

ሉቃስ የጻፈው

የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌል

መግቢያ

የሉቃስ ወንጌል ኢየሱስን የሚያቀርበው አስተዳዎ ይመጣል የተባለው የእስራኤል አዳኝ ፣ እንዲሁም የሰው ልጆች ሁሉ አዳኝ እንደሆነ አድርጎ ነው ። ሉቃስ ፣ ኢየሱስን የእግዚአብሔር መንፈስ የጠራው “ለድኾች ወንጌልን እንዲሰብክ” መሆኑንና ይህም ወንጌል ሰዎች ላለባቸው ልዩ ልዩ ችግር መፍትሔ የያዘ መሆኑን ይተርካል ። በሉቃስ ወንጌል ውስጥ በተለይም ስለ ኢየሱስ መምጣት በሚያበሥሩት በመጀመሪያዎቹ ምዕራፎችና እንደገናም ስለ ኢየሱስ ወደ ሰማይ መውጣት በሚናገሩት የመጨረሻዎቹ ምዕራፎች ጉልቶ የተነገረው ስለ ደስታ ነው ። ከኢየሱስ ወደ ሰማይ መውጣት በኋላ የክርስቶስ እምነት እንዴት እንዳደገና እንደተስፋፋ የሚያስረዳው ታሪክ በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ውስጥ በዚህ ጸሐፊ ተነግሮአል ።

ስለ መላእክት ዝማራ ፣ ኢየሱስ በተወለደ ጊዜ እረኞች እንደገቡት የሚናገረው ታሪክ ፣ ኢየሱስ በልጅነቱ ወደ ቤተ መቅደስ ስለመሄዱ ፣ የርኅሩኑ ሳምራዊና ጠፍቶ የተገኘው ልጅ ታሪክ በሉቃስ ወንጌል ብቻ የሚገኙ ናቸው ። በወንጌሉ ውስጥ ዳር እስከ ዳር ታላቅ አትኩረት የተደረገው ስለ ጸሎት ፣ ስለ መንፈስ ቅዱስ ፣ ሴቶች በኢየሱስ አገልግሎት ውስጥ ስላላቸው ስፍራና እግዚአብሔር ኃጢአትን ይቅር ስለማለቱ ነው ።

ምዕራፍ 1

¹ ከቡር ቴዎፍሎስ ሆይ!

በእኛ መካከል የተፈጸሙትን ነገሮች የሚገልግል ታሪክ ከዚህ ቀደም ብዙዎች ጽፈዋል ።
² ይህን መልእክት ለእኛ ያስተላለፉልን ከመጀመሪያው አንሥቶ የዐይን ምስክሮችና የምሥራቅ ቃል አገልጋዮች የነበሩት ናቸው ።
³ እንዲሁም እኔ ከመጀመሪያው አንሥቼ ሁሉን ነገር በጥንቃቄ ከመረመርሁ በኋላ ታሪኩን በቅደም ተከተል እጽፍለሁ ዘንድ መልካም ሆኖ ታዩኝ ።
⁴ ይህንንም ማድረግ የተማርከውን ትምህርት እውነተኛነት በደምብ እንድትረዱ ብዬ ነው ።

የአጥጣቂው የሐንሰን መወለድ መልእክት ገብሮኤል አስተዳዎ ተናገረ

⁵ ሄሮድስ በይሁዳ አገር ንጉሥ በሆነበት ዘመን ከአብያ የክህነት ክፍል የሆነ ዘካርያስ የሚባል ካህን ነበር ። እርሱ ከእርን ዘር የምትወለድ ኤልሳቤጥ የምትባል ሚስት ነበረችው ።
⁶ ሁለቱም በእግዚአብሔር ፊት ጸድቃን ነበሩ ፣ የጌታንም ትእዛዝና ሕግ ያለ ነቀፋ ይጠብቁ ነበር ።
⁷ ኤልሳቤጥ መኻን ስለሆነች ልጅ አልነበራቸውም ፣ ደግሞ ሁለቱም በጣም እርጅተው ነበር ።

⁸ በዚያን ጊዜ የዘካርያስ የክህነት ሥራ በድን ለቤተ መቅደስ አገልግሎት ተረኛ

ነበር ። ስለዚህ እርሱ በእግዚአብሔር ፊት የክህነቱን አገልግሎት በመፈጸም ላይ ነበር ።
⁹ እንደ ካህናት አሠራር ደንብ ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ገብቶ ዕጣን ለማጠን ዕጣን ለረሰው ።
¹⁰ በቤተ መቅደሱም ውስጥ ዕጣን በሚታጠንበት ጊዜ ሕዝቡ ሁሉ በውጪ ቆመው ይጸልዩ ነበር ።
¹¹ የእግዚአብሔር መልእክት ዕጣን በሚጠብቁት መሠዊያ በስተቀኝ በኩል ቆሞ ለዘካርያስ ታየው ።
¹² ዘካርያስ መልእክትን ባየው ጊዜ ደንግጦ በፍርሃት ተዋጠ ።
¹³ መልእክት ግን እንዲህ አለው ። “ዘካርያስ ሆይ! አትፍራ ፣ ጸሎትህ ተሰምቶልሃል ። ሚስትህ ኤልሳቤጥ ወንድ ልጅ ትወልድልሃለች ፤ ስሙንም የሐንሰ ብለህ ትጠራለህ ።
¹⁴ የእርሱ መወለድ ለአንተ ተድላና ደስታ ይሆንልሃል ። ብዙዎችም በመወለዱ እንዲሁ ደስ ይላቸዋል ።
¹⁵ ምክንያቱም እርሱ በእግዚአብሔር ፊት ታላቅ ይሆናል ። የወደን ጠጅና ሌላም የሚያስከር መጠጥ አይጠጣም ፤ ገና በእናቱ ማሕፀን ሳለ በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ ይሆናል ።
¹⁶ እርሱ ከእስራኤል ሕዝብ ብዙዎቹን ወደ እግዚአብሔር ወደ አምላካቸው ይመልሳቸዋል ።
¹⁷ በመንፈስና በጎይል እንደ ነቢዩ ኤልያስ ሆኖ ሕዝቡን ለጌታ ያዘጋጃል ፤ እርሱ የአባቶችን ልብ ወደ ልጆቻቸው ፣ የማይታዘዙትንም ሰዎች ልብ ወደ ጸድቃን ጥበብ ይመልሳል ።”

1:5 - ዘ.መ. 24:10 ። 1:15 - ዘገ. 6:3 ። 1:17 - ሜ. 4:5-6 ።

18 ዘካርያስ ግን መልአኩን “ይህ ነገር እር ግጥ መሆኑን በምን ወውቃለሁ? እኔ እርጅቻ ለሁ፤ ሚስቴም በዕድሜዋ ገናታለች” አለው።

19 መልአኩም እንዲህ ሲል መለሰለት፤ “እኔ በእግዚአብሔር ፊት የምቆመው ገብር ኤል ነኝ፤ ይህን የምሥራች እንድንገርህ ከእኛ ዚህኩ ሲደርስ የሚፈጸመውን ቃሉን አለ መንህም፤ ስለዚህ ይህ የነገርሁህ ሁሉ በጊዜው እስኪፈጸም ድረስ ድዳ ትሆናለህ፤ መናገርም አትችልም።”

21 በዚህ ጊዜ ሰዎች ዘካርያስን ይጠባብቁ ነበር። በቤተ መቅደስ ውስጥ ስለዘገየባቸውም ተነረሙ። 22 ዘካርያስ ከቤተ መቅደስ በወጣ ጊዜ ከሰዎች ጋር መነጋገር አልቻለም፤ ስለዚህ እነርሱ በቤተ መቅደሱ ውስጥ አንድ ነገር የታየው መሆኑን ዐወቁ፤ እርሱ በእጁ እየጠቀሰ ያስረዳቸው ነበር። በዚህም ሁኔታ ድዳ ሆኖ ቆየ።

23 የአገልግሎቱም ጊዜ ከተፈጸመ በኋላ ዘካርያስ ወደ ቤቱ ሄደ። 24 ከጥቂት ጊዜም በኋላ ሚስቱ ኤልሳቤጥ ፀነሰች፤ አምስት ወር በቤት ውስጥ ተሸክታ ቆየች። 25 እርሷም “እግዚአብሔር በምሕረቱ ጉብኝቶ ይህን መልካም ነገር አደረገልኝ፤ በሰዎች መካከል የነበረብኝን ነቀፊታ አስወገደልኝ” አለች።

የኢየሱስን መወለድ መልአኩ ገብርኤል አስቀድሞ አበሠረ

26 ኤልሳቤጥ በፀነሰች በስድስተኛው ወር መልአኩ ገብርኤል ከእግዚአብሔር ዘንድ ወደ ናዝሬት ተላከ። ናዝሬት በገሊላ ክፍለ ሀገር የምትገኝ ከተማ ናት። 27 መልአኩ የተላከው ማርያም ወደምትበል ወደ አንዲት ድንግል ነው። እርሷም ከዳዊት ዘር ለሆነው የሴፍ ለሚባል ሰው የታጩች ነበረች። 28 መልአኩም ወደ እርሷ ለመጥፋት “አንቺ ደጋን የተሞላሽ፤ ሰላም ለአንቺ ይሁን፤ እግዚአብሔር ከአንቺ ጋር ነው፤ [አንቺ ከሴቶች መካከል የተባረክሽ ነሽ” አላት።

29 እርሷም በመልአኩ አነጋገር በጣም ደንግጣ “ይህ ምን ዐይነት ሰላምታ ይሆን?” ብላ አሰበች። 30 መልአኩም እንዲህ አላት፤ “ማርያም ሆይ! በእግዚአብሔር ፊት ሞገስ አግኝተሻልና አትናዮ። 31 እነዮ ትፀንሻለሽ፤ ወንድ ልጅም ትወልዳለሽ፤ ስሙንም ኢየሱስ ትቆጥላለሽ። 32 እርሱ ታላቅ ይሆናል፤ የልዑል እግዚአብሔር ልጅም ይባላል፤ ጌታ አምላክ የአባቱን የዳዊትን ዙፋን ይሰጠዋል። 33 በእስራኤልም ላይ ለዘላለም ይነግጣል፤ መንግሥቱም መጨረሻ የለውም።”

34 ማርያም መልአኩን “እኔ ድንግል ነኝ፤ ታዲያ ይህ ነገር እንዴት ሊሆን ይችላል?” አለችው።

35 መልአኩም እንዲህ ሲል መለሰ፤ “መን ፈሰ ቅዱስ በአንቺ ላይ ይመጣል፤ የልዑል እግዚአብሔርም ኅይል በአንቺ ላይ ይሆናል፤ ስለዚህ ከአንቺ የሚወለደው ሕፃን ቅዱስ ነው፤ የእግዚአብሔርም ልጅ ይባላል። 36 ዘመድሽ ኤልሳቤጥ እንኳ መኻን ስትባል ምራ አሁን በስተአርጅናዋ ወንድ ልጅ ፀንሳለች፤ ከፀነሰችም እነሆ ስድስተኛ ወርዋ ነው። 37 ለእግዚአብሔር እኮ የሚላኘው ነገር የለም።”

38 ከዚያም በኋላ ማርያም “እነሆ እኔ የእግዚአብሔር አገልጋይ ነኝ፤ አንተ እንዳልህ ይሁንልኝ” አለችው። በዚህ ጊዜ መልአኩ ተለይቶ አት ሄደ።

ማርያም ኤልሳቤጥን ጉብኝት

39 በዚያን ጊዜ ማርያም ኤልሳቤጥን ለመጉብኘት በተራራማው በይሁዳ አገር ወዳለችው ከተማ በፍጥነት ተነሥታ ሄደች። 40 ወደ ዘካርያስ ቤትም ገብታ ለኤልሳቤጥ ሰላምታ ሰጠችት። 41 ኤልሳቤጥ የማርያምን የሰላምታ ቃል በሰማች ጊዜ በማሕገዋ የነበረው ሕፃን ዘለለ። 42 ድምፅዋንም ከፍ አድርጋ እንዲህ አለች፤ “አንቺ ከሴቶች ሁሉ የተባረክሽ ነሽ፤ ከአንቺ የሚወለደውም ልጅ የተባረከ ነው፤ 43 የጌታዬ እናት ልትጉብኝኝ መምጣትዎ ለእኔ እንዴት ያለ ታላቅ ክብር ነው፤ 44 የሰላምታሽን ድምፅ ገና ከመሰማቱ በማሕፀኔ ያለው ሕፃን በደስታ ዘለለ። 45 አንቺ እግዚአብሔር የተናገረውን ሁሉ የሚፈጽም መሆኑን በማመንሽ ምንኛ የታደልሽ ነሽ።”

የማርያም የምስጋና ጸሎት

46 ማርያም እንዲህ አለች፤ “ነፍሴ እግዚአብሔርን ታከብራለች፤ 47 መንፈሴ በአምላኬ በመድኃኒቱ ትደሰታለች፤ 48 እግዚአብሔር እኔን ዝቅተኛ አገልጋይቱን ተመልክቶአልና፤ ከዛሬ ጀምሮ ትውልድ ሁሉ የተመሰገንሽ ነሽ ይለኛል፤ 49 ምክንያቱም ኅያሉ እግዚአብሔር ትልቅ ነገር ስላደረገልኝ ነው፤ ስሙም ቅዱስ ነው። 50 እግዚአብሔር ለሚፈሩት ሰዎች ሁሉ ከትውልድ እስከ ትውልድ ምሕረቱን ያደርጋል።”

51 በብርቱ ክንፍ ኅይሉን አሳይቶአል፤ ትዕቢተኞችንም ከነአሳባቸው በትኖአቸዋል።

52 ታላላቅ ገዥዎችን ከዙፋናቸው አውርዶአቸዋል፤ ዝቅተኞችን ግን በክብር ከፍ አድርጎአቸዋል።

53 የተራቡትን በመልካም ነገር አጥግቦአቸዋል፤ ሀብታሞችን ግን ባዶ እጃቸውን ሰዶአቸዋል።

54-55 ለአብርሃምና ለዘሩ ለዘላለም ያሳዩውን ምሕረት በማስታወስ፤ አገልጋይን እስራኤልን ረድቶታል። ይህንንም ያደረገው ለቀድሞ አባቶቻችን የሰጠውን የተሰፋ ቃል ለመፈጸም ነው።”

56 ማርያም ከኤልሳቤጥ ጋር ሦስት ወር ያህል ከቆየች በኋላ ወደ ቤትዋ ተመልሷል።

የአጥማቂው የሐንስ መወለድ

57 ኤልሳቤጥ የመውለጃዋ ጊዜ ደረሰና ወንድ ልጅ ወለደች። 58 ጉረቤቶችዋና ዘመዶችዋ ሁሉ እግዚአብሔር ምሕረቱን እንዳደረገላት ሰምተው ከእርሷ ጋር ተደሰቱ።

59 ሕፃኑ በተወለደ በስምንተኛው ቀን በግዝረቱ ሥነ ሥርዓት ላይ ለመገኘት ጉረቤቶችዋና ዘመዶችዋ ተሰብስበው መጡ፤ ባባቱ ስም ዘካርያስ ብለው ሊጠሩት ፈልገው ነበር። 60 እናቱ ግን “እንዲህ አይሆንም፤ ስሙ የሐንስ ነው” አለች።

61 እነርሱም “ከዘመዶችሽ በዚህ ስም የተጠራ ማንም የለም እኮ?” አሉአት። 62 ከዚህም በኋላ አባቱን “ልጅህ ማን ተብሎ እንዲጠራ ትፈልጋለህ?” ብለው በምልክት ጠየቁት።

63 ዘካርያስም መጻፊያ እንዲሰጡት ጠይቆ “ስሙ የሐንስ ነው” ብሎ ጻፈ፤ ሁሉም በዚህ ነገር ተደንቁ። 64 በዚያን ጊዜ ዘካርያስ ምላሱ ተፈትቶለት መናገር ቻለ፤ እግዚአብሔርንም ማመስገን ጀመረ። 65 ከዚህም የተነሳ በጉረቤቶቻቸው ሁሉ ፍርሃት አደረገባቸው፤ ዜናውም በተራራማው በይሁዳ አገር ሁሉ ተሰማ። 66 ይህን ነገር የሰሙ ሁሉ “ይህ ሕፃን ምን ሊሆን ይሆን?” እያሉ ይጠያየቁ ነበር። ምክንያቱም የእግዚአብሔር ረድኤት በእርግጥ ከእርሱ ጋር ስለነበር ነው።

ዘካርያስ የተናገረው ትንቢት

67 የሕፃኑ አባት ዘካርያስ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶ እንዲህ ሲል ትንቢት ተናገረ።

68 “ሕዝቡን በምሕረት ስለገብኘና ሰላዳን የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ይመስገን፤

69 ከአገልጋይ ከዳዊት ዘር ታላቅ አዳኝ አስነሥቶአልናል፤

70 አስቀድሞ በቅዱሳን ነቢያቱ አፍ እንደተናገረ።

71 ከጠላቶቻችንና ከባላጋራዎቻችን እጅ አድናናል፤

72 ይህንንም ማድረጉ ለአባቶቻችን ምሕረትን እንደሚያደርግና የተናገረውንም ቅዱስ ቃል ከዳኑን እንደሚፈጽም በማሰብ ነው።

73 ይህንንም ቃል ከዳኑን በመሐላ የሰጠው ለአባቶችን ለአብርሃም ነበር፤

74 የተሰፋውም ቃል ከጠላቶቻችን እጅ ነፃ ወጥተን

ያለፍርሃት እንድናገለግለው ነው፤

75 እንዲሁም በሕይወታችን ዘመን ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት በቅድስናና በጽድቅ መኖር እንድንችል ነው።

76 ደግሞም አንተ ሕፃን፤ የልዑል እግዚአብሔር ነቢይ ትባላለህ። መንገዱን ለማዘጋጀት ቀድመህ በጌታ ፊት ትሄዳለህ።

77 የጋጢኦቻቸውን ይቅርታ የሚያገኙበትን የደናንነት ሰውቀት ለሕዝቡ ትሰጣለህ።

78 ይህም ሊሆን የቻለው በአምላካችን ምሕረትና ርኅራኄ ነው፤ ስለዚህ የደናንነት ፀሐይ ከሰማይ ሊወጣልን ነው።

79 እርሱ በጨለማና በሞት ጥላ ሥር ላሉት ሁሉ ያበራል፤ እርምጃችንንም ወደ ሰላም መንገድ ይመራል።”

80 ሕፃኑም አደገ፤ በመንፈስም ጠነከረ፤ ለእስራኤል ሕዝብ እስከታየበት ጊዜ ድረስ በበረሃ ኖረ።

ምዕራፍ 2 የኢየሱስ መወለድ (ግጥ. 1:18-25)

1 በዚያን ጊዜ በሮማውያን ግዛት ያሉ ሰዎች ሁሉ ለሕዝብ ቁጠራ እንዲመዘገቡ የሮም ቄሳር አውግስጦስ አዘዘ። 2 ይህም የመጀመሪያው የሕዝብ ቁጠራ በተደረገ ጊዜ ቄሪኔዎስ የሰርያ አገረ ገዥ ነበር። 3 ስለዚህ እያንዳንዱ ሰው ስሙን ለማመዘገብ ወደ ትውልድ አገሩ ይሄድ ነበር።

1:19 - ጳጳ. 8:16; 9:21 = 1:27 - ጳጳ. 1:18 = 1:31 - ጳጳ. 1:21 = 1:32-33 - 2ሳጤ. 7:12-13 ጳጳ. አ.አ. 9:7 = 1:37 - ጳጳ. 18:14 = 1:46-55 - 1ሳጤ. 2:1-10 = 1:48 - 1ሳጤ. 1:11 =

1:52 - አ.አ. 5:11; 12:19 = 1:55 - ዘፍ. 17:7 = 1:59 - ዘፍ. 12:3 = 1:76 - ጌ.አ. 3:1 = 1:79 - አ.አ. 9:2 =

4 የሴፍም በገሊላ አውራጃ ከምትገኘው ከና ዝሬት ከተማ ተነሥቶ በይሁዳ አገር ወደምትገኘው ወደ ዳዊት ከተማ ወደ ቤተልሔም ሄደ፤ ምክንያቱም እርሱ በትውልዱ የዳዊት ዘር ስለነበረ ነው። 5 ለጸፍ የሄደውም ፀንሳ ከነበረችው ከእጮኛው ከማርያም ጋር ነው። 6 ሁለቱም በቤተልሔም ከተማ ሳሉ ማርያም የመውለጃዋ ጊዜ ደረሰ። 7 በዚያም የበጠሮ ልጅዋን ወለደች፤ በመታቀፊያ ጨርቅ ጠቀለለችው፤ በእንግዶች ማደርያ ስፍራ ስላላገኘ በበረት በከብቶች መመገቢያ ግርግም ውስጥ አስተኛችው።

አረኞችና መላእክት

8 በዚያም አገር ከከተማው ውጪ በሚጻ ላይ ሌሊት መንጋቸውን እየጠበቁ የሚያድሩ አረኞች ነበሩ። 9 እነሆ ለእነርሱ የእግዚአብሔር መልአክ ታያቸው፤ የእግዚአብሔርም የክብር ብርሃን በላያቸው አበራ፤ ስለዚህም በጣም ፈሩ። 10 መልአክ ግን እንዲህ አላቸው፡ “አይዞአችሁ፤ አትፍሩ፤ ለሕዝቡ ሁሉ ታላቅ ደስታ የሚሆን መልካም ዜና ይገርላችሁ መጥቻለሁ። 11 እነሆ ዛሬ በዳዊት ከተማ አጻኝ ተወልዶ ላችኋል፤ እርሱም ጌታ ክርስቶስ ነው። 12 ምልክቱም ይህ ነው፤ በመታቀፊያ ጨርቅ የተጠቀለለ ሕፃን በበረት፤ በከብቶች መመገቢያ ግርግም ውስጥ ተኝቶ ታገኛላችሁ።”

13 በድንገት ብዙ የሰማይ መላእክት ከመልአኩ ጋር አብረው ታዩ፤ እግዚአብሔርንም በማመስገን፡

14 “በሰማይ ለእግዚአብሔር ክብር ይሁን፤ በምድርም እግዚአብሔር ለሚወዳቸው ሰዎች ሁሉ ሰላም ይሁን” ይሉ ነበር።

15 መላእክቱ ተለይተዋቸው ወደ ሰማይ በወጡ ጊዜ አረኞቹ እርስ በርሳቸው “እንግዲህ ወደ ቤተልሔም እንሄድ፤ አሁን የተፈጸመውንና እግዚአብሔር የገለጠልንን ነገር እንይ” ተባባሉ።

16 በፍጥነት ሄደው ማርያምንና የሴፍን አገኙ፤ ሕፃኑንም በበረት፤ በከብቶች መመገቢያ ግርግም ውስጥ ተኝቶ አዩት። 17 ሕፃኑንም ከዩ በኋላ መልአኩ ስለ እርሱ የነገራቸውን አወሩ። 18 ይህንንም የሰጡ ሁሉ አረኞቹ ባወሩ ላቸው ነገር ተደነቁ። 19 ማርያም ግን ይህን ሁሉ ነገር በልብዋ ይዛ ታሰላሰለው ነበር። 20 አረኞቹ፤ ሁሉ ነገር መልአኩ እንዳላቸው ሆኖ በማይታቸውና በመስማታቸው እግዚአብሔርን እያከበሩና እያመሰገኑ ወደ ስፍራቸው ተመለሱ።

ሕፃኑን አየሱስን ወደ ቤተ መቅደስ ወስዱት

21 ከስምንት ቀን በኋላ ሕፃኑ በሚገረዝበት ሥነ ሥርዓት ላይ፤ ስሙ “አየሱስ” ተብሎ ተጠራ። ይህም ገና ከመፀነሱ በፊት መልአኩ ያወጣለት ስም ነው።

አየሱስ ወደ ቤተ መቅደስ ተወስዶ

22 በሙሴ ሕግ መሠረት የመንጻት ሥርዓት የሚፈጸምበት ጊዜ ደረሰ፤ ስለዚህ ሕፃኑን ለእግዚአብሔር ለማቅረብ ወደ አየሩሳሌም ይዘውት ሄዱ። 23 ይህንንም ያደረጉበት ምክንያት በእግዚአብሔር ሕግ “ወንድ የሆነ በኩር ልጅ ሁሉ ለእግዚአብሔር የተሰጥቶ የተቀደሰ ይሆናል” የሚል ትእዛዝ ተጽፎ ስለነበር ነው። 24 እንዲሁም በእግዚአብሔር ሕግ “ሁለት ዋናዎች ወይም ሁለት የርግብ ጫጫቶች ለመሥዋዕት ማቅረብ አለበት” የሚል ትእዛዝ ነበረ።

25 በዚያን ጊዜ በአየሩሳሌም ስምዖን የሚባል አንድ ሰው ነበር፤ እርሱም ሕይወቱን ለእግዚአብሔር የሰጠ ጸድቅ ሰው ነበር፤ የእስራኤልን የመዳን ተስፋ ይጠበቅ ነበር፤ መንፈስ ቅዱስም በእርሱ ላይ ነበር። 26 እርሱ የእግዚአብሔርን መስሕራ ሳይ እንደማይሞት መንፈስ ቅዱስ አነሳሥቶት ወደ ቤተ መቅደስ ሄደ፤ የሴፍና ማርያምም የሕጉን ሥነ ሥርዓት ለመፈጸም ሕፃኑን ይዘው ወደ ቤተ መቅደስ ገቡ።

28 በዚያን ጊዜ ስምዖን ሕፃኑን አቅፎ እግዚአብሔርን በማመስገን እንዲህ አለ፤

29 “ጌታ ሆይ! እነሆ የሰጠኸኝ የተስፋ ቃል ተፈጸመ፤

እንግዲህ አሁን እኔን አገልጋይህን በሰላም አሰናብተኝ፤

30 ምክንያቱም ማዳንህን በዐይኔ እይቻለሁ፤

31 እርሱም በሕዝቦች ሁሉ ፊት ያዘጋጀኸው ነው፤

32 እርሱ ለአረማውያን እውነትን የሚገልጥ ብርሃን ይሆናል፤

ለሕዝብም ለእስራኤል ክብር ነው።”

33 የሴፍና ማርያም ስለ ሕፃኑ በተባለው ነገር ሁሉ ይደነቁ ነበር። 34 ስምዖን ከባረካቸው በኋላ፤ በተለይ የሕፃኑን እናት ማርያምን እንዲህ አላት፡ “እነሆ ይህ ሕፃን በእስራኤል ውስጥ ለብዙዎቹ የመጥፋት፤ ለብዙዎቹ ግን የመዳን ምክንያት ይሆናል፤ እርሱም ብዙዎች የማይቀበሉት ምልክት ይሆናል።” 35 በዚህም በብዙዎች ልብ ያለው ስውር አሳብ ይገለጻል፤ የአንቺንም ልብ የሐዘን ሰይፍ ሰንጥቆት ያልፋል።”

36 እንዲሁም በዚያን ጊዜ ከአሴር ነገድ የሆኑ ነች የፋኑኤል ልጅ ሐና የምትባል አንዲት ነቢይት ነበረች፤ ከባልዋ ጋር ሰባት ዓመት ከተቀመጠች በኋላ ባልዋ ሞተባት። 37 ከዚህም በኋላ ዕድሜዋ ሰማዶ አራት ዓመት እስኪሆን ድረስ ከቤተ መቅደስ ሳትለይ በጸምና በጸሎት ቀንና ሌሊት እግዚአብሔርን ታገለግል ነበር። 38 በዚያን ጊዜ እርስዋም መጥታ እግዚአብሔርን ታመስግን ጀመር፤ ስለ ሕፃኑም የአየሩሳሌምን መዳን በተስፋ ለሚጠበቁ ሁሉ ትናገር ነበር።

ወደ ናዝሬት መመለስ

39 በእግዚአብሔር ሕግ የታዘዘውን ሥርዓት ሁሉ ከፈጸሙ በኋላ በገሊላ ወደምትገኘው ወደ መኖሪያ ከተማቸው ወደ ናዝሬት ተመለሱ። 40 ሕፃኑም እያደገና እየጠነከረ ሄደ፤ በጥበብም የተሞላ ሆነ፤ የእግዚአብሔርም ጸጋ ከእርሱ ጋር ነበረ።

አየሱስ በቤተ መቅደስ

41 የሴፍና ማርያም በየዓመቱ ለፋሲካ በዓል ወደ አየሩሳሌም ይሄዱ ነበር። 42 አየሱስ ዕሥራ ሁለት ዓመት በሆነውም ጊዜ እንደተሰመደው በዓሉን ለማክበር ሄዱ። 43 በዓሉ ከተፈጸመ በኋላ እነርሱ ወደ ቤታቸው ሲመለሱ አየሱስ በአየሩሳሌም ቀረ፤ የሴፍና ማርያም ግን እዚያ መቅረቱን አላወቁም ነበር። 44 ከመንገድ ጥቅ ጋር አብሮ የሚሄድ መስሎአቸው የአንድ ቀን መንገድ ሲጓዙ ዋሉ፤ ከዚያም በኋላ ከዘመዶቻቸውና ከጓደኞቻቸው ዘንድ ይፈልጉት ጀመር። 45 ነገር ግን ሊያገኙት ስላልቻሉ እየፈለጉት ወደ አየሩሳሌም ተመለሱ። 46 ከምስት ቀንም በኋላ በቤተ መቅደስ አገኙት፤ በዚያም በሊቃውንት መካከል ተቀምጦ ሲያጻምጣቸውና ጥያቄም ሲያቀርብላቸው ነበር። 47 የሰሙትም ሁሉ በማስተዋሉና በመልሱ ይገረሙ ነበር። 48 የሴፍና ማርያም በቤተ መቅደስ ባዩት ጊዜ ተደነቁ፤ በዚያን ጊዜ እናቱ “ልጄ ምነው እንዲህ አደረግኸን? አባትህና እኔ ተጨንቅን ስንፈልግህ ነበር እኮ!” አለችው።

49 አየሱስም “ስለምን ፈለጋችሁኝ? እኔ በአባቱ ቤት መሆን እንደሚገባኝ አታውቁም ኖሮ አልን?” አላቸው። 50 እነርሱ ግን እርሱ የተናገረውን አሳስተዋሉም።

51 ከዚያም በኋላ አየሱስ ከእነርሱ ጋር ወደ ናዝሬት ሄደ፤ ይታዘዛቸውም ነበር፤ እናቱም ይህን ሁሉ ነገር በልብዋ ትይዘው ነበር።

52 አየሱስ በእግዚአብሔርና በሰው ፊት የተወደደ ሆኖ በጥበብና በቁመት እያደገ ይሄድ ነበር።

ምዕራፍ 3

የአጥማቂው የሐንስ ትምህርት (ማቴ. 3:1-12; ማር. 1:1-8; ዮሐ. 1:19-28)

1 የርም ቁሳር ጢባርዮስ በነገሡ በዐሥራ አምስተኛው ዓመት፤ ጳጳሱናዊው ጲሳሎስ የይሁዳ አገር አስተዳዳሪ ነበር፤ ሄሮድስ የገሊላ አገር ገዥ ነበር፤ እንዲሁም ወንድሙ ፊልጶስ የኢጣሊያ ገዥና የጥራኮኒዶስ ገዥ፤ ሊሳኒዮስም የአቢሳኒስ ገዥ ነበሩ። 2 ሐናና ቀያፍም የካህናት አልቆች ነበሩ፤ በዚህ ጊዜ የከርያስ ልጅ የሐንስ በበረሐ ሳለ የእግዚአብሔር ቃል ወደ እርሱ መጣ። 3 ስለዚህ የሐንስ በየርዳናስ ወንዝ ዙሪያ ባሉት አገሮች ሁሉ እየተዘዋወረ “የኃጢአታችሁን ይቅርታ እንድታገኙ ንስሐ ገብታችሁ ተጠመቁ” እያለ ያስተምር ነበር። 4 ይህም የሆነው ነቢዩ አሳይያስ ስለ የሐንስ አስቀድሞ እንዲህ ሲል በጻፈው መሠረት ነው፤

“እነሆ ይህ በበረሐ እንዲህ እያለ የሚጮኸ ሰው ድምፅ ነው፤ የጌታን መንገድ አዘጋጁ፤ ጥርገያውንም አቅኑ።” 5 ጎድዳራው ቦታ ሁሉ ይደልደል፤ ተራራና ከራብታውም ሁሉ ዝቅ ይበል፤ ጠማማው መንገድ ይቅና፤ ቫካራውም መንገድ ይሰበልስ፤ ሰውም ሁሉ የእግዚአብሔርን ማዳን ይይ!”

7 ለጠመቁ ወደ እርሱ የመጡትን ሰዎች የሐንስ እንዲህ ያላቸው ነበር፡ “እናንተ የእፋኝት ልጆች! ከሚመጣው ከእግዚአብሔር ቁጣ ማምለጥ እንደምትችሉ ማን ነገራችሁ? 8 ይልቁኑ ንስ ንስሐ መግባታችሁን የሚያመለክት ሥራ ሥራ እንጂ እኛ የአብርሃም ልጆች ነን እያሉ ሁሉ በልባችሁ አትመኩ፤ እግዚአብሔር ከእኔ ዜህ ድንጋዮች ለአብርሃም ልጆች ሊያስነሣለት እንደሚችል እነግራችኋለሁ። 9 አሁንስ ዛፍችን ከሥራቸው ቁርጠ ለመጣል መጥረቢያ ተዘጋጅቶአል፤ ስለዚህ መልካም ፍሬ የሚያፈራ ዛፍ ሁሉ ተቁርጦ ወደ እሳት ይጣላል።”

10 ሕዝቡም “ታዲያ ምን እናድርግ?” ሲሉ የሐንስ ጠየቁት።

11 እርሱም “ሁለት ልብስ ያለው አንዱን ለሌላው ይስዩ፤ ምግብ ያለውም ለሌላው ያካፍል” አላቸው።

2:21 - ዘፈ. 12:3 - ሉቃ. 1:31 - 2:22-24 - ዘፈ. 12:6-8 - 2:23 - ዘፈ. 13:2 - 12 - 2:32 - አሊ. 42:6 - 49:6 - 52:10 - 2:39 - ማቴ. 2:23 - 2:41 - ዘፈ. 12:1-27 - ዘፈ. 16:1-8 - 2:52 - 1:14 - 2:26 - ምሳ. 3:14 - 3:14-6 - አሊ. 40:3-5 - 3:7 - ማቴ. 12:34 - 23:33 - 3:8 - ዮሐ. 8:33 - 3:9 - ማቴ. 7:19 -

12 ቀራጮችም ሊጠመቁ ወደ እርሱ መጥተው “መምህር ሆይ! እኛስ ምን እናድርግ?” ብለው ጠየቁት።

13 እርሱም “በሕግ ከታዘዘው አብልጣችሁ እትጠይቁ” አላቸው።

14 ወታደሮችም መጥተው “እኛስ ምን እናድርግ” አሉት፤

እርሱም “የሰው ገንዘብ በግፍ ነጥቃችሁ አትውሰዱ፤ ማንንም በሐሰት አትክሰሱ፤ የራሳችሁ ደመወዝ ይብቃችሁ” አላቸው።

15 በዚያን ዘመን ሕዝቡ ሁሉ የመሲሕን መምጣት በተስፋ ይጠበቅ ነበር፤ ስለዚህ የሐክንን “ይህ ሰው ምናልባት መሲሕ ይሆንን?” እያሉ ባልሻቸው አሰቡ፤ 16 የሐንስ ግን እንዲህ አላቸው፡ “እኔ በውሃ አጠምቃችኋለሁ፤ ነገር ግን ሌላ ከእኔ የሚበልጥ ይመጣል፤ እኔ የእርሱን ጫማ ማሰሪያ ለመፍታት እንኳ የበቃሁ አይደለሁም፤ እርሱ በመንፈስ ቅዱስና በእሳት ያጠምቃችኋል።” 17 እርሱ በእውድማ ላይ እህሱን ከገለባ ለመለየት መንኸን በእጁ ይዞአል፤ ካጣራውም በኋላ ጥሩውን እህል በጥቀራ ይከታል፤ ገለባውን ግን በማይጠፋ እሳት ያቃጥላል።” 18 እንዲሁም የሐንስ በልዩ ልዩ መንገድ ሕዝቡን እየመከረ መልካሙን ዜና ያበሥር ነበር። 19 የገሊላውን ገዥ ሄሮድስን ግን የወንድሙን የፈልጋለን ሚስት ሄሮዲያንን በማግባቱና ሌላም ብዙ ክፉ ነገር በማድረግ ገሠጸው። 20 ሄሮድስ ይህ ሁሉ አልበቃ ብሎት በከፋት ላይ ክፋት በመጨመር የሐንስን ወደ ወህኒ ቤት አስገባው።

የኢየሱስ መጠመቅ (ማቴ. 3፡13-17፣ ማር. 1፡9-11)

21 ሕዝቡ ሁሉ ከተጠመቁ በኋላ ኢየሱስም ተጠመቀ፤ ሲጸልይ ሳለ ሰማይ ተከፈተ፤ 22 መንፈስ ቅዱስም በርግብ አምሳል ሆኖ በእርሱ ላይ ወረደ፤ በዚያን ጊዜ “አንተ የተወደድህ ልጄ ነህ፤ በአንተ ደስ ይለኛል” የሚል ድምፅ ከሰማይ መጣ።

የኢየሱስ ትውልድ ሐረግ (ማቴ. 1፡1-17)

23 ኢየሱስ የማስተማር ሥራውን ሲጀምር ዕድሜው ወላሳ ዓመት ያህል ሆኖት ነበር፤ ለሕዝቡ ኢየሱስ የኖሴፍ ልጅ ይመስላቸው ነበር፤ ይኸውም የሴፍ የዓሊ ልጅ፤ 24 ዓሊ የማቲ ልጅ፤ ማቲ የሌዊ ልጅ፤ ሌዊ የሚልኪ ልጅ፤ ሚልኪ የዮና ልጅ፤ ዮና የዮሴፍ ልጅ፤ 25 ዮሴፍ የማታትዩ ልጅ፤ ማታትዩ የአሞጽ ልጅ፤ አሞጽ የናሆም ልጅ፤ ናሆም የኤስሊም

ልጅ፤ ኤስሊም የናጌ ልጅ፤ 26 ናጌ የማአት ልጅ፤ ማአት የማታትዩ ልጅ፤ ማታትዩ የሴሜይ ልጅ፤ ሴሜይ የዮሴፍ ልጅ፤ ዮሴፍ የዮዳ ልጅ፤ 27 ዮዳ፤ የዮናን ልጅ፤ ዮናን የሬስ ልጅ፤ ሬስ የዘሩባቤል ልጅ፤ ዘሩባቤል የሰላት ያል ልጅ፤ ሰላት ያል የኔሪ ልጅ፤ 28 ኔሪ የሚልኪ ልጅ፤ ሚልኪ የሐዲ ልጅ፤ ሐዲ የቆሳም ልጅ፤ ቆሳም የኤልሞዳም ልጅ፤ ኤልሞዳም የዔር ልጅ፤ 29 ዔር የዮሴቦ ልጅ፤ ዮሴቦ የኤሊዓዘር ልጅ፤ ኤሊዓዘር የዮራም ልጅ፤ ዮራም የማጣት ልጅ፤ ማጣት የሌዊ ልጅ፤ 30 ሌዊ የስምዖን ልጅ፤ ስምዖን የይሁዳ ልጅ፤ ይሁዳ የዮሴፍ ልጅ፤ ዮሴፍ የዮናን ልጅ፤ ዮናን የኤልያቄም ልጅ፤ 31 ኤልያቄም የሚልያ ልጅ፤ ሚልያ የማይናን ልጅ፤ ማይናን የማጣት ልጅ፤ ማጣት የናታን ልጅ፤ ናታን የዳዊት ልጅ፤ 32 ዳዊት የእሴይ ልጅ፤ እሴይ የኢዮቤድ ልጅ፤ ኢዮቤድ የባዓዝ ልጅ፤ ባዓዝ የሳልሞን ልጅ፤ ሳልሞን የነአሰን ልጅ፤ 33 ነአሰን የዓሚናዳብ ልጅ፤ ዓሚናዳብ የራም ልጅ፤ ራም የአርኒ ልጅ፤ አርኒ የሌጽሮን ልጅ፤ ሌጽሮን የፋራስ ልጅ፤ ፋራስ የይሁዳ ልጅ፤ ይሁዳ የያዕቆብ ልጅ፤ 34 ያዕቆብ የይስሐቅ ልጅ፤ ይስሐቅ የአብርሃም ልጅ፤ አብርሃም የታራ ልጅ፤ ታራ የናቡር ልጅ፤ 35 ናቡር የሰሩግ ልጅ፤ ሰሩግ የረዑ ልጅ፤ ረዑ የፈሌግ ልጅ፤ ፈሌግ የዔቤር ልጅ፤ ዔቤር የቬላሕ ልጅ፤ 36 ቬላሕ የቃይንም ልጅ፤ ቃይንም የአርፋክድ ልጅ፤ አርፋክድ የሴም ልጅ፤ ሴም የኖሳ ልጅ፤ ኖሳ የላሚሕ ልጅ፤ 37 ላሚሕ የማቲሳ ልጅ፤ ማቲሳ የሌኖክ ልጅ፤ ሌኖክ የያሬድ ልጅ፤ ያሬድ የመሳልኤል ልጅ፤ መሳልኤል የቃይናን ልጅ፤ 38 ቃይናን የሂኖስ ልጅ፤ ሂኖስ የሂት ልጅ፤ ሂት የአዳም ልጅ፤ አዳም የእግዚአብሔር ልጅ ነው ይሉ ነበር።

ምዕራፍ 4 የኢየሱስ መፈተን (ማቴ. 4፡1-11፣ ማር. 1፡12-13)

1 ኢየሱስ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶ ከዮርዳኖስ ወንዝ ተመለሰ፤ ከዚያም ወደ በረሐ እንዲሄድ መንፈስ ቅዱስ አንሣሣው። 2 እዚያም በዘረካ እርባ ቀን በዲያብሎስ ተፈተነ፤ በእነዚያም ቀኖች ምንም ስላልበላ በመጨረሻ ራቡው።

3 ዲያብሎስም ኢየሱስን “የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህ እስቲ ይህ ድንጋይ እንጅራ እንዲሆን እዘዝ” አለው።

4 ኢየሱስም “ሰው በእንጅራ ብቻ አይኖርም ተብሎ ተጽፎአል” ሲል መለሰለት።

5 ከዚህም በኋላ ዲያብሎስ ኢየሱስን ወደ አንድ ከፍተኛ ቦታ ላይ አውጥቶ የዓለምን መንግሥታት ሁሉ በቅጽበት አሳየውና እንዲህ አለው፡ “ይህን ሁሉ ሥልጣንና ክብር ለአንተ እስጥላለሁ፤ ይህ ሁሉ ለእኔ የተሰጠኝ ስለሆነ ለራሳግሁት መስጠት እችላለሁ፤ 7 ስለዚህ አንተ ለእኔ ብትሰግድልኝ ይህ ሁሉ የአንተ ይሆናል።”

6 ኢየሱስም “ለእግዚአብሔር ለአምላክህ ብቻ ስገድ፤ እርሱንም ብቻ አገልግል ተብሎ ተጽፎአል” ሲል መለሰለት።

7 ከዚያም በኋላ ዲያብሎስ ኢየሱስን ወደ ኢየሩሳሌም ወሰደው፤ በቤተ መቅደሱም ጣራ ጫፍ ላይ እንዲቆም አድርጎ እንዲህ አለው፡ “አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህ እስቲ ከዚህ ወደታች ዘልህ ውረድ፤ 10 ምክንያቱም ‘አንተን እንዲጠብቁህ እግዚአብሔር መላእክቱን ያዝዛል፤ 11 ‘እግርህም በድንጋይ እንዳይሰናከል በእጃቸው ደግፈው ይይዙሃል’ ተብሎ ተጽፎአልና” አለው።

12 ኢየሱስም “እግዚአብሔር አምላክህን አትፈታተነው” ተብሎ ተጽፎአል” ሲል መለሰለት።

13 ዲያብሎስ ኢየሱስን በብዙ መንገድ ከፈተነው በኋላ ለጊዜው ትቶት ሄደ።

ኢየሱስ የማስተማር ሥራውን በገሊላ ጀመረ (ማቴ. 4፡12-17፣ ማር. 1፡14-15)

14 ኢየሱስም በመንፈስ ቅዱስ ጎይል ተሞልቶ ወደ ገሊላ ተመለሰ፤ ዝናውም በእገሩ ሁሉ ተሰማ፤ 15 በምክራቦቻቸውም ያስተምር ነበር፤ ሁሉም በትምህርቱ አመሰገኑት።

ኢየሱስ በናዝሬት ተቃውሞ ደረሰበት (ማቴ. 13፡53-58፣ ማር. 6፡1-6)

16 ከዚህም በኋላ ኢየሱስ ወደ አደገበት አገር ወደ ናዝሬት ሄደ፤ እንደ ልማዱም በሰንበት ቀን ወደ ምክራብ ገባ፤ ሊያነብም ተነሣ፤ 17 የነቢዩ ኢሳይያስ መጽሐፍ ተሰጠው፤ መጽሐፉንም በገለጠ ጊዜ እንዲህ ተብሎ የተጻፈበትን ቦታ አገኘ፡

18 “የእግዚአብሔር መንፈስ በእኔ ላይ ነው፤ መልካም ዜናን ለድኾች እንዳበሥር ሾሞኛል፤ ለታሠሩት መፈታትን፤ ለታወሩት ማየትን እንዳውጅና የተጨቁኑትንም ነፃ እንዳወጣልልኝ” አለ።

19 እንዲሁም እግዚአብሔር ሕዝቡን የሚያድንበትን የጸጋ ዓመት እንዳስታውቅ ልኮኛል።”

20 ኢየሱስ መጽሐፉን አጥፎ ለአስተናባሪው ሰጠውና ተቀመጠ፤ በምክራቡ የነበሩትም ሁሉ ትኩር ብለው ወደ እርሱ ይመለከቱ ጀመር፤ 21 እርሱም “እነሆ ይህ አሁን ሲነበብ የሰማችሁት የመጽሐፍ ቃል ዛሬ ተፈጸመ” አላቸው።

22 ስለ እርሱ ሁሉም መልካም ይናገሩ ነበር፤ በሚናገረውም ውብ ቃል ተደንቀው “ይህ የዮሴፍ ልጅ አይደለምን?” አሉ።

23 ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፡ “አንተ ሐኪም፤ እስቲ ራስህን አድን” የሚለውን ምሳሌ እንደምትጠቅሱብኝ እርግጠኛ ነኝ፤ እንዲሁም ‘በቅፍርናሆም አድርገሃል ሲሉ የሰማኝ ውን ሁሉ እዚህም በገዛ አገርህ አድርግ’ ትሉኛላችሁ። 24 በእውነት እላችኋለሁ፤ ነቢይ በገዛ አገር ሰዎች ዘንድ አይከበርም።”

25 “ሰውኝ እውነቱን ልንገራችሁ፤ በነቢዩ በኤልያስ ዘመን ሦስት ዓመት ከስድስት ወር ዝናም ባለመዝናሙ በአገሩ ሁሉ ብርቱ ረሀብ ሆኖ ነበር፤ በዚያን ጊዜ በእስራኤል አገር ብዙ መበለቶች ነበሩ። 26 ነገር ግን ኤልያስ በሲዶና አገር ስራጽታ በምትባል መንደር ወደምትገኘው ወደ አንዲት መበለት ብቻ ተላክ እንጂ ወደ ሌላ ወደ ማንም አልተላከም። 27 እንዲሁም በነቢዩ በኤልሳቦ ጊዜ ብዙ ለምጽሞች በእስራኤል አገር ነበሩ፤ ነገር ግን ከሶርያዊው ከንዕማን በቀር ከእነርሱ አንድ እንኳ አልዳነም።”

28 በምክራብ የነበሩትም ሁሉ ይህን በሰሙ ጊዜ እጆቻቸውን ተቁረጡ፤ 29 ተነሥተውም ኢየሱስን ጉትተው ከከተማ ውጭ አወጡት፤ ወደ ገደልም ገፍትረው ሊጥሉት ፈልገው ከተማቸው ወደ ተሠራቾባት ኩረብታ አፋፍ ላይ ወሰዱት። 30 እርሱ ግን በመካከላቸው አልፎ ሄደ።

ርገብ መንፈስ ያደረሰት ሰው (ማር. 1፡21-28)

31 ከዚህም በኋላ ኢየሱስ በገሊላ ክፍለ ሀገር ወደምትገኘው ከተማ ወደ ቅፍርናሆም ሄደ፤ በዚያም ሕዝቡን በሰንበት ቀን ያስተምር ነበር፤ 32 በሥልጣን ቃል ይናገር ስለነበር ሁሉም በትምህርቱ ይደሰቱ ነበር። 33 እዚያም በምክራብ ርገብ መንፈስ ያደረሰት ሰው ነበር፤ እርሱ በታላቅ ድምፅ እንዲህ እያለ ጮኸ፡ 34 “የናዝሬቱ ኢየሱስ ሆይ! እኛ ከአንተ ጋር ምን ግንኙነት አለን? ልታጠፋን መጣህን? አንተ ማን እንደሆንህ እኔ ዐውቃለሁ፤ አንተ እኮ የእግዚአብሔር ቅዱስ ነህ!”

3፡12-18 ሉቃ. 7፡29 ። 3፡19-20 ፡ ማቴ. 14፡3-4 ፣ ማር. 6፡17-18 ። 3፡22 ፡ ዘፍ. 22፡2 ፣ ሙዚ. 27፡ አሊ. 42፡1 ፣ ማቴ. 3፡17 ፣ ማር. 1፡11 ፣ ሉቃ. 9፡35 ። 4፡4 ፡ ዘፍ. 8፡3 ። 4፡8 ፡ ዘፍ. 6፡13 ። 4፡10 ፡ ሙዚ. 9፡11 ። 4፡11 ፡ ሙዚ. 9፡12 ። 4፡12 ፡ ዘፍ. 6፡16 ። 4፡18-19 ፡ ኢሊ. 6፡1፡2 ። 4፡24 ፡ ዮሐ. 4፡44 ። 4፡25 ፡ ነገ. 17፡1 ። 4፡26 ፡ ነገ. 17፡8-16 ። 4፡27 ፡ ነገ. 5፡1-14 ። 4፡32 ፡ ማቴ. 7፡28-29 ።

35 ኢየሱስም ርኩሱን መንፈስ “ዝም ብለህ ከእርሱ ውጣ!” ሲል ገሳጸው ፣ ርኩሱ መንፈስ ሰውየውን በእርካብ ፈት ጣለውና ምንም ሳይጉዳው ወጣ ።

36 ሁሉም በመደንቅ እርስ በርሳቸው “ይህ ምን ዐይነት ነገር ነው? በሥልጣንና በንግድ ርኩሳን መናፍቅትን ያዘዛል ፤ እነርሱም ታዝዘው ይወጣሉ” ተባለው ። 37 የኢየሱስም ገና በዚያ እገር ዙሪያ ሁሉ ተሰማ ።

ኢየሱስ ብዙ ሕመምተኞችን ፈወሰ (ጣቴ. 8፡14-17፣ ግር. 1፡29-34)

38 ኢየሱስ ከምክራብ ተነሥቶ ወደ ስምዖን ቤት ሄደ ፤ እዚያም የስምዖን ዐማት በጣም አተኩሶአት ታማ ተኝታ ነበር ፤ ስለዚህ እንዲያደናት ኢየሱስን ለመጉት ። 39 ኢየሱስም ወደ እርሱ ስዋ ቀርቦ አጠገብዋቸውና ትኩሳቱ እንዲለቅ ቃት አዘዘ ፤ ትኩሳቱም ለቀቃት ፤ ወዲያውኑም ተነሥታ ታስተናግዳቸው ጀመር ።

40 ሐዘኔ ስትጠልቅ ሰዎች በልዩ ልዩ ደዌ የተያዙባቸውን ሕመምተኞች ሁሉ ወደ ኢየሱስ አመጡ ፤ እርሱም በእያንዳንዳቸው ላይ እጁን በመጫን ፈወሳቸው ። 41 አጋንንትም “አንተ እኮ የእግዚአብሔር ልጅ ነህ!” እያሉ በመጫኛ ብዙ ሰዎችን እየለቀቁ ይወጡ ነበር ፤ እርሱ መሲሕ መሆኑንም ዐውቀው ነበር ።

ኢየሱስ ግን ስለ እርሱ ምንም እንዳይናገሩ በመገሥጽ ይከለክላቸው ነበር ።

ኢየሱስ በገሌላ ማስተማሩን ቀጠለ (ጣቴ. 4፡23-25፣ ግር. 1፡35-39)

42 በነጋም ጊዜ ኢየሱስ ከዚያ ወጥቶ ሰው ወደሌሊበት ወደ አንድ ገልልተኛ ቦታ ሄደ ፤ ሰዎቹም ይፈልጉት ነበር ፤ ባንኛትም ጊዜ “ተለይተኛ አትሂድብን” ብለው ለመጉት ።

43 እርሱ ግን “እኔ የተሳክሁት ለዚህ ስለሆነ ወደ ሌሎችም ከተሞች ሄጄ የእግዚአብሔርን መንግሥት የምሥራች ቃል ማብሰወ ይገባኛል” አላቸው ።

44 ስለዚህ በይሁዳም በምክራቦች ሁሉ እየተዘዋወረ ያስተምር ነበር ።

ምዕራፍ 5

ኢየሱስ የመጀመሪያዎቹን

ደቀ መዛሙርት ጠራ

(ጣቴ. 4፡18-22፣ ግር. 1፡16-20)

1 አንድ ቀን ኢየሱስ በጌንጴራጥ ባሕር ዳር ቆሞ ሳለ ብዙ ሰዎች ወደ እርሱ ቀርበው የእግዚአብሔርን ቃል ለመስማት ይጋፉ ነበር ።

2 እርሱ በባሕሩ ዳር ተጠግተው የቆሙትን ሁለት ጀልባዎች እየ፣ ዓሣ አጥማጆቹ ግን ከጀልባዎቹ ወርደው መረበቻቸውን ያጥቡ ነበር ።

3 ኢየሱስ ከጀልባዎቹ ወደ እንዲቱ ፣ የስምዖን ወደሆነችው ገባ ። ስምዖንም “ይህችን ጀልባ ከምድር ወደ ባሕሩ እስቲ ጥቂት ፈቀቅ አድፀግልኝ” አለው ። ከዚህም በኋላ በጀልባዋ ላይ ተቀምጦ ሕዝቡን ያስተምር ጀመር ።

4 ጎግግሩንም ከጨረሰ በኋላ ስምዖንን “ጀልባዎን ወደ ጥልቁ ባሕር ራቅ አድርገህ አንተና ጓደኞቹህ ዓሣ ለማጥመድ መረባችሁን ጣሉ” አለው ።

5 ስምዖንም “መምህር ሆይ! ሌሊቱን ሙሉ ስንደክም አድረጎን ምንም አልያዝንም ፤ አንተ ካልህ ግን እኔም መረቡን እንጥላለን” አለው ።

6 መረቡን በጣሉ ጊዜ መረቡ እስኪቀደድ ድረስ እጅግ ብዙ ዓሣ ያዙ ። 7 ስለዚህ በሌላይቱ ጀልባ ላይ የነበሩት ጓደኞቻቸው መጥተው እንዲያግዙዋቸው በጥቅሻ ጠሩዋቸው ፤ እነርሱም መጥተው ሁለቱ ጀልባዎች ሊሰምጡ ጥቂት እስኪቀሩቸው ድረስ በዓሣ ሞሉአቸው ። 8 ስምዖንን ጸጥሮስ ይህንን ባዩ ጊዜ በኢየሱስ ፈት ተንበርክህ “ጌታ ሆይ! እኔ ኃጢአተኛ ስለሆንሁ ወደ እኔ አትቅረብ” አለው ።

9 ይህንንም ያለበት ምክንያት እርሱና አብረውት የነበሩት ጓደኞቹ ሁሉ ከያዙት ዓሣ ብዛት የተነሣ እጅግ ተገርመው ስለነበር ነው ።

10 እንዲሁም የስምዖን ጓደኞች የሆኑት የዘብዴዎስ ልጆች ያዕቆብና ዮሐንስም ተገርመው ነበር ። ኢየሱስ ስምዖንን “እይዞህ አትፍራ ፤ ከእንግዲህ ወዲህ ሰዎችን የምታጠምድ ትሆናለህ” አለው ።

11 እነርሱም ጀልባዎቹን ወደ ምድር ካስጡት በኋላ ሁሉን ነገር ትተው የኢየሱስ ተከታዮች ሆኑ ።

ኢየሱስ ለምዳሙን፣ ሰው አነጻ (ጣቴ. 8፡1-4፣ ግር. 1፡40-45)

12 አንድ ቀን ኢየሱስ በአንዲት ከተማ ውስጥ ሳለ ገላውን ለምጽ የወረሰው አንድ ሰው ወደ እርሱ መጣ ፤ ኢየሱስን ባዩ ጊዜ በግንባሩ ተደፍቶ “ብትፈትድስ ልታነጻኝ ትችላለህ” ሲል ለመነው ።

13 ኢየሱስም እጁን ዘርግቶ ዳሰሰውና “ፈቅጃለሁ ንጻ” አለው ። ወዲያውኑ ከለምጹ ነጻ ።

14 ቀጥሎም ኢየሱስ እንዲህ ሲል አዘዘው ፤ “ይህን ነገር ለማንም አትናገር ፤ ነገር ግን በቀጥታ ሄደህ ራስህን ለካህን አሳይ ፤ ለሕዝብ

ምስክር እንዲሆን ስለ መንጸትህ ሙሴ ያዘዘውን መሥዋዕት አቅርብ ።”

15 የኢየሱስ ዝና ግን ከምንገዚውም ይበልጥ ተሰማ ፤ ብዙ ሰዎችም እርሱን ለመስማትና ከበሽታቸውም ለመጻን ፈልገው ይሰበሰቡ ነበር ።

16 እርሱ ግን በየገዚው ብቻውን ወደ በረሐ እየሄደ ይጸልይ ነበር ።

ኢየሱስ ሽባውን ሰው ፈወሰ (ጣቴ. 9፡1-8፣ ግር. 2፡1-12)

17 አንድ ቀን ኢየሱስ ሲያስተምር ሳለ ፈሪሳውያንና የሙሴ ሕግ መምህራን በአጠገቡ ተቀምጠው ነበር ፤ እነርሱ ከገሊላና ከይሁዳ መንደሮች ሁሉ እንዲሁም ከኢየሩሳሌም ከተማ የመጡ ነበሩ ። ኢየሱስ በሽተኞችን የሚፈውስ በት የእግዚአብሔር ጎይል ነበረው ። 18 እነሆ አንድ ሽባ ሰው በአልጋ የተሸከመ ሰዎች ወደ ኢየሱስ መጡ ፤ ኢየሱስ ወደ ነበረበት ቤት አግብተው በፊቱ ሊያፍሩት ፈልገው ነበር ።

19 ነገር ግን ከሕዝቡ ብዛት የተነሣ ሽባውን ወደ ቤት ማግባት አቃታቸው ፤ ስለዚህ ወደ ጣራ ላይ ይዘውት ወጡ ፤ ጣራውንም ሽቀረው ሽባውን ከነአልጋው በኢየሱስ ፈት አወረዱት ።

20 ኢየሱስ እምነታቸውን ባዩ ጊዜ ሽባውን “አንተ ሰው! ኃጢአትህ ተደምስሶልሃል” አለው ።

21 የሙሴ ሕግ መምህራንና ፈሪሳውያን “በእግዚአብሔር ላይ የሰድብ ቃል የሚናገር ይህ ማንነው? ኃጢአትን የሚደመስስ እግዚአብሔር ብቻ ነው እንጂ ሌላ ማንነው?” እያሉ ያስቡ ነበር ።

22 ኢየሱስም አሳባቸውን ዐውቆ እንዲህ አላቸው ፤ “በልባችሁ ስለምን ይህን ታስባላችሁ? 23 ለመሆኑ ኃጢአትህ ይቅር ተብሎልሃል” ከማለትና ተነሥተህ ሂድ” ከማለት የትኛው ይቀልላል? 24 ነገር ግን የሰው ልጅ በምድር ላይ ኃጢአትን ለመደምስስ ሥልጣን እንዳለው ማወቅ አለባችሁ” ብሎ ሽባውን ሰው “አንተ ሰው ተነሥ ፤ አልጋህን ተሸክመህ ወደ ቤትህ ሂድ” አለው ።

25 ሽባውም በሰዎቹ ፊት ተነሣና አልጋውን ተሸክሞ እግዚአብሔርን እያመሰገነ ወደ ቤቱ ሄደ ። 26 በዚያም የነበሩ ሰዎች ሁሉ እጅግ ተገርመው በመፍራት “ዛሬ ድንቅ ነገር አዩን” እያሉ እግዚአብሔርን አመሰገኑ ።

ኢየሱስ ማቴዎስ የተባለውን ሌዊን ጠራ (ጣቴ. 9፡9-13፣ ግር. 2፡13-17)

27 ኢየሱስ ከዚያ ወጥቶ ሲሄድ ሌዊ የተባለውን ቀራጭ በቀረጥ መቀበያ ስፍራ ተቀምጦ

አየውና “ተከተለኝ” አለው ። 28 ሌዊም ብድግ አለና ሁሉን ነገር ትቶ ተከተለው ።

29 ከዚህም በኋላ ሌዊ በቤቱ ለኢየሱስ ክብር ትልቅ ግብግብ አደረገ ፤ በግብግቡም ላይ ብዙ ቀራጮችና ሌሎችም ብዙ ሰዎች ተገኝተው ነበር ። 30 ፈሪሳውያንና ወገኖቻቸው የሆኑ የሙሴ ሕግ መምህራን “ከቀራጮችና ከኃጢአተኞች ጋር የምትሰሉትና የምትጠጡት ስለምን ድን ነው?” ብለው በኢየሱስ ደቀ መዛሙርት ላይ አጎረመረሙ ።

31 ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰላቸው ፤ “በሽተኞች እንጂ ጤነኞች ሕዚም አያስፈልጋቸውም” ። 32 እኔ የመጣሁት ኃጢአተኞችን ወደ ንስሐ ለመጥራት ነው እንጂ ጸድቃንን ወደ ንስሐ ለመጥራት አይደለም ።”

ስለ ጸም የቀረበ ጥያቄ (ጣቴ. 9፡14-17፣ ግር. 2፡18-22)

33 ከዚህም በኋላ ኢየሱስን “የዮሐንስና የፈሪሳውያን ደቀ መዛሙርት ጸምና ጸሎት ያዘወትራሉ ፤ የአንተ ደቀ መዛሙርት ግን ሁል ጊዜ የሚዘሉትና የሚጠጡት ለምንድን ነው?” በማለት ጠየቁት ።

34 ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰላቸው ፤ “ሙሽራው ከእነርሱ ጋር እያለ ሚዚዎች መጸም ይገባቸዋል ብላችሁ ታስባላችሁን? 35 ነገር ግን ሙሽራው ከእነርሱ የሚለይበት ጊዜ ይመጣል ፤ በዚያን ጊዜ ይጸማሉ ።”

36 ቀጥሎም ኢየሱስ እንዲህ ሲል አንድ ምሳሌ ነገራቸው ፤ “ከአዲስ ልብስ ላይ ዕራፊ ቀድይ በአሮጌ ልብስ ላይ የሚጥፍ ማንም የሰም ፤ ይህን የሚያደርግ ቢኖር ግን አዲሱን ልብስ በዝንቱ ይቀድደዋል ፤ አዲሱም ዕራፊ ለአሮጌው ልብስ አይሰማም ። 37 እንዲሁም በአረጂ የወይን ጠጅ አቁማዳ አዲስ የወይን ጠጅ የሚያኖር ማንም የለም ፤ ይህን የሚያደርግ ቢኖር ግን አዲሱ የወይን ጠጅ አቁማዳውን ያፈነዳዋል ፤ የወይን ጠጅም ይፈስሳል ፤ አቁማዳውም ከጥቅም ውጪ ይሆናል ። 38 ስለዚህ አዲሱን የወይን ጠጅ በአዲስ አቁማዳ ማኖር ይገባል ። 39 ብዙ ጊዜ የቆየ ደረቅ የወይን ጠጅ የጠጣ አዲሱን በተሐ የወይን ጠጅ መጠጣት አይፈልግም ፤ ምክንያቱም ‘የቆየው ደረቅ የወይን ጠጅ የተሻለ ነው’ ይላል ።”

ምዕራፍ 6

ስለሰንበት የቀረበ ጥያቄ

(ጣቴ. 12፡1-8፣ ግር. 2፡23-28)

1 ሰንበት ቀን ኢየሱስ በእርሻ መካከል ሲያልፍ ሳለ ደቀ መዛሙርቱ የሰንደ እሸት እየቀጠፉ በእጃቸው ማሸትና መብላት ጀመሩ ።

2 ሰንበት ቀን ኢየሱስ በእርሻ መካከል ሲያልፍ ሳለ ደቀ መዛሙርቱ የሰንደ እሸት እየቀጠፉ በእጃቸው ማሸትና መብላት ጀመሩ ።

3 ሰንበት ቀን ኢየሱስ በእርሻ መካከል ሲያልፍ ሳለ ደቀ መዛሙርቱ የሰንደ እሸት እየቀጠፉ በእጃቸው ማሸትና መብላት ጀመሩ ።

4 ሰንበት ቀን ኢየሱስ በእርሻ መካከል ሲያልፍ ሳለ ደቀ መዛሙርቱ የሰንደ እሸት እየቀጠፉ በእጃቸው ማሸትና መብላት ጀመሩ ።

5 ሰንበት ቀን ኢየሱስ በእርሻ መካከል ሲያልፍ ሳለ ደቀ መዛሙርቱ የሰንደ እሸት እየቀጠፉ በእጃቸው ማሸትና መብላት ጀመሩ ።

1* 5፡12 ስምዖን - እንደ መጻሕፍት ጳጳስ አገላለጭ ቃሉ በወጣት ላይ የሚታይን ለዩ ለዩ ዐይነት ተላላፊ የቆዳ በሽታ ሁሉ ያመለክታል (ዘሐ. 13 ተመልከት) ።
5፡13 ፣ ጣቴ. 13፡1-2፣ ግር. 3፡9-10፣ 4፡1 ። 5፡5 ፣ ዮሐ. 2፡13 ። 5፡6 ፣ ዮሐ. 2፡16 ። 5፡14 ፣ ዘሐ. 14፡32 ።

5፡30 ፣ ዮሐ. 15፡1-2 ። 6፡1 ፣ ዘሐ. 23፡25 ።

ጌከረሰው ያን አንዳንዶቹ ደቀ መዛሙርቱን “በሰንበት ቀን ሊደረግ የማይገባውን ነገር ስለ ምን ታደርጋላችሁ?” አሉአቸው።

፩ ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰላቸው + “እርሱና አብረውት የነበሩት ሰዎች በተራቡ ጊዜ ዳዊት ያደረገውን አላነበባችሁምን? ፪ እርሱ ወደ እግዚአብሔር ቤት ገብቶ ከካህናት በቀር ለሌሎች መብላት ያልተፈቀደውን የተቀ ደስ የመጣ ጎብስት አንሥቶ በላ፤ ከእርሱ ጋር ለነበሩትም ሰዎች ሰጣቸው።”

፫ ቀጥሎም ኢየሱስ “የሰው ልጅ ለሰንበትም ጌታዋ ነው” አላቸው።

ኢየሱስ እጅ ሽባውን አዳን (ማቴ. 12፡9-14፣ ማር. 3፡1-6)

፬ በሌላም ሰንበት ቀን ኢየሱስ ወደ ምክራብ ገብቶ ያስተምር ነበር፤ እዚያም ቀኝ እጅ ሽባ የሆነ አንድ ሰው ነበር። ፭ የሙሴ ሕግ መምህራንና ፈሪሳውያንም ኢየሱስን የሚከሰቡት ወንጀል ለማግኘት ፈልገው “እስቲ በሰንበት ቀን ይፈውሰው እንደሆነ እንደ” ብለው ይጠባበቁት ነበር። ፮ ኢየሱስ ግን አሳባቸውን ዐውቆ እጅ ሽባውን “ተነሥና በመካከል ቁም!” አለው፤ ሽባውም ተነሣና በመካከል ቆመ። ፯ በዚህ ጊዜ ኢየሱስ “እስቲ ልጠይቃችሁ፤ ለመሆኑ በሰንበት ቀን የተፈቀደው መልካም ማድረግ ነውን? ወይስ ክፉ፤ ነፍሱን ማዳን ነውን ወይስ ማጥፋት?” አላቸው። ፱ ኢየሱስ በዙሪያው ወዳሉት ሰዎች ሁሉ ከተመለከተ በኋላ እጅ ሽባውን “እጅህን ዘርጋ” አለው። እርሱም እጅን በዘረጋው ጊዜ ዳነሰትና እንደ ሌላው እጅ ደህና ሆነ።

፲ የሙሴ ሕግ መምህራንና ፈሪሳውያን ግን በጣም ተቁጥተው “እንግዲህ ኢየሱስን ምን ማድረግ ይቻላል?” በማለት እርስ በርሳቸው ተነጋገሩ።

ኢየሱስ ፀሥራ ሁለቱን ሐዋርያት መረጠ (ማቴ. 10፡1-4፣ ማር. 3፡13-19)

፫ ከዚህ በኋላ አንድ ቀን ኢየሱስ ለመጸለይ ወደ ተራራ ወጣ፤ እዚያ ሌሊቱን ሙሉ ወደ እግዚአብሔር ሲጸልይ አደረገ። ፭ በነጋም ጊዜ ደቀ መዛሙርቱን ወደ እርሱ ጠራ። ከእነርሱም መካከል ፀሥራ ሁለቱን መርጠው “ሐዋርያት” ብሎ ሰየማቸው። ፮ እነርሱም ቀጥለው የሚገኙት ናቸው፡- ጴጥሮስ ብሎ የሰየመው ስምም ንፍ ወንድሙ እንደርያስ፤ ያዕቆብና ዮሐንስ፤ ፈልጲስና በርቶሎሜዎስ፤ ፲፮ ማቴዎስና ቶማስ፤ የእልፍዮስ ልጅ ያዕቆብና “ተቀናቃኝ” ተብሎ

የሚጠራው ስምምን፤ ፲፬ የያዕቆብ ልጅ ይሁላ፤ ኢየሱስን አሳልፎ የሰጠው አስቆሮታዊ ይሁዳ።

ኢየሱስ ብዙ ሰዎችን አስተማረ፤ ፈወሰም (ማቴ. 4፡23-25)

፲፭ ኢየሱስ ከሐዋርያቱ ጋር ከተራራው ወርዶ በሚላ ላይ ቆመ፤ ከደቀ መዛሙርቱም ብዙዎቹ በዚያ ነበሩ፤ እንዲሁም ሊሰሙት ማከበሻቸው ሊፈወሱ ፈልገው የመጡ እጅግ ብዙ ሰዎች ነበሩ። እነርሱም የመጡት ከይሁዳ ክፍለ ሀገር፤ ከአየሩሳሌም ከተማ፤ በባሕር አጠገብ ከሚገኙት ከጢሮስና ከሲዶና ከተማዎች ነበር። ፲፬ በርዕሳን መናፍስት የተቻለ ሰዎችም መጥተው ይፈወሱ ነበር። ፲፱ የማላግ ጎይል ከእርሱ እየወጣ ሁሉንም ይፈውስ ስለሆነ በር፤ ሰዎቹ ሁሉ ኢየሱስን ለመገኘት ይፈልገዋል ነበር።

የደስታና የሐዘን ምክንያቶች (ማቴ. 5፡1-12)

፳ ኢየሱስ መለስ ብሎ ወደ ደቀ መዛሙርቱ እየተመለከተ እንዲህ አላቸው፡-

“የእግዚአብሔር መንግሥት የእናንተ ናት። እናንተ ድኾች ደስ ይበላችሁ!”

፳፫ እናንተ አሁን የምትራቡ በኋላ ትጠግባላችሁና ደስ ይበላችሁ!”

እናንተ አሁን የምታለቅሱ በኋላ ትስቃላችሁና ደስ ይበላችሁ!”

፳፯ “የእኔ ተከታዮች በመሆናችሁ ምክንያት ሰዎች ሲጠሉዎቹሁና አንቀበላችሁም ብለው ሲለዩአችሁ፤ ሲደበድቡዎችሁና ስማችሁን ሲያጠፉ ደስ ይበላችሁ!” ፳፰ በመንግሥተ ሰማይ ዋጋችሁ ትልቅ ነውና ይህ ሁሉ ሲደርስባችሁ ደስ ይበላችሁ፤ በደስታም ፈንድቁ፤ አባቶቻችሁም በነቢያት ላይ እንዲህ ያለውን ክፋት አድርገው ባቸው ነበር።

፳፯ “እናንተ ሀብታሞች ግን የፈለጋችሁትን ሁሉ አሁን አግኝታችኋልና ወዮላችሁ!”

፳፰ “እናንተ አሁን የጠገባችሁ ኋላ ትራባላችሁና ወዮላችሁ!”

እናንተ አሁን የምትስቁ ኋላ ስለምታገኙና ስለምታለቅሱ ወዮላችሁ!”

፳፱ “ሰዎች ሁሉ ሲያመጡት አችሁና ስለ እናንተ መልካም ሲናገሩ ወዮላችሁ!” አባቶቻችሁም ለሐሰተኞች ነቢያት እንዲሁ አድርገው ነበር።

ጠላትን መውደድ

(ማቴ. 5፡38-48፣ ማቴ. 7፡12)

፳፲ “ለእናንተ ለምትሰሙኝ ግን እንዲህ እላችኋለሁ፡ ጠላቶቻችሁን ውደዱ፤ ለሚጠሉ አችሁም መልካም ነገር አድርጉ፤ ፳፯ የሚረግ ሙአችሁን መርቁ፤ ለሚበድሉአችሁም ጸልዩላቸው፤ ፳፰ እንዲሁ ጎንጭህን በጥሬ ለሚመታህ፤ ሌላውንም ጎንጭህን እንዲመታ አዙርላት፤ ነጠላህን ለሚወስድብህ እጅ ጠባብህንም ጨምረህ ስጠው፤ ፳፱ ለሚለምንህ ሁሉ ስጥ፤ ገንዘብህን የሚወስድብህን ሰው፤ እንዲመልስ አትጠይቀው። ፳፲ ሰዎች ለእናንተ ሊያደርጉላችሁ የምትፈልጉትን እናንተም እንዲሁ ለእነርሱ አድርጉላችሁ።”

፳፯ “የሚወድዱአችሁን ብትወድዱ ምን ብልጫ ታገኛላችሁ፤ ኃጢአተኞችም እኮ የሚወድዱአችሁን ይወድዳሉ! ፳፰ መልካም ነገር ለሚያደርጉላችሁ እናንተም መልካም ነገር ብታደርጉላችሁ ምን ብልጫ ታገኛላችሁ? ኃጢአተኞችም እኮ እንዲሁ ያደርጋሉ! ፳፱ “ይመልሱልናል” ብላችሁ ለምታስቡአቸው ሰዎች ብታበድሩ ምን ብልጫ ታገኛላችሁ? ያንኑ ያበደሩትን መልሰው ለመቀበል ማኅኅ ኃጢአተኞችም ለኃጢአተኞች ያበድራሉ። ፳፲ እናንተ ግን ጠላቶቻችሁን ውደዱ፤ መልካም ነገርም አድርጉላችሁ፤ “በድራችን ይመለስልናል” ብላችሁ ተስፋ ሳታደርጉ አበድሩ፤ ይህን ብታደርጉ ዋጋችሁ ትልቅ ይሆናል፤ የልዑል እግዚአብሔር ልጆችም ትሆናላችሁ፤ እርሱ ለውለታ ቢሰጥና ለክፉዎች እንኳ ሳይቀር ችር ነው። ፳፮ የሰማይ እባታችሁ መሐሪ እንደሆነ እናንተም እንዲሁ መሐሪዎች ሁኑ።”

በሌሎች ላይ መናፈሻ አይገባም (ማቴ. 7፡1-5)

፳፯ “በማንም ላይ አትናፈሩ፤ በእናንተም ላይ አይፈረድባችሁም፤ ሌሎችን አትጎቀፉ፤ እናንተም አትጎቀፉም፤ ይቅር በሉ፤ እናንተም ይቅርታ ታገኛላችሁ። ፳፰ በጡ፤ ለእናንተም ይሰጣችኋል፤ በምትሰፍሩበት መስፈሪያ እንዲሁ ይሰፈርላችኋል፤ እንዲያውም በጥሩ መስፈሪያ ታምቆና ተጠቅጥቆ እስኪትረፈረፍ ድረስ ተሰፍሮ ይሰጣችኋል።”

፳፱ ቀጥሎም ኢየሱስ ይህን ምሳሌ ነገራቸውን “ፅውር ፅውርን ሊመራ ይችላልን? እንዲሁም ቢያደርግ ሁለቱም ተያይዘው በጉድጓድ ውስጥ ይወድቃሉ። ፳፲ ተማሪ ከእስተማሪው አይበልጥም፤ ይሁን እንጂ ተማሪ ትምህርቱን በደንብ ከተማሪ እንደ አስተማሪው ይሆናል።”

፳፲ “በእንተ ዐይን ያለውን ግንድ ሳታይ፤ ስለምን በሰው ዐይን ያለውን ጉድፍ ትመለከታለህ? ፳፯ ደግሞስ በእንተ ዐይን ያለውን ግንድ ሳታይ ሌላውን ሰው ‘ወንድሜ ሆይ! እስቲ በዐይንህ ያለውን ጉድፍ ሳውጣልህ’ ማለት እንዴት ትችላለህ? እንተ ግብዝ አስቀድመህ በእንተ ዐይን ያለውን ግንድ አውጣ፤ ከዚህ በኋላ በሌላው ሰው ዐይን ያለውን ጉድፍ ለማውጣት አጥርተህ ማየት ትችላለህ።”

ዛፍ በፍሬው ይታወቃል (ማቴ. 7፡16-20፣ 12፡33-35)

፳፻ “ጥሩ ዛፍ መጥፎ ፍሬ አያፈራም፤ እንዲሁም መጥፎ ዛፍ ጥሩ ፍሬ አያፈራም። ፳፻ ዛፍ ሁሉ በፍሬው ይታወቃል፤ ከእጃቸው ቀጥቋጦ የበለሰ ፍሬ አይለቀምም፤ እንዲሁም ከቀጋ የወይን ፍሬ አይለቀምም። ፳፻ ስለዚህ ደግ ሰው ከመልካም ልቡ መልካምን ነገር ያወጣል፤ ክፉ ሰውም ከመጥፎ ልቡ ክፉውን ነገር ያወጣል። ሰው በእፉ የሚናገረው ከልቡ ሞልቶ የተረፈውን ነው።”

ሁለት ዐይነት ቤት ሠሪዎች (ማቴ. 7፡24-27)

፴፬ “እኔ የምንግራችሁን አትፈጽሙም፤ ታዲያ ስለምን ጌታ ሆይ! ጌታ ሆይ! እያላችሁ ትጠናኛላችሁ? ፴፭ ወደ እኔ የሚመጣና ቃሌንም ሰምቶ የሚፈጽም ማንን እንደሚመስል ልንገራችሁ፤ ፴፬ እርሱ በጥልቅ ቁፍሮ ቤቱን በጸኑ አለት ላይ የመሠረተውን ሰው ይመስላል፤ ጎርፍ መጥቶ ያንን ቤት ገፋው፤ ነገር ግን በጸኑ መሠረት ላይ ስለ ተሠራ ሊያነቃን ቀው አልቻለም። ፴፭ ቃሌን ሰምቶ የማይፈጽም ግን ያለ መሠረት በአሸግሞ መሬት ላይ ቤቱን የሠራ ሰውን ይመስላል፤ ጎርፍ መጥቶ ያንን ቤት በገፋው ጊዜ ወዲያውኑ ወደቀ፤ እውዳደቱም እጅግ ታላቅ ሆነ።”

ምዕራፍ 7

ኢየሱስ የመቶ አለቃውን አገልጋይ ፈወሰ (ማቴ. 8፡5-13)

፲ ኢየሱስ ይህን ሁሉ ለክንብት ተናግሮ ከጨረሰ በኋላ ወደ ቅፍርናሆም ሄደ። ፯ በዚያም አንድ ሮማዊ የመቶ አለቃ ነበረ። እርሱም የሚወድደው አገልጋይ በጠና ታምቦት ለምት ተቃርቦ ነበር። ፺ የመቶ አለቃው ስለ ኢየሱስ በሰማ ጊዜ የአይሁድ ሽማግሌዎችን “እባካችሁ ኢየሱስ መጥቶ አገልጋዬን እንዲፈውሰልኝ ሄዳችሁ።”

6፡31 - ማቴ. 7፡12 ፣ 6፡39 - ማቴ. 15፡14 ፣ 6፡40 - ማቴ. 10፡24-25 ፣ ጳ. 13፡16 ፣ 15፡20 ፣ 6፡44 - ማቴ. 12፡33 ፣ 6፡45 - ማቴ. 12፡34 ።

6፡3-4 - 1ላዎ. 21፡1-6 ፣ 6፡4 - ጳ. 24፡9 ፣ 6፡22 - 1ኢጥ. 4፡14 ፣ 6፡23 - 2ኢ. 36፡16 ፣ ሐ. ሥ. 7፡52 ።

ለምኑልኝ” ሲል ላካቸው ፡ “እነርሱም ወደ ኢየሱስ ሄደው “ይህን እንድታደርግላት የሚገባው ሰው ነው ፡ “እርሱ ሕዝባችንን ይወድዳል ፡ ምክራብም ሠርቶልናል” ሲሉ አጥብቀው ለመጡት ።

6 ስለዚህ ኢየሱስ ከእነርሱ ጋር አብሮ ሄደ ፤ ወደ ቤቱም በቀረበ ጊዜ የመቶ አለቃው ወዳጆቹን እንዲህ ሲል ወደ ኢየሱስ ላካ ፡ “ጌታ ሆይ አንተ ወደ ቤቱ ትገባ ዘንድ ያልተገባህ ነኝና ወደ እኔ ለመምጣት አትደከም ። 7 እኔም ራሴ ወደ አንተ ለመምጣት የበቃሁ ሰው አይደለሁም ። ስለዚህ አንተ እዚያው ሆነህ በቃልህ ብታዝዝ አገልጋዬ ይድናል ። 8 እኔ ራሴ ለባለሥልጣናት ታዛዥ ስሆን ከእኔ በታች የማዝዝቸው ወታደሮች አሉኝ ። ስለዚህ አንዱን ‘ሂድ’ ስለው ይሄዳል ፤ ሌላውን ‘ና’ ስለው ይመጣል ፤ አገልጋዬንም ፤ ‘ይህን አድርግ’ ስለው ያደርጋል ።”

9 ኢየሱስ ይህን በሰማ ጊዜ ተደነቀ ፤ ወደሚከተሉትም ሰዎች መለስ ብሎ “በእስራኤል እንኳ እንዲህ ያለ እምነት ከቶ አላገኘሁም አላችኋለሁ” አላቸው ።

10 የተላኩትም ሰዎች ወደ መቶ አለቃው ቤት ተመልሰው በመጡ ጊዜ አገልጋዬ ድኖ አገኙት ።

ኢየሱስ የእንዲት መበለት ልጅ ከሞት አስነሣ

11 በማግሥቱ ኢየሱስ ናይን ወደምትባል ወደ እንዲት ከተማ ሄደ ፤ ደቀ መዛሙርቱና ብዙ ሕዝብ ከእርሱ ጋር አብረው ሄዱ ። 12 ኢየሱስ ወደ ከተማይቱ በር አጠገብ ሲደርስ እነሆ ሰዎች ራሳ ተሸክመው ከከተማይቱ ይወጡ ነበር ። የሞተው ሰው ለእናቱ አንድ ነበር ። እና ቱም ባልዋ የሞተባት መበለት ነበረች ፤ ከከተማ ይቱም ብዙ ሰዎች ተከትለዋት ነበር ። 13 ጌታም ባደች ጊዜ ራራላትና “አይዘኸ ፣ አታልቅሺ” አላት ። 14 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ወደፊት ራመድ ብሎ ቃረዛውን ነካ ፤ ቃረዛውንም የተሸከሙት ሰዎች ቆሙ ፤ ኢየሱስም “አንተ ወጣት ተነህ እልሃለሁ!” አለ ። 15 የሞተው ቀና ብሎ ተቀመጠና መንገር ጀመረ ፤ ከዚህም በኋላ ኢየሱስ ለእናትዋ “እነሆ ልጅሽ” ብሎ ሰጣት ።

16 ሁሉንም ፍርጎት ይዞአቸው “ታላቅ ነቢይ ከመካከላችን ተነሥቶአል ፤ እግዚአብሔር ሕዝቡን ሊያድን መቶቶአል” እያሉ እግዚአብሔርን አመሰገኑ ።

17 የኢየሱስ ዝና በይሁዳ ክፍለ ሀገር ሁሉና በዙሪያውም ባለው አገር ሁሉ ተሰማ ።

ከአጥጭቀው የሐንስ ወደ ኢየሱስ የተላኩ መልእክተኞች

(ማቴ. 11:2-19)

18 የየሐንስ ደቀ መዛሙርት ይህን ሁሉ ለየሐንስ አወሩለት ፤ እርሱም ከደቀ መዛሙርቱ ሁለቱን ጠርቶ ፡ “ይመጣል የተባለው መሲሕ አንተ ነህን ወይስ ሌላ እንጠብቅ? ብላችሁ ጠይቁት” ሲል ወደ ጌታ ኢየሱስ ላካቸው ።

20 እነርሱም ወደ ኢየሱስ ሄደው “ይመጣል የተባለው መሲሕ አንተ ነህን? ወይስ ሌላ እንጠብቅ?? ብላችሁ ጠይቁት ሲል አጥጭቀው የሐንስ ወደ አንተ ልኮናል” አሉት ።

21 ኢየሱስ በዚያኑ ሰዓት ሰዎችን ከልዩ ልዩ በሽታና ደዌ ፈወሰ ፤ ርዮሳን መናፍስትንም አስወጣ ፤ የብዙ ዕውሮችንም ዐይን አበራ ። 22 ኢየሱስ መልእክተኞቹን እንዲህ አላቸው ፡ “ተመልሳችሁ ሂዱና ለየሐንስ ያያችሁትንና የሰማችሁትን ንጉሩት ፤ እነሆ ዕውሮች ያያሉ ፤ አንካሶች ቀጥ ብለው ይሄዳሉ ፤ ለምጻዎች ይደናሉ ፤ ደንቆሮዎች ይሰጣሉ ፤ ሙታን ይነሣሉ ፤ ለድሽችም የምሥራች ይነገራል ። 23 በእኔ የማይጠራ ጠርና የማይሰናከል የተመሰገኑ ነው ።”

24 የየሐንስ መልእክተኞች ከሄዱ በኋላ ኢየሱስ ስለ የሐንስ ለሕዝቡ እንዲህ እያለ ይናገር ጀመር ፡ “ምን ልታዩ ወደ በረካ ወጣችሁ? በነፍሱ የሚወዛወዘውን ሽንብቆ ለማየት ነውን? 25 ደግሞስ ምን ለማየት ወጣችሁ? ቀጭን የሐር ልብስ የለበሰውን ሰው ለማየት ነውን? ቀጭን የሐር ልብስ የሚለብሱና በቅምጥልነት የሚኖሩ ሰዎችን ስታት ቤት ይገኛሉ! 26 ታዲያስ ምን ልታዩ ወጣችሁ? ነቢይ ለማየት ነውን? አዎ እላችኋለሁ ፤ እንዲያውም ከነቢይ የሚበልጠውን ለማየት ነው ። 27 እርሱ ‘እነሆ እፊት እፊት እየሄደ መንገድህን የሚያዘጋጅ መልእክተኞቹን እልካለሁ’ ተብሎ የተጻፈለት ነው ። 28 በምድር ላይ ከተወለዱት ሰዎች ሁሉ ከየሐንስ የሚበልጥ ከቶ ማንም የለም ፤ በእግዚአብሔር መንግሥት ግን ከሁሉ ያነሰ ይበልጠዋል ።”

29 ይህን በሰሙ ጊዜ ሕዝቡ ሁሉ ቀራጮችም እንኳ ሳይቀሩ በየሐንስ እጅ ተጠምቀው ስለነበር የእግዚአብሔር ሥራ ትክክል መሆኑን ተገነዘቡ ። 30 ፈረሳውያንና የሙሴ ሕግ መምህራን ግን በየሐንስ እጅ አንጠመቅም በማለት የእግዚአብሔርን ፈቃድ ተቃውመው ነበር ።

31 ቀጥሎም ኢየሱስ እንዲህ አለ ፡ “እንግዲህ የዚህን ዘመን ሰዎች በምን እመስላቸዋለሁ? ምንን ይመሰላሉ? 32 በአደገደ ጠቀም ጠው የሚጫወቱ ልጆችን ይመሰላሉ ፤ እነርሱም እርስ በእርሳቸው እየተጠራሩ ‘የደስታ

መዘቃ አሰማናችሁ ፤ እናንተ ግን አልጨፈራችሁም’ ፤ የሐዘን እንጉርጉሮ አሰማናችሁ እናንተ ግን አላለቀሳችሁም” የሚሉ ናቸው ። 33 እንዲሁም አጥጭቀው የሐንስ እህል ሳይበላና የወይን ጠጅ ሳይጠጣ በመጣ ‘ጋኔን አለበት’ አላችሁት ። 34 የሰው ልጅ ደግሞ እየበላና እየጠጣ በመጣ ‘እነሆ ይህ መብልና መጠጥ የሚወድ ነው ፤ የቀራጮችና የኃጢአተኞችም ወዳጅ ነው’ አላችሁት ። 35 ነገር ግን የእግዚአብሔር ጥበብ ትክክለኛነት የሚታወቀው በጥበበኞች ዘንድ ብቻ ነው ።”

አንዲት ሴት የኢየሱስን እግር ሽቶ ተባባች

36 አንድ ፈረሳዊ ኢየሱስን ምሳ ጋበዘው ፤ ኢየሱስም ወደ ፈረሳዊው ቤት ገብቶ ምሳ ለመብላት በማለድ ተቀመጠ ። 37 በዚያች ከተማ አንዲት ኃጢአተኛ ሴት ነበረች ፤ እርሷም ኢየሱስ በፈረሳዊው ስምዖን ቤት ምሳ መጋቢ ዙን በሰማች ጊዜ ሽቶ የምላበት የአልባሰጥርስ ብልቃጥ ይዛ መጣች ። 38 ከኢየሱስ በስተኋላ በእግሮቹ አጠገብ ቆሞ እያለቀሰች እግሮቹን በእንባዋ ታርሰና በጠጉርዋ ታብሰ ነበር ፤ እግሮቹን እየሳመች ሽቶ ትቀጥቸው ነበር ። 39 ምሳ የጋበዘው ፈረሳዊ ይህን ባዩ ጊዜ “ይህ ሰው ነቢይ ቢሆን ኖሮ ይህች የምትዳስሰው ሴት ግን እንደሆነችና ምን ዐይነት ኃጢአተኛ እንደሆነች ባወቀ ነበር” ሲል በልቡ አሰበ ።

40 ኢየሱስም “ስምዖን ሆይ! አንድ የምንግርህ ነገር አለኝ” አለው ።

41 ኢየሱስም እንዲህ ሲል ንግግሩን ቀጠለ ፡ “ከአንድ አበዳሪ ገንዘብ የተበደሩ ሁለት ሰዎች ነበሩ ፤ አንዱ አምስት መቶ ብር ሌላው ደግሞ ኅምሳ ብር ተበደሩ ። 42 ሁለቱም የተበደሩትን መክፈል ቢያቅታቸው አበዳሪው ዕዳቸውን ተወላቸው ፤ ታዲያ ከሁለቱ ባለዕዳዎች አበዳሪውን አብልሞ የሚወድ የትኛው ይመስልሃል?” አለው ።

43 ስምዖንም “ብዙ ዕዳ የቀረለት ሰው አብልሞ የሚወድደው ይመስልኛል” ሲል መለሰ ።

44 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ወደ ሴትዮሞ መለስ ብሎ ስምዖንን እንዲህ አለው ፡ “ይህችን ሴት ታያለህን? እኔ ወደ ቤትህ ስገባ አንተ ውሃ እንኳ ለእግራ አላቀረብሁኛም ፤ እርሷም ግን እግራን በእንባዋ አጥቦ በጠጉርዋ አበሰችው ። 45 አንተ ስትቀበሉኝ አልሳምኸኝም ፤ እርሷም ግን እኔ ወደ ቤትህ ከገባሁ ጀምሮ እግራን ከመሳም አላቋረጠችም ። 46 አንተ ራሴን ዘይት

እንኳ አልቀጠኸኝም ፤ እርሷም ግን እግሮቼን ሽቶ ቀባች ። 47 ስለዚህ ብዙ ስለወደደች ፤ ብዙ ኃጢአተኞች ይቅር ተብሎላታል እልሃለሁ ። ኃጢአቱ በጥቂት ይቅር የሚባልለት ግን የሚወድደውም በጥቂቱ ነው ።”

48 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ሴትዮሞን “ኃጢአትሽ ይቅር ተብሎልኛል” አላት ።

49 ከእርሱ ጋር በማለድ ይበሉ የነበሩትም “ኃጢአትን እንኳ ይቅር የሚል ይህ ግን ነው?” እያሉ በልባቸው ያሰቡ ጀመር ።

50 ኢየሱስ ግን ሴትዮሞን “እምነትሽ አድኖሻል ፤ በሌላም ሂዷ” አላት ።

ምዕራፍ 8

ኢየሱስን የተከተሉና ያገለገሉ ሴቶች

1 ከዚህም በኋላ ኢየሱስ በየከተማውና በየመንደሩ የእግዚአብሔርን መንግሥት የምሥራች እያወጀ ያልፍ ነበር ፤ ዐሥራ ሁለቱም አብረውት ነበሩ ። 2 እንዲሁም ከርዮሳን መናፍስት የተላቀቁና ከበሽታ የተፈወሱ ሴቶች ኢየሱስን ይከተሉት ነበር ፤ እነርሱም ሰባት አጋንንት የሚጠላት መግደላዊት የተባለችው ማርያም ፤ 3 የሂሮድስ ቤት አዛዥ የነበረው የኩዛ ሚስት ዮሐና ፤ ሰሰና ሌሎችም ብዙዎች ነበሩ ፤ እነዚህ ሴቶች ኢየሱስንና ደቀ መዛሙርቱን በገንዘባቸው ያገለግሉ ነበር ።

የዘራው ምላሌ

(ማቴ. 13:1-9; ማር. 4:1-9)

4 ብዙ ሕዝብ ከየከተማው ወደ እርሱ መጥተው በእንድነት በተሰበሰቡ ጊዜ ኢየሱስ ይህን ምላሌ ነገራቸው ።

5 “አንድ ገበሬ ዘሩን ለዘራ ወጣ ፤ ሲዘራም አንዳንድ ዘር በመንገድ ዳር ወደቀና ተረገጠ ፤ ወሬችም በሉት ። 6 ሌላውም ዘር በጭንጫማ መሬት ላይ ወደቀ ፤ በበቀለም ጊዜ መሬቱ እርጥበት ስላልነበረው ቡቃያው ደረቀ ። 7 ሌላውም ዘር በእሾሽ መካከል ወደቀ ፤ እሾሹ አብር አደገና አንቆ አሰቀረው ። 8 ሌላው ዘር ግን በመልካም መሬት ላይ ወደቀ በቀለ ፤ በቃያውም አድጎ እያንዳንዱ መቶ እጥፍ አፈራ ።”

ቀጥሎም ኢየሱስ “ሰሚ ጀሮ ያለው ይሰማ” አለ ።

ኢየሱስ በምላሌዎች የተናገረበት ምክንያት (ማቴ. 13:10-17; ማር. 4:10-12)

9 ደቀ መዛሙርቱ ኢየሱስን “የዚህ ምላሌ ትርጉም ምንድን ነው?” ብለው ጠየቁት ።

10 ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰላቸው ፡ “ለእኛ ንተ የእግዚአብሔርን መንግሥት ምስጢር

7:37-38 ፣ ማቴ. 26:7 ፣ ማር. 14:3 ፣ ዮሐ. 12:3 ፣ 8:2-3 ፣ ማቴ. 27:55-56 ፣ ማር. 15:40-41 ፣ ሉቃ. 23:49 ፣ 8:10 ፣ ሉቃ. 6:9-10 ።

ማወቅ ተሰጥቶአችኋል፤ ሌሎች ግን ሁሉ ነገር በምሳሌ ይነገራቸዋል፤ ምክንያቱም እነርሱ እያዩ ልብ እንዳያደርጉ፤ እየሰሙም እንዳያስተውሉ ነው።”

ኢየሱስ የዘረዘረውን ምሳሌ አስረጸጸ (ማቴ. 13፡18-23፤ ማር. 4፡13-20)

11 የምሳሌው ትርጉም ይህ ነው፡ “ዛሬ የእኚህ አብሔር ቃል ነው፤ 12 በመንገድ ጻር የወደቀው ዘር የሚያመለክተው ቃሉን ለጊዜው የሚሰሙትን ሰዎች ነው፤ ነገር ግን እነርሱ አምነው እንዳይደሉ፤ ዲያብሎስ መጥቶ ቃሉን ከልባቸው ይወስዳል። 13 በጭንጫማ መሬት ላይ የወደቀውም ዘር የሚያመለክተው ቃሉን ሰምተው በደስታ የሚቀበሉትን ሰዎች ነው፤ ነገር ግን እነርሱ የሚያምኑት ለጊዜው ነው፤ ሥር ስለሌላቸውም በፈተና ጊዜ ወዲያውኑ ይክዳሉ። 14 በእሾሽም ቀጥቋጦ መካከል የወደቀው ዘር የሚያመለክተው ቃሉን ለጊዜው የሚሰሙትን ሰዎች ነው፤ ነገር ግን የዚህ ዓለም አሳብና ሀብት፤ የምድራዊ ኑሮ ምችትም አንቆ ያለፍሬ ያስቀራቸዋል። 15 በመልካም መሬት ላይ የወደቀው ዘር የሚያመለክተው ግን በመልካምና በቅን ልብ ቃሉን ሰምተው የሚጠብቁትን ነው፤ እነርሱ በቃሉ ጸንተው ፍሬ የሚያፈሩ ናቸው።”

ስውር መብራት (ማር. 4፡21-25)

16 ቀጥሎም ኢየሱስ እንዲህ አለ፡ “መብራት አብርቶ እንቅብ የሚደፋበት ወይም በአልጋ ሥር የሚያኖረው ማንም የለም። ይልቅስ ወደ ቤት የሚገቡ ሁሉ ብርሃኑን እንዲያዩ በመቅረዝ ላይ ያኖረዋል።”

17 “እንዲሁም በይፋ ሳይገለጥ ተሰውሮና ተሸሽን የሚቀር ምንም ነገር የለም።”

18 “ስለዚህ ቃሉን እንዴት እንደምትሰሙ ተጠንቀቁ፤ ምክንያቱም ላለው ሰው ተጨምሮ ይሰጠዋል፤ የሌለው ግን አለኝ ብሎ የሚያስበው ጥቂቱም እንኳ ሳይቀር ይወሰድበታል።”

የኢየሱስ እናትና ወንድሞቹ (ማቴ. 12፡46-50፤ ማር. 3፡31-35)

19 የኢየሱስ እናትና ወንድሞቹ ወደ እርሱ መጡ፤ ነገር ግን ከሕዝቡ ብዛት የተነሣ ሊያገኙት አልቻሉም። 20 ስለዚህ “እነሆ እናትህና ወንድሞችህ በውጪ ቆሙ ሊያዩህ ይፈልጋሉ” ብለው ሰዎች ነገሩት።

21 ኢየሱስም “የእግዚአብሔርን ቃል ሰምተው የሚፈጽሙት ሁሉ እነርሱ እናቴና ወንድሞቹ ናቸው” አለ።

ኢየሱስ ማዕበሉን ጸጥ አደረገ (ማቴ. 8፡23-27፤ ማር. 4፡35-41)

22 አንድ ቀን ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር በጀልባ ተሳፈረና “ወደ ባሕሩ ማዶ እንሻገር” አላቸው። እነርሱም ለመሄድ ተነሡ። 23 በቅሕሩ ላይ እየቀዘቁ ብሄዱ ሳሉ ኢየሱስ አንቀላፍ፤ በዚያን ጊዜ ብርቱ ወጡሉ ነፋስ በባሕሩ ላይ ተነሣ። ውሃውም በጀልባው ውስጥ መጡ ላት ስለጀመረ ሁሉም ተጨነቁ። 24 ስለዚህ ደቀ መዛሙርቱ “መምህር ሆይ! መምህር ሆይ! እኔ ልናልቅ ነው!” ሲሉ ኢየሱስን ቀስቀሱት።

እርሱም ነቅቶ ነፋሱንና ማዕበሉን ገሠጸ ቸው፤ ነፋሱና ማዕበሉ ወዲያውኑ ቀጥ አሉ፤ ታላቅ ጸጥታም ሆነ። 25 ከዚያም በኋላ ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን “እምነታችሁ የት አለ?” አላቸው።

እነርሱ ግን እጅግ ተደንቀውና ፈርተው እርስ በርሳቸው “ነፋሱንና ማዕበሉን ያገዛል፤ እነርሱም ይታዘዙለታል፤ እኔ ለመሆኑ ይህ ማን ነው?” ተባባሉ።

ኢየሱስ አጋንንት ያደሩበትን ሰው አዳነ (ማቴ. 8፡28-34፤ ማር. 5፡1-20)

26 ባሕሩንም ተሸግረው በገሊላ ማዶ ወደም ትገኘው ወደ ጌራሴኖን አገር ደረሱ፤ 27 ኢየሱስ ከጀልባ ወደ ምድር በወረደ ጊዜ አጋንንት ያደሩበት አንድ ሰው ከከተማ ወጥቶ ተገናኘው፤ ይህ ሰው ልብሱን ከጣለ ብዙ ጊዜው ነበር፤ የሚኖረውም፤ በመቃብር በታ እንጂ በቤት ውስጥ አልነበረም። 28 ኢየሱስን ባየ ጊዜ ጮኸ፤ በኢየሱስ ፊትም ወደቀና ድምፁን ከፍ አድርጎ “አንተ የልዑል እግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ሆይ! ከእኔ ጋር ምን ግንኙነት አለህ? እባክህ አታሠቃየኝ!” አለው። 29 ይህንንም ያለበት ምክንያት ኢየሱስ ርክሱን መንፈስ ከሰው የው እንዲወጣ አዝዞት ስለነበር ነው። ከዚህ በፊት ርክሱ መንፈስ በሰውየው ላይ ብዙ ጊዜ ይነሣበት ነበር፤ በሰንሰለትና በእግር ብረት እየታሰረ ይጠበቅ ነበር፤ ይሁን እንጂ ሰንሰለቱን ይበጥስ፤ እግር ብረቱንም ይሰብር ነበር። 30 ነም እየነጻ ወደ በረሐ ይወስደው ነበር።

30 ኢየሱስም “ሰምህ ማን ነው?” ብሎ ጠየቀው፤

እርሱም ብዙ አጋንንት ሰፍረውበት ስለነበር “ሰሜ ሠራዊት ነው” ሲል መለሰለት። 31 አጋንንቱም “እባክህ ወደ ጥልቁ ገደል አትሰደደን” ሲሉ ለመኑት።

32 በዚያም ስፍራ በኮረብታ ጥግ የብዙ ዐላማዎች መንጋ ተሠማርቶ ነበር፤ አጋንንቱ

“ወደ ዐላማዎቹ እንድንገባ ፍቀድልን” ሲሉ ኢየሱስን ለመኑት፤ እርሱም ፈቀደላቸው። 33 ስለዚህ አጋንንቱ ከሰውየው ወጥተው በዐላማዎቹ ውስጥ ገቡ፤ ዐላማዎቹ ከገደሉ ላይ እየተንደረደሩ ወረዱ፤ ወደ ባሕር ገብተውም ሰጠው።

34 የዐላማዎቹም አረኞች የሆነውን ነገር ባዩ ጊዜ ሸሽተው ሄዱ፤ በየከተማውና በየገጠሩም ወሬውን ነዙት። 35 ሰዎቹም የሆነውን ነገር ለማየት ከየቤታቸው ወጥተው ወደ ኢየሱስ መጡ፤ አጋንንት የወጡለትንም ሰው ልቦናው ተመልሶለትና ልብሱንም ለብሰ፤ በኢየሱስ እግር ሥር ተቀምጦ የደቀ ጊዜ ፈሩ። 36 የዐይን ምስክር የነበሩ ሰዎችም አጋንንት አድረገውበት የነበረው ሰው እንዴት እንደ ጻነ አወሩላቸው። 37 ከዚህ በኋላ የገራሴኖን ሰዎች ሁሉ ኢየሱስ ከአገራቸው ወዲያ እንዲሄድላቸው ለመኑት፤ ይህንንም ያሉበት ምክንያት በጣም ፈርተው ስለነበረ ነው። ስለዚህ ኢየሱስ በጀልባ ተሳፈረና ወደ መጣት ስፍራ ተመልሶ ሆኖ። 38 አጋንንት የወጡለትም ሰው ኢየሱስን “እባክህ ልከተለህ” ብሎ ለመነው።

39 ኢየሱስ ግን “ወደ ቤትህ ሂድና እግዚአብሔር ያደረገውን ሁሉ ተናገር” ብሎ አሰናበተው።

ሰውየውም ኢየሱስ ያደረገለትን ትልቅ ነገር በከተማው ሁሉ እየተናገረ ሄደ።

የኢየሱስ ልጅና የኢየሱስን ልብ የነካች ሴት (ማቴ. 9፡18-26፤ ማር. 5፡21-43)

40 ሕዝቡ ይጠባበቀው ስለነበር፤ ኢየሱስ ተመልሶ በመጣ ጊዜ ሁሉም በደስታ ተቀበሉት። 41 በዚያን ጊዜ አንድ የምጥራብ አለቃ የሆነ ኢየሱስ የተባለ ሰው መጣ፤ በኢየሱስ እግር ሥር ወድቆ “እባክህ ወደ ቤቴ ናልኝ” ብሎ ለመነው። 42 ምክንያቱም ስድሚታ ዐሥራ ሁለት ዓመት የሆናት አንዲት ልጅ ታማ በሞት አፋፍ ላይ ስለነበረች ነው።

ኢየሱስም ከእርሱ ጋር አብሮ ሲሄድ ሳለ ተከትለውት የነበሩ ብዙ ሰዎች በመጋፋት ያጨናንቁት ነበር። 43 ዐሥራ ሁለት ዓመት መሎ ደም እየመታት የምትሠቃይ አንዲት ሴት ነበረች፤ እርስዋ ያላትን ገንዘብ ሁሉ ለሐኪሞች በመስጠት ጨርሳ ማንም ሊያድናት አልቻለም። 44 እርስዋ ወደ ኢየሱስ መጥታ በስተጓፋው ቀረበችና የልብሱን ጫፍ ነካች፤ ወዲያውኑ ደም ምፍሰሱን አቆመ። 45 ኢየሱስም “ማን ነው የነካኝ?” ሲል ጠየቀ።

ሁሉም “እኛ አልነካንም” አሉ፤ ዲጥሮ ስም “መምህር ሆይ! ሕዝቡ እየተጋፉ ሲከተሉ ለህ እያየህ ማን ነው የነካኝ ትላለህ?” አለ።

46 ኢየሱስ ግን “ጎይል ከእኔ መውጣቱን ዐውቄለሁና በእርግጥ አንድ ሰው ነክቶኛል” አለ። 47 ሴትዮቹም እንዳልተሰወረሹት ባወቁች ጊዜ እየተንቀጠቀጠች ወደ ኢየሱስ መጥታ በእግሩ ሥር ወደቀች፤ ከዚያም በኋላ ለምን እንደነካችውና እንዴት ወዲያውኑ እንደተፈወሰችም በሕዝቡ ሁሉ ፊት ገለጠች። 48 ኢየሱስም “ልጄ ሆይ! እምነትሽ አድናኛል፤ በሰላም ሂጂ” አላት።

49 ኢየሱስ ገና ይህንን በመናገር ላይ ሳለ አንድ ሰው ከምጥራብ አለቃው ከኢየሱስ ሴት መጥቶ ኢየሱስን “ልጄህ ሞታለች፤ እንግዲህ መምህሩን በከንቱ አታድክመው” አለው።

50 ኢየሱስ ግን ይህን ሰምቶ ኢየሱስን “አይዘህ አትፍራ፤ እመን ብቻ፤ ልጄህ ትድናለች” አለው።

51 ኢየሱስ ወደ ኢየሱስ ሴት በደረሰ ጊዜ ከዲጥሮስ፤ ከዮሐንስ፤ ከያዕቆብ፤ ከልጅትዋ አባትና እናት በቀር ሌላ ማንም ከእርሱ ጋር ወደ ውስጥ እንዲገባ አልፈቀደም። 52 በዚያ የነበሩ ሰዎች ሁሉ ስለ ልጅትዋ በማዘን ያለቅሱ ነበር። ኢየሱስ ግን “አታልቅሱ፤ ልጅትዋ ታን ቀላፋለች እንጂ አልሞተችም እነ” አላቸው።

53 እነርሱ ግን ልጅትዋ መሞትዋን ሰላወቁ ሁሉም በማፈዝ ሰቀበት። 54 ኢየሱስ የልጅትዋን እጅ ይዞ “አንቺ ልጅ፤ ተነሽ” አላት። 55 እርስዋም ነፍሰዋ ስለተመለሰችላት ወዲያውኑ ብድግ አለች፤ ኢየሱስም “የምትበላውን ሰውአት” ሲል አዘዘ። 56 የልጅትዋም ወላጆች ተገረሙ፤ እርሱ ግን ይህን ነገር ለማንም አትናገሩ ሲል አዘዘቸው።

ምዕራፍ 9

ኢየሱስ ዐሥራ ሁለቱን ሐዋርያት ለወንጌል አገልግሎት ላከ (ማቴ. 10፡5-15፤ ማር. 6፡7-13)

1 ኢየሱስ ዐሥራ ሁለቱን ወደ እርሱ ጠርቶ አጋንንትን የማውጣትና ደቁንም ሁሉ የመፈወስ ጎይልና ሥልጣን ሰጣቸው። 2 የእግዚአብሔርን መንግሥት መምጣት ለሰው ሁሉ እንዲነግሩ፤ በሽተኞችን እንዲፈውሱ ላካቸው። 3 እንዲሁም አላቸው፡ “ለመንገዳችሁ የሚሆን ምንም አትያዙ፤ በትርም ቢሆን፤ ከረጢትም ቢሆን፤ ስንትም ቢሆን፤ ገንዘብም ቢሆን፤ ቅያሬ ልብሰም እንኳ ቢሆን አትያዙ። 4 በእንግድነት በምትገቡበት ቤት ሁሉ ከዚያ መንደር ወጥታችሁ እስከትሄዱ ድረስ በዚያው ቆይ። 5 ሰዎች የማይቀበሉዎትሁ ከሆነ ግን ያችን መንደር ለቃችሁ ስትወጡ የእግራችሁን ትቢያ አራግፋችሁ ሂዱ፤ ይህም የማስጠንቀቂያ ምስክር ይሆንባቸዋል።”

ፊልዚህ ሐዋርያቱ ከዚያ ወጥተው ወንጌልን እያስተማሩና በሽተኞችን እየፈወሱ በየመን ደሩ ሁሉ ያልፉ ነበር።

ሄሮድስ ስለ ኢየሱስ ዝና ሰማ (ግቲ. 14:1-12; ግር. 6:14-29)

ፊልዚህ አገሩ ገዥ የነበረው ሄሮድስ፣ ኢየሱስን ያደረገውን ሁሉ በመስማቱ ተደናገረ፤ ምክንያቱም አንዳንድ ሰዎች “አጥማቂው ዮሐንስ ከሞት ተነሥቶአል” እያሉ ያወሩ ስለነበረ ነው። “እንዲሁም አንዳንዶቹ “ነቢዩ ኤልያስ ተመልሶ መጥቶአል” ሲሉ፣ ሌሎች ደግሞ “ከቀድሞዎቹ ነቢያት አንዱ ከሞት ተነሥቶ አል” ይሉ ነበር። ሄሮድስም በበኩሉ “እኔ የዮሐንስን ራስ አስቆርጫ ነበር፤ ታዲያ ይህን ሁሉ ነገር ያደርጋል እየተባለ የሚነገርሉት እርሱ ማን ነው?” ይል ነበር። ለያየውም ይፈልግ ነበር።

ኢየሱስ አምስት ሺ ሰዎች መገባ (ግቲ. 14:13-21; ግር. 6:30-44; ዮሐ. 6:1-14)

ፊልዚህን ያደረገውን ሁሉ ለኢየሱስ ነገሩት። እርሱም በቤተ ሳይዳ ከተማ አጠገብ ወደሚገኘው ገለል ተኛ ቦታ ብቻቸውን ይዞአቸው ሄደ። ስዎቹም ኢየሱስ የት እንደሆነ ባወቁ ጊዜ ተከተሉት፤ እርሱም ተቀብላቸውና ስለ እግዚአብሔር መንግሥት አስተማራቸው። ከሰሸታ መዳን የሚያስፈልጋቸውንም በሸተኞች ሁሉ ፈወሳቸው።

12 ቀን ለመሽ ሲል ማራ ሁሉቱ ወደ ኢየሱስ ቀርበው እንዲህ አሉት፡ “ይህ ያለንበት ቦታ በረሀ ነው፤ ስለዚህ ሰዎቹ በአካባቢው ወዳሉት ከተሞችና ገጠሮች ሄደው ምግብና ማደሪያ እንዲያገኙ አስናብታቸው።”

13 ኢየሱስ ግን “እናንተ ራሳችሁ የሚበሉትን ስጡአቸው” አላቸው።

እነርሱም “እኛ ያለን አምስት እንጀራና ሁለት ዓጣ ብቻ ነው፤ ስለዚህ ሄደን ምግብ ካልገዛን በቀር ለዚህ ሁሉ ሕዝብ አይበቃም” አሉት። 14 የሰዎቹም ብዛት አምስት ሺ ያህል ነበር።

ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን “ሰዎቹ በጎምሳ በጎምሳ፣ ተከፋፍለው እንዲቀመጡ አድርጉአቸው” አላቸው።

15 ደቀ መዛሙርቱም ልክ እርሱ እንዳዘዘቸው ሰዎቹ እንዲቀመጡ አደረጉ። 16 ከዚህም በኋላ ኢየሱስ አምስቱን እንጀራና ሁለቱን ዓጣ ይዞ ወደ ሰማይ አሻቅቦ አየና እግዚአብሔርን

አመሰግነ፤ ቁርሶም ለሰዎቹ እንዲያድሉ ለደቀ መዛሙርቱ ሰጠ፤ 17 ሁሉም በልተው ጠገቡ፤ ደቀ መዛሙርቱ ከሕዝቡ የተረፈውን ፍርፍሪ ፀሥራ ሁለት መሶብ ሙሉ አነሡ።

የኢፕሮስ እምነትና ምስክርነት (ግቲ. 16:13-19; ግር. 8:27-29)

18 አንድ ቀን ኢየሱስ ብቻውን ይጻልይ ነበር፤ ደቀ መዛሙርቱም አጠገቡ ስለነበሩ “ሰዎች እኔን ማን ይሉኛል?” ሲል ጠየቃቸው።

19 እነርሱም “አንዳንዶች ‘አጥማቂው ዮሐንስ ነው’ ሌሎች ‘ኤልያስ ነው’ ይሉሃል። ‘ከቀድሞዎቹ ነቢያት አንዱ ከሞት ተነሥቶ አል’ የሚሉም አሉ” ብለው መለሱለት።

20 እናንተስ “እኔን ማን ትሉኛላችሁ?” ብሎ ጠየቃቸው።

ኢፕሮስም “አንተ የእግዚአብሔር መሰሐኔ ነህ” ሲል መለሰለት። 21 ኢየሱስም ይህንን ለማንም እንዳይናገሩ በጥብቅ አስጠነቀቃቸው።

ኢየሱስን የመከተል ሁኔታ (ግቲ. 10:38-39; 16:24-28; ግር. 8:34-38; ሉቃ. 14:26-27)

22 ቀጥሎም ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን እንዲህ አላቸው፡ “የሰው ልጅ ብዙ መከራ መቀበል ይገባዋል፤ በሽማግሌዎችና በካህናት አለቆች፤ በሙሴ ሕግ መምህራን ዘንድ ይኖራል፤ ይገደላልም፤ ይሁን እንጂ በሦስተኛው ቀን ከሞት ይነሣል።”

23 ለሁሉም ደግሞ እንዲህ አላቸው፡ “ለከተለኝ የሚወድ ቢኖር ራሱን ይካድ፤ በየቀኑም መስቀሉን ተሸክሞ ይከተለኝ፤ 24 ከእኔ ይልቅ ለሕይወቱ የሚሳሳ ሁሉ ያጠፋታል፤ ስለ እኔ ሕይወቱን አሳልፎ የሚሰጥ ግን ያድናታል። 25 ሰው የዓለምን ሀብት ሁሉ አግኝቶ ነፍሱን ግን ቢያጠፋ ወይም ቢጎዳ ምን ይጠቅመዋል? 26 በእኔና በቃሌ የሚያፍር ሁሉ የሰው ልጅም በራሱ ክብርና በአባቱ ክብር፤ እንዲሁም በቅዱሳን መላእክቱ ክብር በሚመጣበት ጊዜ በእርሱ ያፍርበታል። 27 በእውነት እሳትጓለሁ፤ አሁን እዚህ ካሉት መካከል የእግዚአብሔር መንግሥት ስትመጣ እስኪያድ ድረስ ሞት የማይነካቸው አንዳንዶች አሉ።”

የኢየሱስ መልክ መለወጥ (ግቲ. 17:1-8; ግር. 9:2-8)

28 ኢየሱስ ይህን ከተናገረ ከሰምንት ቀን በኋላ ኢፕሮስን፣ ዮሐንስንና ያዕቆብን አስከትሎ

ለመጸለይ ወደ አንድ ተራራ ላይ ወጣ። 29 በሚጻልይበትም ጊዜ መልኩ ተለወጠ፤ ልብሱም ነጭ ሆኖ አንጸባረቀ፤ 30 እነሆ በድንገት ሁለት ሰዎች መጥተው ከእርሱ ጋር ይነጋገሩ ነበር። እነርሱም ሙሴና ኤልያስ ነበሩ። 31 በክብር ተገልጠው ይነጋገሩ የነበሩትም፤ ኢየሱስ በአያሩሳሌም መከራ እንደሚቀበልና እንደሚሞት ልፍ ተሸንፈው ተኝተው ነበር። በነቁ ጊዜ ግን የኢየሱስን ክብር አዩ፤ እንዲሁም ከእርሱ ጋር የነበሩትን ሁለቱን ሰዎች አዩ። 32 ሁለቱ ሰዎች ከኢየሱስ ተለይተው በሄዱ ጊዜ ኢፕሮስ ኢየሱስን “መምህር ሆይ! እዚህ እንድንገኝ ስለኛ መልካም ነው፤ ስለዚህ አንድ ለአንተ፣ አንድ ለሙሴ፣ አንድ ለኤልያስ የሚሆኑ ሦስት ዳሶች እንሥራ” አለው። ኢፕሮስ ይህን ሲናገር የሚለውን አያውቅም ነበር።

34 ኢፕሮስ ይህን ሲናገር ሳለ ደመና መጥቶ ጋረዳቸው፤ ደመናውም በጋረዳቸው ጊዜ ፈሩ።

35 ከደመናውም ውስጥ “የመረጥሁት ልጅ ይህ ነው፤ እርሱን ስሙት” የሚል ድምፅ መጣ።

36 ድምፁም ከተሰማ በኋላ ኢየሱስ ብቻውን ሆኖ ተገኘ፤ ደቀ መዛሙርቱም ያዩትን ሁሉ በዚያን ጊዜ ለማንም ሳይናገሩ ዝም አሉ።

ኢየሱስ ርድስ መንፈስ ያደረገበትን ልጅ ፈጠሰ (ግቲ. 17:14-18; ግር. 9:14-27)

37 በማግሥቱ ኢየሱስና ሦስቱ ደቀ መዛሙርት ከተራራው በወረዱ ጊዜ ብዙ ሰዎች ኢየሱስን ተናኙት። 38 ከሰዎቹም መካከል አንድ ሰው እንዲህ ሲል ሎት፡ “መምህር ሆይ! ይህ ልጅ ለኔ አንድ ብቻ ነውና እባክህ እይልኝ፤ 39 እነሆ ርድስ መንፈስ በድንገት ይዞ ያስራጭኝ ዋል፤ በመሬት ላይ ጥሎ አረፋ እያስደፈቀ ያን ፈራግጠዋል፤ ሰውነቱንም እያቆሰ በአሳር ይለቅዋል። 40 ርድስን መንፈስ እንዲያስወጡለት ደቀ መዛሙርትህን ጠይቁአቸው ነበር። ነገር ግን አልቻሉም።”

41 ኢየሱስም እንዲህ አለ፡ “እናንተ እምነት የሌላችሁ ጠማግ ትውልድ፤ እስከ መጣኛ ከእናንተ ጋር እኖራለሁ? እስከ መጣኛ እታግማችኋለሁ? እስቲ ልጅህን ወዲህ አምጣው።”

42 ልጁም ወደ ኢየሱስ በቀረበ ጊዜ ጋኔኑ በመሬት ላይ ጥሎ አንፈራገጠው፤ ኢየሱስ ግን ርድስን መንፈስ ገዳጸው፤ ልጁንም ፈውሶ ለአባቱ ሰጠው። 43 ሕዝቡም ሁሉ የእግዚአብሔርን ታላቅ ኃይል በማየታቸው ተነገረው።

ኢየሱስ ስለ ሞቱ ለሁለተኛ ጊዜ ተናገረ (ግቲ. 17:22-23; ግር. 9:30-32)

ሁሉም በተደረገው ነገር በመደንቅ ላይ ሳሉ ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን እንዲህ አላቸው፤ 44 “ይህን የምንግራችሁን ቃል ልብ ብላችሁ አስተውሉ እነሆ የሰው ልጅ በሰዎች እጅ ተላልፎ ይሰጣል።” 45 እነርሱ ግን ይህን ነገር አላስተዋሉም፤ የንግግሩም ምስጢር ተሰውሮባቸው ነበር፤ እንዳይጠይቁትም ፈሩ።

ከሁሉ የሚበልጥ ማንነው? (ግቲ. 18:1-5; ግር. 9:33-37)

46 ደቀ መዛሙርቱ “ከእኛ ከሁላችን የሚበልጥ ማንነው?” በማለት ክርክር አንሥተው ነበር። 47 ኢየሱስ ግን የልባቸውን አሳብ በውቆ፣ አንድ ሕፃን ልጅ አመጣና በአጠገቡ አቆመው፤ 48 እንዲህም አላቸው፡ “ይህን ሕፃን በሰሜ የሚቀበል ሁሉ እኔን ይቀበላል፤ እኔንም የሚቀበል ሁሉ የላክኝን ይቀበላል።” ከእናንተ መካከል ከሁላችሁም የሚያንስ እርሱ ከሁሉ የሚበልጥ ይሆናል።”

የማይቃወሙት ሁሉ ከእናንተ ጋር ነው (ግር. 9:38-40)

49 ከዚህም በኋላ ዮሐንስ ኢየሱስን “መምህር ሆይ! አንድ ሰው በሰምህ አጋንንት ሲያወጣ አየነው፤ ነገር ግን ከእኛ ጋር አንተን ስለማይከተል ከላክላኝው” አለ።

50 ኢየሱስም “የማይቃወሙት ሁሉ ከእናንተ ጋር ስለሆነ ተጠ። አትከልክሉት” አለ።

የሰማርያ ሰዎች ኢየሱስን ለመቀበል አልፈውም

51 ኢየሱስ ወደ ሰማይ የሚወጣበት ቀን በተቃረበ ጊዜ፣ ወደ ኢየሩሳሌም ለመሄድ ቁርጠ ተነሣ። 52 ከእርሱ በፊት ቀድመው የሚሄዱትንም መልእክተኞች ላከ፤ እነርሱም ሁሉን ነገር ለማዘጋጀት በሰማርያ ወደምትገኘው ወደ አንዲት መንደር ሄዱ። 53 ነገር ግን የዚያች መንደር ሰዎች ሊቀበሉት አልፈሉም፤ ምክንያቱም እርሱ በዚያ አልፎ ወደ ኢየሩሳሌም የሚሄድ መሆኑን ያውቀው ስለነበር ነው። 54 ደቀ መዛሙርቱ ያዕቆብና ዮሐንስ ይህን ባዩ ጊዜ “ኂታ ሆይ!” ከሰማይ አሳት ወርዶ እነዚህን ሰዎች ያቃጥላቸው ዘንድ እንድናዘዝ ትፈቅዳለህን? አሉት።

9:7-8 - ግቲ. 16:14; ግር. 8:28; ሉቃ. 9:19 - 9:19 - ግቲ. 14:1-2; ግር. 6:14-15; ሉቃ. 9:7-8
9:20 - ዮሐ. 6:68-69 - 9:23 - ግቲ. 10:38; ሉቃ. 14:27 - 9:24 - ግቲ. 10:39; ሉቃ. 17:33; ዮሐ. 12:25 - 9:28-35 - ጊሊጥ. 1:17-18
2* 9:54 አንዳንድ ቅጂዎች “ኤልያስ እንዳደረገ” ይላሉ ቃል ይጨምራሉ።
9:35 - አ.ላ. 42:1; ግቲ. 3:17; 12:18; ግር. 1:11; ሉቃ. 3:22 - 9:46 - ሉቃ. 22:24 - 9:48 - ግቲ. 10:40; ሉቃ. 10:16; ዮሐ. 13:20 - 9:54 - ጊሊጥ. 1:9-16

55 ኢየሱስ ግን ወደ እነርሱ መለስ ብሎ ገሠ ጸኞች ለ [እናንተ ከምን ዐይነት መንፈስ እንደ ሆነችሁ አታውቁም፤ የሰው ልጅ የመጣው የሰውን ሕይወት ለማዳን ነው እንጂ ለማጥፋት አይደለም።] 56 ከዚያም ተነሥተው ወደ ሌላ መንደር ሄዱ።

የኢየሱስን ተከታዮች የሚገጥማቸው ፈተና (ጥቴ. 8:19-22)

57 ኢየሱስና ደቀ መዛሙርቱ ጉዞ ቀጥለው በመንገድ ላይ ላሉ፤ አንድ ሰው ኢየሱስን “እኔ ወደምትሄድበት ሁሉ ልክተልህ እፈልጋለሁ” አለው።

58 ኢየሱስም “ቀበሮዎች ጉድጓድ አላቸው፤ ወርቆችም ጎጆ አላቸው፤ የሰው ልጅ ግን ራሱን እንኳ አስጠግቶ የሚያሳርፍበት ሰፍራ የለውም” ሲል መለሰለት።

59 ሌላውንም ሰው “ተከተለኝ” አለው። ሰውየው ግን “ጌታ ሆይ! መጀመሪያ ሄጄ አባቴን ጠሬ እንድቀብር ፍቀድልኝ” አለው።

60 ኢየሱስም “መታንን ተዋቸው፤ መታኖ ቻቸውን ይቅበሩ፤ አንተ ግን ሂድና ስለ እግዚአብሔር መንግሥት አስተምር” ሲል መለሰለት።

61 አንድ ሌላ ሰው ደግሞ “ጌታ ሆይ! እኔ ልክተልህ እፈልጋለሁ፤ ነገር ግን መጀመሪያ ሄጄ ቤተሰቤን እንድሰናበት ፍቀድልኝ” አለው።

62 ኢየሱስም “ለማረስ በእጁ ዕርፍ ይዞ ወደ ጓላ የሚመለከት ሰው ለእግዚአብሔር መንግሥት የተገባ አይደለም” ሲል መለሰለት።

ምዕራፍ 10

ኢየሱስ ወንጌልን እንዲያስተምሩ ሰባ ሁለት ደቀ መዛሙርትን ላከ

‘ከዚህ በኋላ ጌታ ሌሎች ሰባ ሁለትን ሰዎችን መረጠ፤ እርሱ ሊሄድበት ወደአስቦውም ከተማና ቦታ ሁሉ ቀድመውት እንዲሄዱ ሁለት ሁለት አድርጎ ላካቸው። 2 እንዲሁም አላቸው፤ “እነሆ መከሩ ብዙ ነው፤ የመከሩ ሠራተኞች ግን ጥቂቶች ናቸው፤ ስለዚህ የመከሩ ጌታ ለመከሩ ሥራ ተጨማሪ ሠራተኞችን እንዲልክ ለምኑት። 3 እንግዲህ ሂዱ፤ እነሆ እንደ በጎች በተከላዎች መካከል እልካችኋለሁ፤ 4 ለመንገዳችሁ ምንም አትያዙ፤ የገንዘብ በርሳም ቢሆን፤ ከረጢትም ቢሆን፤ ጫማም ቢሆን አትያዙ፤

ከሰው ጋር ሰላምታ በመለዋወጥ በመንገድ ላይ ቆማችሁ ጊዜ አታጥፉ። 5 በገባችሁበት ቤት ሁሉ አስቀድማችሁ ‘ሰላም ለዚህ ቤት ይሁን’ በሉ። 6 ሰላም ወዳድ ሰው በዚያ ቤት ቢኖር ሰላማችሁ ያድርጋታል፤ አለበለዚያ ግን ሰላማችሁ ወደ እናንተ ይመለሳል። 7 ለሠራተኛ ደመወዝ ይገባዋል፤ ስለዚህ በገባችሁበት ቤት ያቀረቡላችሁን እየበላችሁና እየጠጣችሁ ቆዩ፤ ከቤት ወደ ቤትም አትዘዋወሩ። 8 በማናቸውም ከተማ ስትገቡና ሰዎችም ሲቀበሉአችሁ የሚያቀርቡላችሁን ብሉ። 9 በዚያችሁም ከተማ የሚገኙትን በሽተኞች ፈውሱ፤ ለሕዝቡም ‘የእግዚአብሔር መንግሥት ወደ እናንተ ቀርባለች’ እያላችሁ ተናገሩ። 10 ነገር ግን በማናቸውም ከተማ ስትገቡ ሰዎች የማይቀበሉአችሁ ቢሆን ወደ ከተማይቱ አደባባይ ውጡና እንዲህ በሉአችሁ፤ 11 ‘እነሆ በእግራችን ላይ ያለውን የከተማችሁን ትቢያ እንኳ እናራግፍላችኋለን፤ ነገር ግን የእግዚአብሔር መንግሥት ወደ እናንተ እንደቀረበች ዕውቁ።’ 12 በፍርድ ቀን ከዚህች ከተማ ይልቅ ለሰዶም ከተማ ቅጣቱ ይቀልላታል እላችኋለሁ።”

ባለማመናቸው የተወቀሱ ከተሞች (ጥቴ. 11:20-24)

13 ቀጥሎም ኢየሱስ እንዲህ አለ፡ “ወዮልሽ ኮራዚን፤ ወዮልሽ ቤት ሳይዳ፤ በእናንተ የተደረጉት ተአምራት በጢርሰና በሲዶና ተደርገው ቢሆን ኖሮ፤ በዚያ ይኖሩ የነበሩ ሰዎች የሐዘን ልብስ ለብሰውና ዐመድ ላይ ተቀምጠው ገና ድሮ ንስሐ በገቡ ነበር። 14 ስለዚህ በፍርድ ቀን ከእናንተ ይልቅ ለጢርሰና ለሲዶና ቅጣቱ ይቀልላቸዋል። 15 አንኾም ቅፍርናሆም፤ እስከ ሰማይ ከፍ ለማለት ፈልገኻልን? ታዲያ እኮ ወደ ሲኦል ትወርጃለሽ።”

16 እንደገናም ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን “እናንተን የሚሰማ እኔን ይሰማል፤ እናንተን የማይቀበል እኔን አይቀበልም፤ እኔን የማይቀበልም የላካችን አይቀበልም” አላቸው።

ሰባ ሁለቱ ደቀ መዛሙርት ከተላኩበት ተመልሰው መጡ

17 ሰባ ሁለቱ ደቀ መዛሙርት ከተላኩበት በጣም ደስ ብሎአቸው ተመልሱ፤ ወደ ኢየሱስም ቀርበው “ጌታ ሆይ! በእንተ ስም አጋንንት እንኳ ታገዘውልናል” አሉት።

18 ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፡ “ሰይጣን እንደ መሰረቀ ተወርውሮ ከሰማይ ሰውድቅ አየሁት፤ 19 እነሆ እባብና ጊንጥን እንድትረገጡ፤ ሰጥላትን ጎይል እንድትቋቋሙ ሥልጣን ሰጥቻችኋለሁ፤ የሚጎዱችሁ ምንም ነገር የለም። 20 ነገር ግን ሰማችሁ በሰማይ መዝገብ ስለተጻፈ ደስ ይበላችሁ እንጂ አጋንንት ስለታዘዙ ላችሁ አትደሰቱ።”

ኢየሱስ ደስታውን ገለጠ (ጥቴ. 11:25-27; 13:16-17)

21 በዚያን ጊዜ ኢየሱስ በመንፈስ ቅዱስ ተደሰቶ እንዲህ አለ፡ “የሰማይና የምድር ጌታ የሆንህ አባት ሆይ! ይህንን ነገር ከጥበበኞችና ከዐዋቂዎች ሰውረህ ለሕፃናት ስለገለጽህላቸው አመሰግንሃለሁ፤ አዎ! አባት ሆይ! ይህን ለማድረግ የአንተ በጎ ፈቃድ ሆኖአል።”

22 “ሁሉ ነገር ከአባቴ ተሰጥቶኛል፤ ወልድ ግን መሆኑን ከአብ በቀር ማንም የሚያውቅ የለም፤ እንዲሁም አብ ግን መሆኑን ከወልድ በቀር፤ ወይም ወልድ ሊገልግላት ከሚፈቅድለት ሰው በቀር ሌላ ማንም የሚያውቅ የለም።”

23 ቀጥሎም ኢየሱስ ወደ ደቀ መዛሙርቱ መለስ ብሎ ለብቻቸው እንዲህ አላቸው፡ “እናንተ የምታዩትን የሚያዩ የታደሉ ናቸው። 24 በእውነቱ ብዙዎች ነቢያትና ነገሥታት እናንተ የምታዩትን ለማየት ተመኝተው ነበር፤ ነገር ግን አላዩም፤ እናንተ የምትሰሙትንም ለመስማት ተመኝተው ነበር፤ ነገር ግን አልሰሙም።”

ርገሩኑ ሳምራዊ

25 አንድ ቀን አንድ የሙሴ ሕግ መምህር ወደ ኢየሱስ መለ፤ ሊፈትነውም ፈልጎ “መምህር ሆይ! የዘላለምን ሕይወት ለማግኘት ምን ማድረግ ይገባኛል?” ሲል ጠየቀው። 26 ኢየሱስም “በሙሴ ሕግ ምን ተጽድክል? አንብቦህስ እንዴት ትረዳዋለህ?” አለው።

27 ሰውየውም “ሕግ ለእግዚአብሔር አምላክህን በፍጹም ልብህ፤ በፍጹም ነፍህ፤ በፍጹም ጎይልህ፤ በፍጹም አሰብህ ውደድ፤ እንዲሁም ‘ባልንጀራህን እንደ ራስህ አድርገህ ውደድ’ ይላል” አለው።

28 ኢየሱስም “በትክክል መልሰሃል፤ እንግዲህ አንተም ይህን አድርግ፤ የዘላለም ሕይወትንም ታገኛለህ” አለው።

29 የሕግ መምህር ግን ራሱን ጻድቅ ለማድረግ ፈልጎ “ለመሆኑ ባልንጀራዬ ማን ነው?” ሲል ጠየቀው።

30 ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰለት፤ “አንድ ሰው ከአያሩሳሌም ወደ ኢየሪኮ ሲወርድ በመንገድ ላይ ሳለ ወንበዴዎች አግኝተውት ልብሱን ገፈፉት፤ ከደበደቡትም በኋላ ሊሞት ሲያጣጥር ጥለውት ሄዱ። 31 እንደ አጋጣሚ አንድ ካህን በዚያ መንገድ ይሄድ ነበር፤ ተደብድቦ የተጣለውን ሰው ባየው ጊዜ ምንም ሳያደርግለት በሌላ በኩል አልፎ ሄደ። 32 እንዲሁም ከካህናት ወንገ የሆነ አንድ ሌዋዊ በዚያ መንገድ ይሄድ ነበር፤ እርሱም ሰውየውን ባየው ጊዜ ምንም ሳያደርግለት በሌላ በኩል አልፎ ሄደ። 33 አንድ ሰምራዊ ግን በዚያ በኩል ሲያልፍ ወደ ሰውየው መጣ፤ ባየውም ጊዜ ራራለት፤ 34 ወደ እርሱም ቀርቦ ዘይትና የወይን ጠጅ በቀሳሉ ላይ አፈሰሰ፤ በጨርቅም ጠምጥሞ አሠረለት፤ ከዚያም በኋላ በገባ ራሱ አህያ ላይ አስቀምጦት ወደ አንድ የእንግዶች ማደርያ ቤት ወሰደው፤ በዚያም በልዩ ጥንቃቄ ተከባከበው፤ 35 በማግሥቱም ሁለት ብር አውጥቶ ለእንግዳ ማደርያው ባለቤት ሰጠው፤ ይህን ሰው በጥንቃቄ አስታምልኝ፤ ተጨማሪ ወጪ ብታደርግም በምመለስበት ጊዜ እከፍላለሁ” አለው።

36 “ታዲያ፤ ከእነዚህ ከሦስት ሰዎች በወንበዴዎቹ ተደብድቦ ለወደቀው ሰው ባልንጀራ የሆነለት የትኛው ይመስላል?”

37 የሕግ መምህሩም “ያ የራራለትና የረዳው ነዋ!” ሲል መለሰ፤ ኢየሱስም “እንግዲያውስ ሂድ፤ አንተም እንዲሁ አድርግ” አለው።

ኢየሱስ በማርታና በማርያም ቤት

38 ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር መንገዱን ቀጥሎ ወደ አንዲት መንደር ደረሰ፤ በዚያም ማርታ የምትባል አንዲት ሴት በቤትዋ ተቀበለችው፤ 39 እርሷም ማርያም የምትባል እገት ነቢረቻት፤ ይህች ማርያም በኢየሱስ እግር ሥር ተቀምጣ ገግግና ታደምጥ ነበር። 40 ማርታ ግን ምግብ በማዘጋጀት በብርቱ ትደክም ነበር፤ ስለዚህ ወደ ኢየሱስ ቀርባ “ጌታ ሆይ! ይህች እገቱ ሥራውን ሁሉ ለእኔ ትታ ብቻዬን ስደክም እያየህ ዝም ትላለህን? እባክህ እንድታገዛኝ ንገራት” አለችው።

41 ጌታ ኢየሱስ ግን እንዲህ ሲል መለሰለት፤ “ማርታ! ማርታ! አንኾ ብዙ ነገር ትጨነቂያለሽ፤ ትታወኪያለሽም፤ 42 ነገር ግን ተፈላጊው አንድ ነገር ብቻ ነው፤ ማርያም የሚሻለውን ነገር መርጣለች፤ እርሱንም ከእርሷ የሚወስድባት ማንም የለም።”

3* 10:1 ሰባ ሁለት ፡- አንዳንድ ቅጂዎች “ሰባ” ይላሉ ፡- 4* 10:17 ሰባ ሁለት ፡- አንዳንድ ቅጂዎች “ሰባ” ይላሉ (ቀ. 1 ተመልከት)።
 9+61 ፡- 1ገ. 19:20 ፡- 10:2 ፡- ጥቴ. 9:37-38 ፡- 10:3 ፡- ጥቴ. 10:16 ፡- 10:4-11 ፡- ጥቴ. 10:7-14 ፡- ጥር. 6:8-11 ፡- ሉቃ. 9:3-5 ፡- 10:7 ፡- 1ቀር. 9:14 ፡- 1ጢሞ. 5:18 ፡- 10:10-11 ፡- ሉቃ. 13:51 ፡- 10:12 ፡- ዡፍ. 19:24-28 ፡- ጥቴ. 11:24 ፡- 10:15 ፡- 10:13 ፡- አሊ. 23:1-8 ፡- ሕዝ. 26:1-28:26 ፡- አ.ዓ. 3:4-8 ፡- አዋጽ 1:9-10 ፡- ዡ. 9:2-4 ፡- 10:15 ፡- አሊ. 14:13-15 ፡- 10:16 ፡- ጥቴ. 10:40 ፡- ጥር. 9:37 ፡- ሉቃ. 9:48 ፡- ዮሐ. 13:20 ።

10:19 ፡- መዝ. 91:13 ፡- 10:22 ፡- ዮሐ. 3:35 ፡- 10:15 ፡- 10:25-28 ፡- ጥቴ. 22:35-40 ፡- ጥር. 12:28-34 ፡- 10:27 ፡- ዡ. 19:18 ፡- ዡ. 6:5 ፡- 10:28 ፡- ዡ. 18:5 ፡- 10:33-34 ፡- 2ዡ. 28:15 ።
 10:38-39 ፡- ዮሐ. 11:1 ።

ምዕራፍ 11

ኢየሱስ ስለ ጸሎት አስተማረ (ግብ. 6:9-13; 7:7-11)

1 አንድ ቀን ኢየሱስ በአንድ ስፍራ ይጸልዩ ነበር፤ ጸሎቱንም ባበቃ ጊዜ ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ “ጌታ ሆይ! የሐንሰ ደቀ መዛሙርቱን ጸሎት እንዳስተማራቸው አንተም እኛን መጸላይ አስተምረን?” አለው።

2 ኢየሱስም “ስትጸልዩ እንዲህ በሉ አላቸው፡-

[“በሰማይ የምትኖር] አባታችን ሆይ!

ስምህ ይቀደስ፤

መንግሥትህ ትምጣ፤

3 የልሳት እንጀራችንን በየቀኑ ስጠን፤

4 እኛ የበደሉንን ይቅር እንደምንል፤ በደላችንን ይቅር በልልን፤

ወደ ፈተናም አታጣብን።”

5 ቀጥሎም ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን እንዲህ አላቸው፡ “ለምሳሌ ከእናንተ አንዱ ወዳጅ ይኖረዋል፤ እርሱም በእነሱ ሌሊት ወይዘያ ወደ ወዳጁ ቤት ሄዶ ‘ወዳጄ ሆይ! እባክህ ሦስት እንጀራ አበድረኝ፤ ወዳጄ የሆነ አንድ ሰው ከሩቅ መንገድ መጥቶብኝ የማቀርብለት ምንም ምግብ የለኝም’ ቢለው፤ ገታዲያ ያ ወዳጅ ከውስጥ ሆኖ ‘እባክህ አቃስቸኛህ፤ በሩ ተቁልፎልክል፤ ልጆቼም ከእኔ ጋር በአልጋ ተኝ ተዋል፤ ስለዚህ ተነሥቼ የፈለግኸውን እንጀራ ልሰጥህ አልቸልም’ ይለዋልን? ምንም እንኳ ስለ ወዳጅነቱ ተነሥቶ ሊሰጠው ባይፈልግም፤ ስለነዘነዘው ተነሥቶ የሚያስፈልገውን ሁሉ ይሰጠዋል፤ እላችኋለሁ።”

9 “ስለዚህ እኔም እናንተን የምላችሁ ይህን ነው፡ ለምኑ ይሰጣችኋል፤ ፈልጉ ታገኛላችሁ፤ መዝጊያ አንኳኩ ይከፈትላችኋል፤ 10 ምክንያቱም የሚለምን ሁሉ ይቀበላል፤ የሚፈልግም ያገኛል፤ መዝጊያ ለሚያንኳኳም ይከፈትላቸዋል። [“ከእናንተስ አባት ሆኖ ልጁ ጸባ ቢለምነው ደንጋይ የሚሰጠው ማን ነው? ዓሳብ ቢለምነው እባብ ይሰጠዋልን? 12 ወይስ እንቀላል ቢለምነው ጊንጥ ይሰጠዋልን? 13 እናንተ ክፉዎች ስትሆኑ ለልጆቻችሁ መልካም ነገር መስጠት ካወቃችሁ፤ በሰማይ የሚኖር አባታችሁም ለሚለምኑት መንፈስ ቅዱስን እንዴት አብልጦ አይሰጣቸውም!”

ኢየሱስና ብዕልዜቡል (ግብ. 12:22-30; ግር. 3:20-27)

14 አንድ ቀን ኢየሱስ የማያናገር ጋኔን ከአንድ ድዳ ሰው ያስወጣ ነበር፤ ጋኔኑም በወጣ ጊዜ ድዳው ሰው መናገር ጀመረ፤ ሕዝቡም

በዚህ ነገር እጅግ ተደነቁ። 15 አንዳንዶች ግን “አጋንንትን የሚያስወጣው የአጋንንት አለቃ በሆነው በብዕልዜቡል ነው” አሉ።

16 ሌሎች ደግሞ ሊፈትኑት ፈልገው ከሰማይ አንድ ምልክት እንዲያሳዩቸው ጠየቁት። 17 ኢየሱስ ግን አሳባቸውን ዐውቆ እንዲህ አላቸው፡ “አንድ መንግሥት ተከፍሎ እርስ በርስ የሚለያይና የሚጋጭ ከሆነ ያ መንግሥት ይጠፋል፤ እንዲሁም አንድ ቤተሰብ እርስ በርስ ከተለያየ ይወድቃል። 18 ስለዚህ የሰይጣን መንግሥት እርስ በርሱ የሚለያይና የሚጋጭ ከሆነ እንዴት ጸንቶ መቆም ይችላል? እናንተ ግን ‘እርሱ አጋንንትን የሚያስወጣ በብዕልዜቡል ነው’ ትሉኛላችሁ። 19 ታዲያ እኔ አጋንንትን በብዕልዜቡል የማስወጣ ከሆንሁ ልጆቻችሁስ በማን ያስወጡአቸዋል? ስለዚህ የገዛ ልጆቻችሁ እንኳ ይፈርዱባችኋል። 20 እንግዲህ እኔ አጋንንትን በእግዚአብሔር ኃይል የማስወጣ ከሆነ፤ የእግዚአብሔር መንግሥት ወደ እናንተ መምጣት ጎዋን ሰጣቸዋል።”

21 “አንድ ኅይለኛ ሰው የጦር መሣሪያ ይዞ ቤቱን የሚጠብቅ ከሆነ ንብረቱ አይዘረፍም፤ 22 ነገር ግን ከእርሱ የበለጠ ኅይለኛ ሰው መጥቶ ካሸነፈው የተማመነበትን የጦር መሣሪያ ይወስድበታል ንብረቱንም ሁሉ ዘርፎ ያካፍላል።”

23 “ከእኔ ጋር ያልሆነ ሁሉ እኔን ይቃወማል፤ ከእኔም ጋር የማይሰበሰብ ይበትናል።”

የርዮስ መንፈስ በሰው ውስጥ ተመልሶ መግባት (ግብ. 12:43-45)

24 “ርዮስ መንፈስ ከሰው ውስጥ በወጣ ጊዜ የሚያርፍበት ቦታ በመፈለግ ውሃ በሌለበት በደረቅ ምድር ሁሉ ይዞራል፤ የሚያርፍበት ቦታ ካላገኘ ግን ‘ወደወጣሁበት ቤቴ ተመልሼ ልሂድ’ ይላል። 25 ስለዚህ ተመልሶ ሲመጣ ጸድ ቶና ተዘጋጅቶ ያገኘዋል። 26 ከዚህ በኋላ ሄዶ ከእርሱ ይብስ የከፉ ሌሎች ሰባት አጋንንት ይዞ ይመጣል፤ ቀድሞ እርሱ በነበረበት ቤትም ገብተው በዚያ ይኖራሉ፤ የዚያም ሰው የመጨረሻ ሁኔታ ከመጀመሪያው ይልቅ የባሰ ይሆናል።”

እውነተኛ ደለታ

27 ኢየሱስ ይህን በሚናገርበት ጊዜ አንዲት ሴት ከሕዝቡ መካከል ድምፅዋን ከፍ አድርጋ “አንተን ወልዳ ያጠባቂ እናት እንዴት የተባረከች ናት” አለች።

28 ኢየሱስ ግን “የተባረከሱ የእግዚአብሔርን ቃል ሰምተው በሥራ ላይ የሚያውሉት ናቸው” አላት።

የኖሰ ምልክትነት (ግብ. 12:38-42)

29 ብዙ ሰዎች ወደ እርሱ መጥተው በተሰበሰቡ ጊዜ ኢየሱስ እንዲህ አለ፡ “የዚህ ዘመን ሰዎች እንዴት ክፉዎች ናቸው፤ ምልክት ለማየት ይፈልጋሉ፤ ነገር ግን ከነቢዩ ከኖሰ ምልክት በቀር ሌላ ምልክት አይሰጣቸውም። 30 ነቢዩ ኖሰ ለነገዩ ከተማ ሰዎች ምልክት እንደነበረ፤ እንዲሁም የሰው ልጅ ለዚህ ዘመን ሰዎች ምልክት ይሆናል። 31 የደቡብ ንግሥት በፍርድ ቀን ከዚህ ዘመን ሰዎች ጋር ተነሥታ በእነርሱ ላይ ትፈርዳለች፤ ምክንያቱም እርስዋ የሰሎሞንን ጥበብ ለመስማት ከዓለም ዳርቻ መጥታለች፤ ነገር ግን እነሆ ከሰሎሞን የሚበልጥ እዚህ አለ! 32 እንዲሁም የነገዩ ከተማ ሰዎች በፍርድ ቀን ከዚህ ዘመን ሰዎች ጋር ተነሥተው በእነርሱ ላይ ይፈርዱባቸዋል፤ ምክንያቱም የነገዩ ሰዎች የኖሰን ስብከት በሰው ጊዜ ቢገጠሙባቸው ተጸጽተው ንስሐ ገብተዋል፤ ነገር ግን እነሆ ከኖሰ የሚበልጥ እዚህ አለ!”

ኢየሱስ ስለ ብርሃን አስተማረ (ግብ. 5:15; 6:22-23)

33 ቀጥሎም ኢየሱስ እንዲህ አለ፡ “መብራት አብርቶ በሰው ርብረብ የሚያስቀምጠው፤ ወይም እንቅብ የሚደፋበት ማንም የለም፤ ይልቅስ ሰዎች ወደ ውስጥ ሲገቡ እንዲታያቸው ከፍ አድርጎ በመቅረብ ላይ ያኖረዋል። 34 የሰውነትህ መብራት ዐይንህ ነው፤ ዐይንህ ጤናማ ከሆነ ሰውነትህ ሁሉ በብርሃን የተሞላ ይሆናል፤ ዐይንህ ግን ታማሚ ከሆነ ሰውነትህ ሁሉ ጨለማ ይሆናል። 35 ስለዚህ በአንተ ያለው ብርሃን ጨለማ እንዳይሆን ተጠንቀቅ። 36 እንግዲህ ሰውነትህ ሁሉ ምንም ጨለማ ሳይኖርበት በብርሃን የተሞላ ከሆነ ሁለመናህ ደግሞ መብራት ለአንተ እንደሚያንጸባርቅ ዐይነት ይሆናል።”

ፈሪሳውያንና የመሴ ሕግ መምህራን ተወቀሱ (ግብ. 23:1-36; ግር. 12:38-40)

37 ኢየሱስ ይህንን በሚናገርበት ጊዜ አንድ ፈሪሳዊ ምሳ ጋበዘው፤ ወደ ፈሪሳዊው ቤት ገብቶ ምሳ ለመብላት በማእድ ተቀመጠ። 38 ኢየሱስ ምሳ ከመብላቱ በፊት እጁን ስለልታ ጠባ ፈሪሳዊው ተደነቀ። 39 ስለዚህ ጌታ ኢየሱስ እንዲህ አለው፡ “እናንተ ፈሪሳውያን የብርጭቆ ውንና የሳሕኑን ውጪውን አጥርታችሁ ታጥባላችሁ፤ በውስጣችሁ ግን ቅጣጥና ክፋት ሞልቶ ባችኋል። 40 እናንተ ሞኝች፤ የውጪውን የፈ

ጠረ አምላክ የውስጡንስ አልፈጠረምን? 41 በብርጭቆአችሁና በሳሕኑችሁ ያለውን ለድኾች ስጡ፤ ከዚህ በኋላ ሁሉ ነገር ንጹሕ ይሆንላችኋል።”

42 “እናንተ ፈሪሳውያን ወዮላችሁ! ምክንያቱም በአንድ በኩል ከአገሙድና ከጤናዳም፤ ከሌላ ሌላ ጥቃቅን አትክልቶችም ዐሥራት ታወጣላችሁ፤ በሌላ በኩል ግን እውነተኛ ፍርድና የእግዚአብሔርን መውደድ ትተዋላችሁ፤ ያንን ስታደርጉ፤ ይህንን መተው አልነበረባችሁም።”

43 “እናንተ ፈሪሳውያን ወዮላችሁ! ምክንያቱም በምክርብ ውስጥ በክብር ወንበር ላይ መቀመጥ ትወድዳላችሁ፤ እንዲሁም በአደባባይና በገበያ ቦታ ሰው ሁሉ እጅ እንዲነግሹት ፈልጋላችሁ። 44 ሰዎች ሳያውቁ በላይ የሚሄዱበት ምልክት የሌለው መቃብር ስለምትመስሉ ወዮላችሁ!”

45 ከሕግ መምህራንም አንዱ ኢየሱስን “መምህር ሆይ! ይህንን ስትል እኛንም መስደብህ ነው እኩ!” አለው።

46 ኢየሱስ እንዲህ አለ፡ “እናንተም የሕግ መምህራን ወዮላችሁ! ሰው ላይ ከባድ ሸክም ትጭናላችሁ፤ እናንተ ግን ሸክሙን በጣታችሁ እንኳ አትነኩትም። 47 እንዲሁም አባቶቻችሁ ለገደሉአቸው ነቢያት መቃብሮቻቸውን በማስገጥ የምትሠሩ ስለሆናችሁ ወዮላችሁ! 48 እንግዲህ አባቶቻችሁ ለገደሉአቸው ነቢያት መቃብሮቻቸውን በማሠራታችሁ እናንተ የክፉ ሥራቸው ተባባሪዎችና ምስክሮች ናችሁ። 49 በዚህም ምክንያት የእግዚአብሔር ጥበብ እንዲህ ትላለች፡ ‘ነቢያትንና ሐዋርያትን ወደ እነርሱ አልካለሁ፤ አንዳንዶችን ይገድላሉ፤ የቀሩትንም ያሳድጻሉ። 50 ዓለም ከተፈጠረች ጀምሮ ስለ ፈሰሰው የነቢያት ደም የዚህ ዘመን ሰዎች በፍርድ ይጠየቁበታል።’ 51 በእርግጥ እነግራችኋለሁ፤ ከአይል ጀምሮ በመሠዊያውና በቤተ መቅደሱ መካከል እስከተገደለው እስከ ከካርያስ ድረስ፤ ስለፈሰሰው የነቢያት ደም የዚህ ዘመን ሰዎች በፍርድ ይጠየቁበታል።”

52 “እናንተ የሕግ መምህራን ወዮላችሁ! የሰውነት በር መክፈቻ የሆነውን የእውነት ቁልፍ ይዛችኋል፤ ነገር ግን እናንተ ራሳችሁ አልገባችሁበትም፤ መግባት የሚፈልጉትንም እንዳይገቡ ትከለክላላችሁ።”

53 ኢየሱስ ከዚያ በታ ሊሄድ በተነሣ ጊዜ የመሴ ሕግ መምህራንና ፈሪሳውያን ይቃወሙትና ብዙ ጥያቄም ያቀርቡለት ጀመር፤ 54 ይህንንም ያደረጉት በንግግሩ ሊያጠምዱት ፈልገው ነው።

11:29 - ግብ. 16:4; ግር. 8:12 • 11:30 - ኖሶ 3:4 • 11:31 - 1ኛ. 10:1-10; 2ኛ. 9:1-12 • 11:32 - ኖሶ 3:5 • 11:33 - ግብ. 5:15; ግር. 4:21; ስታ. 8:16 • 11:42 - ማ. 27:10 • 11:51 - ማ. 4:8; 2ኛ. 24:20-21 •

ምዕራፍ 12

አያሱስ ከፈረሳውያን ግብዝነት ተጠንቀቁ አለ (ማቴ. 10:26-27)

1 በዚያን ጊዜ በብዙ ሺ የሚቆጠሩ ሰዎች ተሰበሰቡ፤ ከብዛታቸውም የተነሣ እርሷ በርሳቸው እየተጋቱ ፈረጋጠው ነበር፤ አያሱስም በቅድሚያ ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ ይል ጀመር፡ “ከፈረሳውያን እርሾ ተጠንቀቁ፤ ይኸውም ከግብዝነታቸው ራቁ ማለቱ ነው። 2 የተሸሸ ሳይን ሰጥ አይቀርም፤ የተሰወረውም ሳይታወቅ አይቀርም። 3 ስለዚህ በጨለማ የተናገሩችሁት ሁሉ በብርሃን ይሰማል፤ በገዛ ቤት ውስጥ በሹክሼ ክታ በጆሮ የተናገሩችሁትም በሰንነት ላይ በይፋ ይነገራል።

ማንን መፍራት እንደሚገባ (ማቴ. 10:28-31)

4 “ለእናንተ ለወዳጆቹ እንዲህ እላችኋለሁ፡ ለሥጋን ከመግደል በቀር ሌላ ምንም ማድረግ የማይችሉትን አትፍሩ፤ ነገር ግን ማንን መፍራት እንደሚገባችሁ እነግራችኋለሁ። ይኸውም ከገደለ በኋላ ወደ ገንገም ለመጣል ሥልጣን ያለውን እግዚአብሔርን ነው፤ አዎ! እርሱን ብቻ ፍሩ እላችኋለሁ።

6 “አምስት ድንብጦች በዐሥር ሳንቲም ይሸጡ የለምን? ከእነርሱ አንድዎ እንኳ በእግዚአብሔር ፊት የተረሳች አይደለችም። 7 የእናንተም የራሳችሁ ጠጉር ሁሉ እንኳ የተቆጠረ ነው፤ ስለዚህ አትፍሩ፤ እናንተ እኮ ከብዙ ድንብጦች ትበልጧላችሁ።”

ስለ ክርስቶስ መመስከር ይገባል (ማቴ. 10:32-33; 12:32; 10:19-20)

8 ቀጥሎም አያሱስ እንዲህ አለ፡ “ላያፍር በሰው ፊት ለሚመስክርልኝ እኔም ደግሞ በእግዚአብሔር መላእክት ፊት እመስክርለሁለሁ እላችኋለሁ። 9 በሰው ፊት የሚከደኝን እኔም ደግሞ በእግዚአብሔር መላእክት ፊት እክደዋለሁ።

10 “በሰው ልጅ ላይ የሰድብ ቃል የሚናገር ቢኖር በደሉ ይቅር ይባልለታል፤ በመንፈስ ቅዱስ ላይ የሰድብ ቃል የሚናገር ቢኖር ግን በደሉ ይቅር አይባልለትም።

11 “ሰዎች በየምክራቡ ሲወሰዱዋችሁ፤ በገዥዎችና በባለሥልጣናት ፊት ለፍርድ ሲያቀርቡትሁ ምን እንመልሳለን? እንዴትስ እንናገራለን?” ብላችሁ አትጨነቁ። 12 ምክንያቱም

5* 12:25 በዕድሜው ላይ አንድ ቀን - በአንጻር ትርጉም “በቆመቱ ላይ አንድ ክንድ” የሚል ይገኛል።
12:1 - ማቴ. 16:6 ግር. 8:15 = 12:2 - ማቴ. 4:22 ለ.ቃ. 8:17 = 12:10 - ማቴ. 12:32 ግር. 3:29 = 12:11-12 - ማቴ. 10:19-20 ግር. 13:11 ለ.ቃ. 21:14-15 =

ልትናገሩት የሚገባችሁን በዚያን ሰዓት መንፈስ ቅዱስ ይነግራችኋል።”

የሀብታሙ ሰው ሞኝነት

13 ከእኩባዎ መካከል አንድ ሰው አያሱስን “መምህር ሆይ! አባታችን ያወረሰንን ርስት እንዲያከፍለኝ እባክህ ለወንድሜ ንገረው” አለው።

14 አያሱስ ግን “አንተ ሰው፤ በእናንተ መካከል ፈራጅ እንደሆነና ርስት እንዳከፍል ማን ሾመኝ?” ሲል መለሰለት። 15 ቀጥሎ ለሁሉም እንዲህ አላቸው፡ “የሰው ሕይወት በሀብት ብዛት አይደለም፤ ስለዚህ ከመጥምዘትና ከሰግ ብግብነት ተጠበቁ፤ ተጠንቀቁም።

16 ከዚህም በኋላ አያሱስ ይህን ምሳሌ እንዲህ ሲል ነገራቸው፡ “እርሻው ብዙ ሰብል ያስገኘለት አንድ ሀብታም ሰው ነበር፤ 17 እርሱም በአሳቡ፡ “ይህን ሁሉ እህል የማከማችበት ስፍራ ስለሌለኝ ምን ላድርግ?” እያለ ያሳሰበል ነበር። 18 እንዲህም አለ፡ “የማድገው ይህ ነው፤ ጉተራዎቼን ሁሉ አፈርሰና ሌሎች ትልልቅ ጉተራዎች እሠራለሁ፤ በዚያ እህልና ንብረቱን ሁሉ ሰብስቤ አከማቻለሁ። 19 ከዚህም በኋላ ራሴን - እነሆ ለብዙ ዓመት የሚበቃህ ብዙ ሀብት አለህ፤ እንግዲህ ዕርፍት በማድረግ ተዘናና፤ ብላ ጠግ፤ ደስ ይበልህ! እለዋለሁ” አለ። 20 እግዚአብሔር ግን “አንተ ሞኝ! ዛሬ በዚህች ሌሊት ነፍሴህ ከአንተ ትወሰዳለች፤ ታዲያ ይህ ያከማችኸው ሀብት ሁሉ ለማን ይሆናል?” አለው።

21 “ለራሱ በምድር ላይ ሀብትን የሚያክማች፤ በእግዚአብሔር ፊት ግን ድኻ የሆነ ሰው እንዲሁ ይሆናል።”

እምነትን በእግዚአብሔር ላይ ማድረግ (ማቴ. 6:25-34)

22 ከዚህም በኋላ አያሱስ ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ አለ፡ “ስለዚህ ምን እንበላለን? ምንስ እንለብላለን?” በማለት ስለኑሮአችሁ አትጨነቁ እላችኋለሁ። 23 ምክንያቱም ከምግብ ሕይወት፤ ከልብስም ሰውነት ይበልጣል። 24 እስቲ ቀራዎችን ተመልከቱ፤ እነርሱ አይዘሩም ወይም አያጭዱም፤ የእህል ማከማቻ ቦታ ወይም ጉተራ የላቸውም፤ ይሁን እንጂ እግዚአብሔር ይመግባችኋል፤ እናንተም ከወርቅ የምትበልጡ ናችሁ እኮ። 25 ለመሆኑ ከእናንተ በማሰብና በመጨነቅ በዕድሜው ላይ አንድ ቀን መጨመር የሚችል ማን ነው? 26 እንግዲህ ይህን ትንሹን ነገር እንኳ ማድረግ የማትችሉ ከሆናችሁ፤ ስለምን በሌላው ነገር ትጨነቃላችሁ?

27 የዱር አበባች እንዴት እንደሚያደጉ እስቲ ተመልከቱ፤ እነርሱ በሥራ አይደክሙም፤ አይፈትሱም፤ ይሁን እንጂ ሰሎሞን እንኳ በዚያ ሁሉ ክብሩ ከእነርሱ እንደ አንዲቱ እንዲህ ያጌጠ ልብስ አልለበሰም። 28 ታዲያ እግዚአብሔር ዛሬ ታይቶ ነገ በእሳት ውስጥ የሚጣለውን የዱር ግር እንዲህ አስጊጦ የሚያልብሰው ከሆነ፤ እናንተ እምነት የጉዳላችሁ፤ እናንተንም እንዴት አብልጦ አያሰብሳችሁም?

29 “ስለዚህ ምን እንበላለን? ምንስ እንጠጣለን?” እያላችሁ በአሳብ አትጨነቁ። 30 ይህንን ለማግኘትም የዚህ ዓለም ሰዎችም ይጨነቁበታል፤ ለእናንተ ግን ይህ ሁሉ እንደሚያስፈልጋችሁ የሰማይ አባታችሁ ያውቃል። 31 ይልቅስ የእግዚአብሔርን መንግሥት ፈለጉ፤ የሚያስፈልጓችሁም ነገሮች ሁሉ ይጨመሩላችኋል።

በምድር ላይ ሀብት ማከማቸት አይገባም (ማቴ. 6:19-21)

32 “እናንተ እነስተኛ መንጋ የሆናችሁ ወገኖቼ አትፍሩ፤ ምክንያቱም የሰማይ አባታችሁ መንግሥትን ሊሰጣችሁ ፈቅዶአል። 33 ያላችሁን ሁሉ ሸጣችሁ ገንዘብን ለድቆች ስጡ፤ የማያረጅ የገንዘብ በርሳም አዘጋጅታችሁ ገንዘባችሁን ሌባ በማይደርስበት፤ ብል በማይበላበትና ከቶም የሰማይ አባታችበት ቦታ፤ በመንግሥት ሰማይ አስቀምጡ። 34 ምክንያቱም ገንዘባችሁ ባለበት ቦታ ለሳባችሁም በዚያው ይሆናል።”

የአገልጋዮች ትጋት

35 ቀጥሎም አያሱስ እንዲህ አለ፡ “በጭር ታጥቃችሁ ሁልጊዜ ለሥራ ተዘጋጁ፤ መብራታችሁም የበራ ይሁን። 36 በዚህም አኳኋን ጌታቸው ከሠርግ ቤት መመለሱን የሚጠባበቁ አገልጋዮችን ምስሉ፤ እነርሱ ጌታቸው በድንገት መጥቶ በሩን በሚያንኳበት ጊዜ ፈጥነው ለመክራት ዝግጁም ናቸው። 37 እነዚያ ጌታቸው ድንገት በመጣ ጊዜ ነቅተው ሲጠብቁ የሚያገኛቸው አገልጋዮች እንዴት የተመሰገኑ ናቸው! በእውነት እላችኋለሁ፤ እርሱ ባጭር ታጥቆ በማእድ ያስቀምጣችኋል፤ በማስተናገርም ያገለግላችኋል። 38 ጌታቸው በእኩል ሌሊት ወይም ከእኩል ሌሊት በኋላ በመጣ ጊዜ ነቅተውና ተግተው ሲጠብቁት የሚያገኛቸው አገልጋዮች የተመሰገኑ ናቸው! 39 ደግሞም ይህንን ዕውቁ፤ ሰው ሌባ የሚመጣበትን ሰዓት ለይቶ ቢያውቅ ነበር። 40 የሰው ልጅ ባለሰባችሁበት ሰዓት በድንገት ይመጣል፤ ስለዚህ እናንተም ተዘጋጅታችሁ ጠብቁ።”

የደገና የከፋው አገልጋይ ምሳሌ (ማቴ. 24:45-51)

41 እጥርስም “ጌታ ሆይ! ይህን ምሳሌ የምትናገረው ለእኛ ነውን? ወይስ ለሁሉም ነው?” ሲል አያሱስን ጠየቀው።

42 ጌታ አያሱስም እንዲህ ሲል መለሰ፡ “ታዲያ ቤተሰቦቼን በደንብ እንዲያስተዳድርልኩትና ለአገልጋዮቼም ምግባቸውን በወቅቱ እንዲሰጣቸው ጌታው የሚሾመው ታማኝና ብልህ መጋቢ ማን ነው? 43 ጌታው ከሄደበት ሲመለስ ልክ እንደታዘዘው ሲፈጽም የሚያገኘው አገልጋይ እንዴት የተመሰገነ ነው! 44 በእውነት እላችኋለሁ፤ ጌታው ያን አገልጋይ የንብረቱ ሁሉ ኅላሬ አድርጎ ይሾመዋል። 45 ነገር ግን ያ አገልጋይ “ጌታዬ ቶሎ አይመጣም፤ ይዘገያል” ብሎ በማሰብ እየበላ፤ እየጠጣ፤ እየሰከረም ወንዶችና ሴቶች አገልጋዮችን መምታት ይጀምራል። 46 ይሁን እንጂ ጌታው ባልታሰበበት ቀንና ባልተጠበቀበት ሰዓት በድንገት ይመጣል፤ አገልጋዩንም በብርቱ ይቀጣዋል፤ ዕድሉም ከወሰሳቸች ጋር እንዲሆን ያደርጋል።

47 “የጌታውን ፈቃድ አያወቀ ያልተዘጋጀ፤ ወይም የጌታውን ትእዛዝ ያልፈጸመ አገልጋይ በብርቱ ይቀጣል። 48 ነገር ግን የጌታውን ፈቃድ ባለማወቅ ቅጣት የሚያመጣበትን ነገር አድርጎ ቢገኝ ቅጣቱ ይቀልሳል፤ ምክንያቱም ብዙ ከተሰጠው ሰው፤ ብዙ ይፈለግበታል፤ ብዙ ዐደራም ከተሰጠው ሰው፤ ብዙ ይጠበቅበታል።”

ሁሉን ነገር ትቶ አያሱስን መከተል (ማቴ. 10:34-36)

49 ቀጥሎም አያሱስ እንዲህ አለ፡ “እነሆ እኔ በምድር ላይ እሳት አምጥቻለሁ፤ ታዲያ ቶሎ ቢቀጣጠልልኝ እንዴት በወደድሁ ነበር! 50 ነገር ግን እኔ የምጠመቀው የመከራ ጥምቀት አለኝ፤ እርሱም እስኪፈጸም ድረስ ዕርፍት የለኝም። 51 እኔ በምድር ላይ ሰላምን ያመጣሁ ይመስላችኋል? እኔስ ያመጣሁት መለያየትን እንጂ ሰላምን አይደለም፤ እላችኋለሁ። 52 ከአሁን ጀምሮ በአንድ ቤተ ሰብ ውስጥ ያሉ አምስት ሰዎች ይለያያሉ፤ ሦስቱ በሁለቱ ላይ፤ ሁለቱም በሦስቱ ላይ ተነሥተው ይጣላሉ። 53 አባት በልጁ ላይ፤ ልጅም በአባቱ ላይ፤ እናት በሴት ልጅዋ ላይ፤ ሴት ልጅም በእናት ላይ፤ በማት በምራትዋ ላይ፤ ምራትም በሰማትዋ ላይ እንዲሁ በጥል ተነሣሥተው ይለያያሉ።”

12:27 - ማቴ. 10:4-7 ጊዜ. ማ. 9:3-6 = 12:35 - ማቴ. 25:1-13 = 12:36 - ማቴ. 13:34-36 = 12:39-40 - ማቴ. 24:43-44 = 12:50 - ማቴ. 10:38 = 12:53 - ጊዜ. 7:6 =

የጊዜውን ሁኔታ ስለማወቅ (ማቴ. 16:2-3)

54 ደግሞም ኢየሱስ ለሕዝቡ እንዲህ አለ፡ “ደመና በስተ ምዕራብ በኩል ስታዩ ወዲያውኑ ‘እንሆ ዛሬ ሊዘንም ነው!’ ትላላችሁ፤ በእርግጥም ይዘንማል።” 55 እንዲሁም ነፋስ በስተ ደቡብ በኩል በሚነፍሱበት ጊዜ ‘ዛሬ ሙቀት ይሆናል’ ትላላችሁ፤ በእርግጥም ይሆናል። 56 እናንተ ግብዞች የምድሩንና የሰማዩን መልክ በመመልከት የሚሆነውን ታውቃላችሁ፤ ታዲያ በዚህ በእሁኑ ዘመን የሚሆነውን ለምን አታውቁም?”

ከባላጋራ ጋር ስለ መስማማት (ማቴ. 5:25-26)

57 ቀጥሎም ኢየሱስ እንዲህ አለ፡ “እንግዲህ ስለምን እናንተ ራሳችሁ ትክክለኛውን ነገር ዐውቃችሁ አትፈርዱም? 58 ባላጋራህ ከስ ሰህ ወደ ፍርድ ቤት በሚወስድህ ጊዜ ገና በመንገድ ሳለህ ከባላጋራህ ጋር ለመስማማት ተጣጣር፤ አለበለዚያ እርሱ ወደ ዳኛ ጉትቶ ይወስድሃል፤ ዳኛውም ለፖሊስ አሳልፎ ይሰጥሃል፤ ፖሊሱም ወደ እስር ቤት ያገባሃል።” 59 መቀጫህን ሁሉ ጨርሰህ ሳትከፍል ከእስር ቤት መውጣት እንደማትችልም እንግርሃለሁ።”

ምዕራፍ 13

ንሱላ የማይገባ ሁሉ ይጠፋል

1 በዚያን ጊዜ ሰዎች ወደ ኢየሱስ መጥተው “የገሊላ ሰዎች ለእግዚአብሔር መሥዋዕት በሚያቀርቡበት ጊዜ ጴላላውን ገደላቸው፤ ደማቸውም ከመሥዋዕታቸው ጋር ተደባለቀ” ሲሉ አወራረቱ። 2 ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰላቸው፡ “ታዲያ፤ እነዚህ የገሊላ ሰዎች ይህ ሁሉ ጥፋት የደረሰባቸው፤ ከሌሎቹ የገሊላ ሰዎች ሁሉ ይበልጥ ኃጢአተኞች ስለነበሩ ይመስላችኋል? 3 አይደለም! በኃጢአታችሁ ተጸጽታችሁ ንስሐ ባትገቡ፤ እናንተም እንደእነርሱ ትጠፋላችሁ እላችኋለሁ።” 4 በሰሊሆም ግንብ ተደርጎሰባቸው ስለሞቱት ሀሥራ ስም ንት ሰዎች ምን ታስባላችሁ? እነርሱ በኢየሱስ ሌም ከሚኖሩት ሰዎች ሁሉ የባሱ ኃጢአተኞች ይመስሉአችኋል? 5 አይደለም! በኃጢአታችሁ ተጸጽታችሁ ንስሐ ባትገቡ እናንተም እንደእነርሱ ትጠፋላችሁ እላችኋለሁ።”

የማታፈራ የበለሰ ዛፍ ምሳሌ

6 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ይህን ምሳሌ ነገራቸው፡ “እንድ ሰው በአትክልቱ ውስጥ የተተከ

ለች አንዲት የበለሰ ዛፍ ነበረችው፤ ከዚያች የበለሰ ዛፍ ፍሬ አገኛለሁ ብሎ ቢሄድ ምንም ሳያገኝ ቀረ።” 7 ስለዚህ አትክልተኛውን ‘እንሆ ከዚህች የበለሰ ዛፍ ፍሬ ለማግኘት ሦስት ዓመት ሙሉ ተመላለሰሁ፤ ግን ምንም ፍሬ አላገኘሁ ባትም፤ አሁንስ ቀረጣት፤ ስለምን የአትክልቱን ቦታ በዘንቱ ይህ መሬት ታስባላችኋል? አለው።” 8 አትክልተኛው ግን እንዲህ ሲል መለሰለት፡ “ጌታዬ ሆይ! እስቲ ለዚህ ዓመት ደግሞ ተዋት፤ ዙሪያዎን ኩትኩቼ ማዳበሪያ አደርግላታለሁ።” 9 ለመጨረሻ ዓመት ፍሬ ብትሰጥ መልካም ነው፤ አለበለዚያ ግን ትቈረጣለች።”

ኢየሱስ አንዲት ጉባጣ ሴት በሰንበት ቀን ፈጠሰ

10 ኢየሱስ በሰንበት ቀን በምክራብ ያስተምር ነበር። 11 ከዚያም ከዐሥራ ስምንት ዓመት ጀምሮ ርድስ መገረስ ያገብጣት አንዲት ሴት ነበረች፤ እርሷዋ ወገብዋ በመጉበው ቀና ለማለት በጭራሽ አትኛልም ነበር። 12 ኢየሱስ ባያት ጊዜ ጠራትና “አንቺ ሴት ከበሽታሽ ተፈውሰሻል” አላት። 13 በእጅም ዳሰሳት፤ ወዲያውም ቀጥ ብላ ቆመች፤ እግዚአብሔርንም አመሰግናች።

14 ኢየሱስ በሰንበት ቀን ስለፈጠሰ የምክራቡ አለቃ ተቋጣና ለሕዝቡ “በሰንበት ውስጥ ሥራ የሚሠራባቸው ስድስት ቀናች አሉ፤ በእነዚህ ቀናች እየመጣችሁ ተፈጠሩ፤ በሰንበት ቀን ግን አይሆንም” ብሎ ተናገረ።

15 ጌታ ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰለት፡ “እናንተ ግብዞች! ከእናንተስ እያንዳንዱ በሰንበት ቀን በሬውን ከተዘጋበት አውጥቶ ወይም አህያውን ከታሰረበት ፈትቶ ውሃ ወደሚያጠጣበት ቦታ ይወስደው የለምን? 16 እንሆ የአብርሃም ዘር የሆነች ይህች ሴት ዐሥራ ስምንት ዓመት ሙሉ በስይግን ታስራ ስትሠቃይ ኖራለች፤ ታዲያ እርሷዋ ታስራ ከምትሠቃይበት በሽታ በሰንበት ቀን መፈታት አይገባትምን?” 17 በዚህም ንግግሩ ኢየሱስ ተቃዋሚዎቹን ሁሉ አሳፈራቸው፡ ሕዝቡ ግን ኢየሱስ ባደረገው ድንቅ ነገር ሁሉ ተደስቱ።

የሰናፍጭ ዘር ምሳሌ (ማቴ. 13:31-32; ግር. 4:30-32)

18 ኢየሱስ እንዲህ አለ፡ “የእግዚአብሔር መንግሥት በምን ምሳሌ ትገለጻለች? ወይስ ከምን ጋር አንጸጽራታለሁ? 19 አንድ ሰው በአትክልቱ ውስጥ የዘራትን የሰናፍጭ ዘር ትመሰላለች፤ እርሷዋ አድጋ ዛፍ ታህላለች፤ ወፎችም በቅርንጫፎቿ ላይ ጎጆአቸውን ይሠራሉ።”

የእርሾው ምሳሌ (ማቴ. 13:33)

20 ኢየሱስ እንደገና እንዲህ አለ፡ “የእግዚአብሔርን መንግሥት ከምን ጋር አንጸጽራታለሁ? 21 የእግዚአብሔር መንግሥት አንዲት ሴት ሊሙ በሙሉ እንዲባካ በሦስት መስፈሪያ ዱቄት ውስጥ የለወሰኛውን እርሾ ትመሰላለች።”

ስለ ጠባብዋ በር (ማቴ. 7:13-14; 21-23)

22 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም ሲሄድ ሳለ፤ በየከተማውና በየገጠሩ እያስተማረ ያልፍ ነበር። 23 በዚያን ጊዜ አንድ ሰው “ጌታ ሆይ! የሚደኑ ጥቂቶች ሰዎች ናቸውን?” ሲል ጠየቀ፡-

ኢየሱስ እንዲህ ሲል መለሰላቸው፡ 24 “በጠባብዋ በር ለመግባት ተጣጣሩ፤ በዚህችም በር መግባት የሚፈልጉ ብዙዎች ናቸው፤ ነገር ግን መግባት አይችሉም እላችኋለሁ።” 25 የቤቱ ጌታ ተንሥቶ በሩን ይዘጋጃል፤ እናንተም በደጅቆማችሁ በሩን በማንገድ ‘ጌታ ሆይ! እባክህ ክፈትልን?’ ማለት ትጀምራላችሁ፤ እርሱም ‘ካየት እንደመጣችሁ አላውቅም!’ ሲል ይመልሳላችኋል። 26 በዚያን ጊዜ እናንተ ‘ከእንተ ጋር አብረን በልተናል፤ አብረን ጠጥተናል፤ በእደባ ባያችንም አስተምረንልን እኮ!’ ትሉታላችሁ። 27 እርሱም እንደገና ‘ከየት እንደመጣችሁ አላውቅም! እናንተ በመፀኞች ሁሉ ከእኔ ራቁ!’ ይላችኋል። 28 አብርሃምን፤ ይስሐቅን፤ ያሰቆ ብን ነቢያትንም ሁሉ በእግዚአብሔር መንግሥት ታዩአቸዋላችሁ፤ እናንተ ግን በውጪ ተጥላችሁ ስትቀሩ ለቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆንባችኋል።” 29 ብዙ ሰዎች ከምሥራቅና ከምዕራብ፤ ከሰሜንና ከደቡብ ይመጣሉ፤ በእግዚአብሔር መንግሥትም በማእድ ይቀመጣሉ። 30 ስለዚህ ጌላኞች ፊተኞች ይሆናሉ፤ ፊተኞችም ጌላኞች ይሆናሉ።”

ኢየሱስ ኢየሩሳሌምን ወቀሰ (ማቴ. 23:37-39)

31 በዚያን ጊዜ አንዳንድ ፈረሳውያን ወደ ኢየሱስ ቀርበው “ሦሮድስ ሊገድልህ ይፈልጋልና ከዚህ ወጥተህ ወደ ሌላ ስፍራ ሂድ” አሉት።

32 ኢየሱስ ግን እንዲህ አላቸው፡ “ሂዳችሁ ያንን ቀበሮ ‘ዛሬና ነገ አጋንንትን አስወጣለሁ፤ በሽተኞችን እፈውሳለሁ፤ በምስተኛው ቀንም

ሥራዬን እጨርሳለሁ’ ይላል በሉት።” 33 ይሁን እንጂ ዛሬና ነገ ከነገ ወዲያም መንገዶን ወደ ኢየሩሳሌም መቀጠል አለብኝ፤ ምክንያቱም ነቢይ ከኢየሩሳሌም በቀር በሌላ ቦታ መሞት አይገባውም።”

34 “ኢየሩሳሌም! ኢየሩሳሌም! አንቺ ነቢያትን ትገድያለሽ፤ ወደ አንቺ የተሳኩትንም መልእክተኞች በድንጋይ ትወግራያለሽ፤ ዶሮ ጫጨቶችን በክንፍቸዋ ሥር እንደምትሰበሰብ፤ እኔም ስንት ጊዜ ልጀችሽን መሰብሰብ ፈለግሁ፤ እናንተ ግን እምቢ አላችሁ።” 35 ስለዚህ ቤታችሁ ወና ሆኖ ይቀራል፤ እናንተ ‘በእግዚአብሔር ስም የሚመጣ የተሣረክ ነው’ እስክትሉ ድረስ ከቶ አታዩኝም እላችኋለሁ።”

ምዕራፍ 14

ኢየሱስ እንደገና አንድ በሽተኛ በሰንበት ቀን ፈጠሰ

1 በሰንበት ቀን ኢየሱስ ከፈረሳውያን አለቆች ወደ አንዱ በት ምሳ ሊበላ ገባ፤ ፈረሳውያን እርሱ የሚያደርገውን ለማየት አተኩረው ይመለከቱት ነበር። 2 በዚያን ጊዜ በሕመም ምክንያት ሙሉ ሰውነቱ ያበጠበት አንድ ሰው በኢየሱስ ፊት ነበር። 3 ኢየሱስም የሙሉ ሕግ መምህራንንና ፈረሳውያንን “በሰንበት ቀን መፈወስ በሕግ ተፈቅዶአልን፤ ወይስ አልተፈቀደም?” ሲል ጠየቃቸው።

4 እነርሱ ግን ምንም ሳይመልሱ ዝም አሉ፤ ኢየሱስ የታመመውን ሰው ይዞ ፈወሰውና አሰና በተው። 5 ቀጥሎም ኢየሱስ “ከእናንተ በሰንበት ቀን ልጁ ወይም በሬው በጉድጓድ ውስጥ ቢወድቅበት ወዲያውኑ የማያወጣው ማን ነው?” ሲል ጠየቃቸው። 6 እነርሱ ግን ምንም መልስ መስጠት አልቻሉም።

ስለ ትሕትናና ስለ መስተገጫ

7 ኢየሱስ ለግብዣ የተጠሩ ሰዎች የከበሬታ ስፍራ ለመያዝ ሲሸቀዱ ወደ አየ፤ ስለዚህ ይህን ምሳሌ እንዲህ ሲል ነገራቸው፡ 8 “አንድ ሰው ለሙርግ ግብዣ ሲጠራሁ፤ ተሽቀዳድመህ በክብር ስፍራ አትቀመጥ፤ ምናልባት ከእንተ የበለጠ ክብር ያለው ሰው ተጠርቶ ይሆናል፤ 9 ታዲያ ሁለታችሁንም የጋበዛችሁ ሰው፤ ወደ አንተ መጥቶ ‘ይህን ስፍራ ለዚህ ሰው ልቀላለት’ ይልሃል፤ ያን ጊዜ በታላቅ ሐፍረት ወደ ክቅተኛው ቦታ ወርደህ ትቀመጣለህ።” 10 ነገር ግን ለግብዣ ስትጠራ ሂደህ በክቅተኛ ስፍራ ተቀመጥ፤ በዚያን ጊዜ የጠራህ ሰው ወደ አንተ መጥቶ ‘ወዳጄ ሆይ! ወደ ከፍተኛው ስፍራ

13:27 - ሙዚ. 6:8 ፣ 13:28 - ግር. 22:13 ፣ 25:30 ፣ 13:28-29 - ግር. 8:11-12 ፣ 13:30 - ግር. 19:30 ፣ 20:16 ፣ ግር. 10:31 ፣ 13:35 - ሙዚ. 118:26 ፣ ኤር. 22:15 ፣ 14:5 - ግር. 12:11 ፣ 14:8-10 - ሦላ. 25:6-7 ።

ወጥተህ ተቀመጥ። ይልሃል፤ ያን ጊዜም በሌሎች ተጋባዥነት ሁሉ ፊት ክብር ታግኛለህ።
 11 ምክንያቱም ራሱን ከፍ የሚያደርግ ሁሉ ዝቅ ይላል፤ ራሱን ዝቅ የሚያደርግ ግን ከፍ ይላል።¹² እያሉት ጋባዥን ሰው ደግሞ እንዲህ አለው። “የምሰ ወይም የራሱ ግብዣ በምታደርግበት ጊዜ ብድራቸውን ለመመለስ በተራቸው ይጋብዙኛል ብለህ ተስፋ በማድረግ ወዳጆችህን፣ ወንድሞችህን፣ ዘመዶችህን፣ ሀብታሞች ጉረቤቶችህንም አትጥራ፤¹³ ነገር ግን ግብዣ በምታደርግበት ጊዜ ድኾችን፣ አካል ስንኩሎችን፣ ሽባዎችን፣ ፅውርኾችንም ጥራ።¹⁴ ይህን ብታደርግ እነርሱ ወላጅ ለመክፈል ስለማይችሉ ትመሰግናለህ። በደድቃን ትንግኤ ጊዜ እግዚአብሔር ይከፍልሃል።”

የትልቁ ግብዣ ምሳሌ
 (ማቴ. 22:1-10)

15 በማእድ ተቀምጠው ከነበሩት አንዱ አያሱስ የተናገረውን ሰምቶ፣ “በእግዚአብሔር መንግሥት በማእድ መቀመጥ የሚችል እንዴት የታደለ ነው!” አለ።

16 አያሱስ ግን እንዲህ አለው። “አንድ ሰው ትልቅ የራሱ ግብዣ እዘጋጅቶ ብዙ ሰዎችን ጠራ፤¹⁷ የግብዣው ሰዓት በደረሰ ጊዜ ‘እነሆ ሁሉ ነገር ተዘጋጅቶአልና ወደ ግብዣ ኑ!’ ብሎ እንዲነግራቸው ጋባዥ አገልጋዩን ወደ ተጠሩት ሰዎች ላከው።¹⁸ ነገር ግን እያንዳንዱ ተጋባዥ ከግብዣው ለመቅረት ምክንያት መፍጠር ጀመረ፤ አንዱ ‘መሬት ስለገዛሁ ሄጄ ማየት አለብኝ፤ ስለዚህ መምጣት አልችልምና ይቅርታ አድርግልኝ’ አለው።¹⁹ ሌላው ‘አምስት ጥንድ በሬዎች ስለገዛሁ እነርሱን መሬተን አለብኝ፤ ስለዚህ መምጣት አልችልምና ይቅርታ አድርግልኝ’ አለ።²⁰ ሌላው ደግሞ ‘ሚስት አግብቼ መሽራ ስለሆነሁ ልመጣ አልችልም’ አለ።

21 “አገልጋዩም ወደ ቤት ተመልሶ ይህን ሁሉ ለጌታው ነገረው፤ የቤቱም ጌታ ተቈጥቶ አገልጋዩን ‘ቶሎ ብለህ ወደ ከተማው ጉዳናዎችና ሰላች መንገዶች ሂድ፤ ድኾችን፣ አካል ስንኩሎችን፣ ፅውርኾችን፣ አንካሳችንም ጠርተህ ወዲህ አምጣልኝ’ አለው።²² አገልጋዩም ተመልሶ መጣና ጌታውን ‘ጌታዬ ሆይ! እነሆ ያዘዝኸኝን ሁሉ ፈጽሜአለሁ፤ ሆኖም ገና ትርፍ ቦታ አለ’ አለው።²³ ስለዚህ የቤቱ ጌታ አገልጋዩን እንዲህ አለው። ‘ቤቴ እንዲሞላ ወደ ገጠር በሚወስዱት ጉዳናዎችና ሰላች መንገዶች ሂድህ ሌሎች እንዲመጡ አድርግ፤²⁴ ከእነዚያ ከተጠሩት ሰዎች አንዱ እንኳ ድግሲን አይቀም ስም’ አለ እላችኋለሁ።”

ኢየሱስን መከተል መሥዋዕትነትን ያጠይቃል
 (ማቴ. 10:37-38)

25 ብዙ ሰዎች ከኢየሱስ ጋር አብረው ይሄዱ ነበር፤ እርሱም ወደ እነርሱ መለስ ብሎ እንዲህ አላቸው።²⁶ “ወደ እኔ የሚመጣ ሁሉ አባቱንና እናቱን፣ ሚስቱንና ልጆቹን፣ ወንድሞቹንና እንቶቹን፣ የራሱንም ሕይወት እንኳ ከእኔ አብልጦ የሚወድ ከሆነ የእኔ ደቀ መዝሙር ሊሆን አይችልም።²⁷ የራሱን መስቀል ተሸክሞ የማይከተለኝ የእኔ ደቀ መዝሙር ሊሆን አይችልም።”

28 “ከእናንተ አንዱ ሕንጻ መሥራት ቢፈልግ፣ ለሥራው ማስፈጸሚያ ምን ያህል ገንዘብ እንደሚያስፈልገው በመጀመሪያ ተቀምጦ ያስባል።²⁹ መሠረቱን ጥሎ የሕንጻውን ሥራ መፈጸም ያልቻለ እንደሆነ ግን በጅምር የቀረውን ቤት የሚያዩት ሁሉ ይዘባበቱበታል፤³⁰ እነሆ ይህ ሰው ቤት መሥራት ጀምሮ መጨረስ አልቻለም’ እያሉ ያፈሙበታል።”

31 “ወይም ዐሥር ሺ ወታደር ያለውን አንድ ንጉሥ ሃያ ሺ ወታደር አስከትቶ ከሚመጣበት ሌላ ንጉሥ ጋር ለመዋጋት ቢፈልግ መጀመሪያ ጠላቱን ለመቋቋም የሚችል መሆኑን ለማወቅ ተቀምጦ ይማከራል።³² የማይችል ከሆነ ግን ለወጋው የመጣውን ንጉሥ ገና በሩቅ ሳለ ይህ ንጉሥ የሰላም መልእክተኞች ልኮ ዕርቅ ያጠይቃል።³³ እንዲሁም ከእናንተ ያለውን ሁሉ ያልተወ ማንም ሰው የእኔ ደቀ መዝሙር መሆን አይችልም።”

የማይጠቅም ጨው
 (ማቴ. 5:13፣ ማር. 9:50)

34 ቀጥሎም ኢየሱስ እንዲህ አለ። “ጨው መልካም ነው፤ የጨውነቱን ጣዕም ካጣ ግን በምን ሊጣፍጥ ይችላል።³⁵ እንዲህ ዐይነቱ ጨው ለእርሻ መሬትም ሆነ ለማዳበሪያ የማይጠቅም ስለሆነ ወዲያ አውጥተው ይጥሱታል፤ እንግዲህ ሰሚ ጆሮ ያለው ይስማ።”

ምዕራፍ 15
 ጠፍቶ የተገኘው በግ
 (ማቴ. 18:12-14)

1 ቀራጮችና ኃጢአተኞች ሁሉ ትምህርቱን ለመስማት ተሰብስበው ወደ ኢየሱስ መጥተው ነበር።² ፈሪሳውያንና የሙሴ ሕግ መምህራን ግን ይህንን አይተው “ይህስ ኃጢአተኞችን ይቀበላል፤ ከእነርሱም ጋር አብሮ ይበላል” እያሉ በኢየሱስ ላይ ማጎረምረም ጀመሩ።³ ስለዚህም ኢየሱስ ይህን ምሳሌ እንዲህ ሲል ነገራቸው።

“ከእናንተ መቶ በግ ያለው ሰው አንድ በግ ቢጠፋበት ምን የሚያደርግ ይመስላችኋል? ዘጠና ዘጠኙን በዱር ትቶ ያን የጠፋውን እስኪያገኝ ድረስ ሊፈልገው ይሄድ የለምን? ሳገኘውም ጊዜ ደስ ብሎት በትከሻው ይሸከመውና መልሶ ያመጣል።⁶ ወደ ቤቴም በደረሰ ጊዜ ወዳጆቼንና ጉረቤቶቼን በአንድነት ጠርቶ ‘የጠፋውን በጌን አግኝቼ ደስ ብሎኛልና ደስ ይበላችሁ!’ ይላቸዋል።⁷ ንስሐ መግባት ከማያስፈልጋቸው ዘጠና ዘጠኝ ደጋግ ሰዎች ይልቅ፣ ንስሐ በሚገባ አንድ ኃጢአተኛ ምክንያት በመንግሥተ ሰማይ እንዲሁ ደስታ ይሆናል እላችኋለሁ።”

ጠፍቶ የተገኘው የወርቅ መሐለቅ

8 ቀጥሎም ኢየሱስ እንዲህ አለ። “ዐሥር የወርቅ መሐለቅ ያላት ሴት አንድ መሐለቅ ቢጠፋባት ምን የምታደርግ ይመስላችኋል? መብራት አብርታ፣ ቤትዋን ጠርጋ እስክታገኘው ድረስ በየሥርቻው አጥብቃ ትፈልግ የለምን? ሳገኘችውም ጊዜ ወዳጆችዋንና ጉረቤቶችዋን በአንድነት ጠርታ ‘የጠፋውን መሐለቁን አግኝቼው ደስ ብሎኛልና ደስ ይበላችሁ!’ ትላቸዋለች።¹⁰ ንስሐ በሚገባ በአንድ ኃጢአተኛ ምክንያት በሰማይ መላእክት ዘንድ እንዲሁ ደስታ ይሆናል እላችኋለሁ።”

ጠፍቶ የተገኘው ልጅ

11 ቀጥሎም ኢየሱስ እንዲህ አለ። “አንድ ሰው ሁለት ልጆች ነበሩት፤¹² ታናሽዮው አባቱን ‘አባባ! ከሀብትህ ከፍለህ ድርሻዬን አሁኑኑ ስጠኝ’ አለው። ስለዚህ አባታቸው ሀብቱን ለሁለት ልጆቹ አካፈለ።¹³ ከጥቂት ቀን በኋላ ታናሽዮው ድርሻውን ሸጠና ለውጦ ገንዘቡን ያዘና ወደ ሩቅ አገር ሄደ፤ በዚያም አገር ገንዘቡን ሁሉ በከንቱ አባከና።¹⁴ ገንዘቡንም ሁሉ ከጨረሰ በኋላ በዚያ አገር ብርቱ ረሀብ በመግባቱ በችግር ላይ ወደቀ።¹⁵ ከችግሩም የተነሣ ከዚያ አገር ሰዎች ወደ አንዱ ተጠጋ፤ ሰውየውም የዐሳማ እረኛ አደረገው።¹⁶ ልጁም ረሀቡ ስለጠና በት ዐሳማዎቹ ከሚመጡት ብጣሪ አሠር ሆዱን ለመሙላት ይመኝ ነበር፤ ግን ይህንንም እንኳ የሚሰጠው አልነበረም።¹⁷ በዚህ ጊዜ ልጁ ስሕተቱን ተገንዝቦ እንዲህ ሲል አሰበ። ‘በአባቴ ቤት ተቀጥረው የሚሠሩ አገልጋዮች እንጀራ እስኪጠጡ በልተው ይተርፋቸዋል፤ እኔ ግን እዚህ በረሀብ መምቱ ነው፤¹⁸ ተነሥቼ ወደ አባቴ ልሂድና፣ አባባ! በእግዚአብሔርና በአንተ ፊት በድያለሁ፤¹⁹ ከእንግዲህ ወዲህ ያንተ ልጅ ልባል አይገባኝም፤ ነገር ግን ከቅጥረኞች አገልጋዮችህ እንደ አንዱ አድርገኝ ልበለው።’²⁰ ስለዚህ ተነሥቶ ወደ አባቴ ሄደ።

“አባቱም ገና በሩቅ ሳለ ልጁን አየው፤ ራር ቶለትም ወደ እርሱ ሮጠ፤ እቅፍ አድርጎም ሳመው።²¹ ልጁም ‘አባባ፣ በእግዚአብሔርና በአንተ ፊት በድያለሁ፤ ከእንግዲህ ወዲህ ልጅህ ልባል አይገባኝም’ አለ።²² አባቴ ግን አገልጋዮቹን ጠርቶ እንዲህ አለ። ‘ቶሎ ብላችሁ ጥሩ ልብስ አምጡና አልብሱት፤ በጣቀ ቀለበት፤ በእግሩም ሜግ አድርጉለት፤²³ የሰባውን ሰንጋ አምጡና እረዱ፤ እንብላ፤ እንደ ሰት፤²⁴ ምክንያቱም ይህ ልጄ ሞቶ ነበር፤ እነሆ አሁን በሕይወት አለ፤ ጠፍቶ ነበር፤ ተገኘ’፤ መደሰትም ጀመሩ።”

25 “በዚህ ጊዜ ታላቁ ልጅ ለሥራ ወደ እርሻ ወጥቶ ነበር፤ ተመልሶ ሰመጣ ወደ ቤቱ በተቃረኑ ጊዜ የሙዚቃና የዘፈን ድምፅ ሰማ፤²⁶ ከአገልጋዮቹ አንዱን ጠርቶ ‘ምንድን ነው ነገሩ?’ ብሎ ጠየቀው።²⁷ አገልጋዩም ‘ወንድምህ ተመልሶ ስለመጣ ነው፤ አባቴህ በደገና ስላገኘው የሰባውን ሰንጋ ዐርዶለታል’ አለው።

28 “ታላቁ ወንድሙም በጣም ተቈጥቶ ‘ወደ ቤት አልገባም’ አለ። ስለዚህ አባቴ ወደ ደጅ ወጥቶ እንዲገባ ለመነው፤²⁹ ልጁ ግን ለአባቴ እንዲህ ሲል መለሰ። ‘እነሆ ይህን ያህል ዓመት አገለገልሁ፤ ከቶ ከትእዛዝህ ዝንፍ ብዬ አላውቅም፤ ታዲያ እኔ ከገደኞቹ ጋር የምደሰትበት አንድ ጥበት እንኳ ሰጥተኸኝ አታውቅም።³⁰ ይህ ልጅህ ግን ሀብትህን ከአመንዝራ ሴቶች ጋር አባከኖ በተመለሰ ጊዜ የሰባውን ሰንጋ ዐረድሁለት።’³¹ አባቱም እንዲህ አለው። ‘ልጄ ሆይ! አንተ ሁልጊዜ ከእኔ ጋር ነህ፤ የእኔ የሆነ ሁሉ የአንተ ነው።’³² ወንድም ግን ሞቶ ነበር፤ አሁን በሕይወት አለ፤ ጠፍቶ ነበር፤ አሁን ተገኘ፤ ስለዚህ በጣም ልንደሰት ይገባናል።”

ምዕራፍ 16
 ብልጎ መጋቢ

1 ደግሞም ኢየሱስ ለደቀ መጣሙርቱ እንዲህ አለ። “አንድ ሀብታም ሰው ቤቱን የሚያስተዳድር ለሰት መጋቢ ነበረው፤ ሰዎች ‘ይህ መጋቢ ንብረትህን ያባክናል’ ብለው ለሀብታሙ ሰው ነገሩት።² ሀብታሙም ሰው መጋቢውን አስጠርቶ ‘ይህ የምሰማብህ ነገር ምንድነው? ከእንግዲህ ወዲህ መጋቢዬ ልትሆን አትችልምና በመጋቢነትህ የሠራህበትን የንብረቱን ሒሳብ አቅርብልኝ’ አለው።³ መጋቢውም በልቡ እንዲህ ሲል አሰበ። ‘አሁን እንግዲህ ጌታዬ ከመጋቢነት ሥራዬ ሊያሰናብተኝ እንደፈቀደ፤ ታዲያ ምን ባደርግ ይሻላል? ማረክ እንደሆን አልችልም፤ መለምን ያሳናረኛል፤ ፋይ፣ የማገገሙን ዐውቃለሁ፤ ከመጋቢነት ሥራዬ ስሰናበት በዚታቸው የሚቀበሉኝ ወዳጆች እንዲኖሩኝ አደርጋለሁ።’

14:11 - ማቴ. 23:12፣ ሉቃ. 18:14 = 14:26 - ማቴ. 10:37 = 14:27 - ማቴ. 10:38፣ 16:24፣ ማር. 8:34፣ ሉቃ. 9:23 = 15:1-2 - ሉቃ. 5:29-30 =

“ስለዚህ የጌታውን ባለዕዳዎች ሁሉ አንድ በአንድ ጠርቶ፡ የመጀመሪያውን ‘ሉቃዬ የም ትከፍለው ምን ያህል ዕዳ አለብህ?’ ሲል ጠየቀው፡ ‘እርሱም ‘መቶ ማድ’ ስዩት ዕዳ አለብኝ’ አለ። መጋቢው ‘ይኸው መዝገብህ፡ ቶሎ ተቀመጥና ጎምሳ ማድ’ ብለህ ዳፍ’ አለው። ፊት ሁለተኛውንም ጠርቶ፡ ‘የአንተስ ዕዳ ምን ያህል ነው?’ አለው። እርሱም ‘መቶ ዳውሳ ስንዴ ዕዳ አለብኝ’ ሲል መለሰ። መጋቢውም ‘ይኸው መዝገብህ! ስማኒያ ዳውሳ ብለህ ዳፍ’ አለው። ፊት ሁለተኛውም ሰው እምነት ያገደለውን መጋቢ በብልጣት አደነቀው፡ ይህም ከእግዚአብሔር ሰዎች ይልቅ የዓለም ሰዎች በዓለማዊ ኑሮአቸው ብልጣት መሆናቸውን ያሳያል።”

ገንዘብን በአግባቡ ማግኘት እንደሚገባ

ፊት ሁለተኛውም አ.የሱስ እንዲህ አለ፡ “ስለዚህ በዚህ ዓለም ሀብት ወዳጆች አብጃ እሳችኋለሁ፡ ይህን ብታደርጉ ገንዘባችሁ አልቆባችሁ ባይ እጃችሁን ስትቀሩ ወዳጆቻችሁ ለዘላለም በሚኖሩበት ቤት ይቀበሉአችኋል።”¹⁰ በትንሽ ነገር የታመነ ሰው በትልቅ ነገርም የታመነ ይሆናል፡ በትንሽ ነገር የማይታመን ሰው ግን በትልቅ ነገርም አይታመንም።¹¹ ታዲያ የዚህን ዓለም ሀብት በማስተዳደር የማትታመኑ ከሆናችሁ፡ እውነተኛውን ሀብት ማግኘት አምኖ ይሰጣችኋል? ፤ ደግሞም በሌላው ሰው ሀብት የማትታመኑ ከሆኑ፡ ለእናንተ የሚሆነውን ሰው ሀብት ማግኘት ለሰጣችኋል?

“አንድ ሰው በአንድ ጊዜ ሁለት ጌታ ማገልገል አይችልም፡ ይህ ከሆነ አንዱን ጠልቶ ሌላውን ይወድዳል፡ አንዱን አክብሮ ሌላውን ይንቃል፡ እንዲሁም የገንዘብ ተገዥ የሆነ ሰው የእግዚአብሔር አገልጋይ መሆን ከቶ አይችልም።”

ፊት ሁለተኛውን ገንዘብ ወዳጆች ስለነበሩ አ.የሱስ የተናገረውን ሁሉ ሰምተው አፈዙበት።¹² እርሱ ግን እንዲህ አላቸው፡ “እናንተ ራሳችሁን በሰው ፊት ዳድቅ ታስመሰላላችሁ፡ እግዚአብሔር ግን ልባችሁን ያውቃል፡ ምክንያቱም በሰው ፊት የተከበረ መስሎ የሚታይ ሁሉ፡ በእግዚአብሔር ፊት የተዋረደና የተናቀ ነው።”

ስለ ሙሴ ሕግና ስለ ጋብቻ (ማቴ. 11:12-13፣ 5:31-32) ግር. 10:11-12)

16 አ.የሱስ ንግግሩን በመቀጠል እንዲህ አለ፡ “የሙሴ ሕግና የነቢያት መጻሕፍት እስከ አጥ

ማቀው የሐንሰ ድረስ ሲነገሩ ቆይተው ነበር፡ ከዚያም ወዲህ የሚነገረው የእግዚአብሔር መንግሥት የምሥራች ቃል ነው፡ እያንዳንዱም ሰው ወደዚያች መንግሥት ለመግባት ብርቱኖረት ያደርጋል።”¹⁷ ይሁን እንጂ ከሕግ አንዲቱ ነጥብ እንኳ ከምትጠሩ ሰማይና ምድር ቢያልፍ ይቀልሳል።

“ሚስቱን ፈትቶ ሌላ ሴት የሚያገባ ሁሉ ያመነዘራል፡ እንዲሁም ከባልዋ የተፋታችውን ሴት የሚያገባ ያመነዘራል።”

ሀብታሙ ሰውና ድካው አልዛዘር

ፊት ሁለተኛውም አ.የሱስ እንዲህ አለ፡ “ቀይ ከፋይና ቀጭን ልብስ የሚለብስ እንድ ሀብታሙ ሰው ነበር፡ እርሱም በየቀኑ ተድላና ደስታ በማድረግ በቅንጦት ይኖር ነበር።”²⁰ መላ ሰው ነቱ በቀሰል የተወረሰ አልዛዘር የሚባል አንድ ድካ ደግሞ በሀብታሙ በት ደጃፍ ተኝቶ ነበር፡²¹ ይህም ድካ ከሀብታሙ ማእድ የሚወድቀውን ፍርፋሪ ለመመገብ ይመኝ ነበር፡ ውሾችም እየመጡ ቀሰሉን ይልሱ ነበር።

“ከዚህም በኋላ ድካው ሰው ሞተ፡ መላ እክትም ወደ አብርሃም አጠገብ ወሰዱት፡ እንዲሁም ሀብታሙ ሰው ሞተና ተቀብረ።”²³ በሲአልም ሲሠቃይ ሳለ፡ ቀና ብሎ አብርሃምንና አጠገቡም የነበረውን አልዛዘርን በሩቅ አያቸው።²⁴ ድምፁንም ከፍ አድርጎ እንዲህ አለ፡ “አብርሃም አባት ሆይ! እባክህ ራራልኝ፡ በዚህ በእሳት ውስጥ በብርቱ እሠቃያለሁና የጣቱን ጫፍ በውሃ ነክሮ ምሳሌን እንዲያርስልኝ አልዓዛርን ላክልኝ።”

“አብርሃም ግን እንዲህ አለው፡ ‘ልጄ ሆይ! እንተ በምድራዊ ሕይወትህ ዘመን ብዙ መልካም ነገር አግኝተህ እንደተደሰትህ አስታውስ፤ አልዛዘር ግን በችግር ላይ ነበር፡ ስለዚህ አሁን እርሱ እዚህ ሲደሰት አንተ ትሠቃያለህ።”²⁶ ከዚህም ሁሉ በላይ በእኛና በእናንተ መካከል ትልቅ ገደል አለ፡ ስለዚህ ከእኛ ወደ እናንተ፡ ከእናንተም ወደ እኛ መሻገር የሚችል ማንም የለም።”²⁷ ሀብታሙም እንዲህ አለ፡ ‘አባት ሆይ! እንግዲያውስ እባክህ አልዛዘርን ወደ አባቴ ቤት ላከው፡’²⁸ እዚያ አምስት ወንድሞች ስላሉኝ፡ እነርሱ ደግሞ ወደዚህ ወደ ሥቃይ ቦታ እንዳይመጡ ሂዶ ያስጠንቅቃቸው።”

“አብርሃም ግን ‘እእነርሱ የሙሴና የነቢያት መጻሕፍት አሉላቸው፡ እነርሱን ይሰሙ’ አለው።”³⁰ ሀብታሙም ሰው ‘አብርሃም አባት ሆይ! ይህ የሚቢቃ አይደለም፤ ነገር ግን አንድ

ሰው ከሞት ተነሥቶ ቢሄድና ቢነግራቸው ተጻጽተው ነስሐ ይገባሉ’ አለ።”³¹ አብርሃምም ‘የሙሴና የነቢያት መጻሕፍት የሚሉትን ክልስ ሙማ፡ አንድ ሰው ከሞት ተነሥቶ ቢነግራቸውም አያምኑትም’ አለው።”

ምዕራፍ 17

ስለ መሰናከል፡ ስለ ይቅርታ፡ ስለ እምነት (ማቴ. 18:6-7:21-22) ግር. 9:42)

1 አ.የሱስ ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ አለ፡ “ሰዎችን አሰናክሎ ወደ ኃጢአት የሚጥል ነገር መምጣቱ ከቶ አይቀርም፡ ነገር ግን የኃጢአትን መሰናክል ለሚያመጣው ሰው ወጭ ስት!፤ ማንም ሰው ከእነዚህ ታናናሽ ልጆች አንዱን አሰናክሎ ኃጢአት ከሚያሠራ ይልቅ፡ ትልቅ የወፍጮ ድንጋይ በአንገቱ ላይ ታስሮ ወደ ባሕር ቢጣል ይሻለው ነበር።”³ ስለዚህ ስራሳችሁ ተጠንቀቁ፤ ወንድምህ ቢበድልህ ገሥጸው፡ በበደሉ ከተጸጸተም ይቅር በለው፡ ፊት ሁለተኛውን ሰባት ጊዜ ቢበድልህና በቀን ሰባት ጊዜም ወደ አንተ እየመጣ ‘በበደሉ ተጸጽጽሎ ለሁ’ ቢልህ ይቅር በለው።”

2 ሐዋርያቱም ጌታ አ.የሱስን “እባክህ እምነት ጨምርልን” አሉት።⁶ ጌታ አ.የሱስም “የሰናፍጭ ቅንጣት የሚያህል እምነት ቢኖራችሁ፡ ይህን የሾላ ዛፍ ‘ከዚህ ተነቅለህ በባሕር ውስጥ ተተክል!’ ብትሉት ይታዘዝላችኋል” አላቸው።

የአገልጋይ ግዳጅ

3 ሐዋርያቱም አ.የሱስ እንዲህ አለ፡ “ከእናንተ አንዱ በእርሻ ሥራ የተሠማራ ወይም በጎች የሚጠብቅ አገልጋይ ቢኖረው፡ አገልጋይ ከሥራው በተመለሰ ጊዜ ወዲያውኑ ና ተቀመጥና ራትህን ብላ’ ይለዋልን? ያ ይልቅስ፡ ‘በል! ራቴን አዘጋጅልኝ፤ እስክበላኝ እስክጠጣም አይግድገህ አገልግላኝ፤ ከዚህ በኋላ አንተ ደግሞ ትመገባለህ’ ይለው የለምን? ያ ታዲያ አገልጋይ የታዘዘውን ስለፈጸመ ጌታው የሚያመሰግነው ይመስላችኋልን? ፤ እናንተም እንዲሁ የታዘዘችሁትን ሁሉ ከፈጸማችሁ በኋላ ‘የማንጠቅም አገልጋዮች ነን፤ የፈጸምነውም ግዳጆችን ብቻ ነው’ ብሉ።”

አ.የሱስ ሰሥር ለምጽዋችን አዳን

11 አ.የሱስ ወደ አ.የሩሳሌም ሲሄድ በሰማርያና በገሊላ መካከል ያልፍ ነበር፡¹² ወደ እንዲት መንደርም በገባ ጊዜ ሰሥር ለምጽዋች ወደ እርሱ መጥተው በሩቅ ቆሙ።¹³ ድምፃች

ውንም ከፍ አድርገው “አ.የሱስ ሆይ! መምህር ሆይ! እባክህ ራራልን!” እያሉ ጮኹ።

14 አ.የሱስም አያቸውና “ሂዱ! ሰውነታችሁን ለካህናት አባዩ” አላቸው።

እነርሱም በመሄድ ላይ ሳሉ ከለምጻቸው ነጹ።¹⁵ ከእነርሱም አንዱ ከለምጹ መንጻተን ባየ ጊዜ በከፍተኛ ድምፅ እግዚአብሔርን እያመሰገነ ተመለሰ።¹⁶ አ.የሱስንም እያመሰገነ በእግሩ ሥር በማምባሩ ተደፋ፡ እርሱ የሰማርያ ሰው ነበር።¹⁷ አ.የሱስም እንዲህ አለ፡ “ከሰሥር ምጽ የነጹት ሰዎች ሰሥር አልነበሩምን? ታዲያ ዘጠኝ የት አሉ? ፤ እግዚአብሔርን ለማመስገን ተመልሶ የመጣ ከዚህ ከባድ ሰው በቀር ሌላ የለምን?”¹⁹ ከዚህም በኋላ አ.የሱስ ያን ሰው “ተነሥና ሂድ፡ እምነትህ አድናሃል” አለው።

የእግዚአብሔር መንግሥት መምጣት (ማቴ. 24:23-28:37-41)

20 ፊሪሳውያን አ.የሱስን “የእግዚአብሔር መንግሥት መቼ ትመጣለች?” ሲሉ ጠየቁት፤ እርሱም እንዲህ ሲል መለሰላቸው፡ “የእግዚአብሔር መንግሥት የምትመጣው ሰዎች በሚጠበቁት ዐይነት አይደለም፤²¹ እንዲሁም ‘እነሆ እዚህ ናት ወይም እዚያ ናት’ የምትባል አይደለችም፤ ምክንያቱም የእግዚአብሔር መንግሥት በመካከላችሁ ስለሆነች ነው።”

22 ሐዋርያቱም አ.የሱስ ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ አለ፡ “ከሰው ልጅ ቀኖች እንዲን እንኳ ምንው ባየን የምትሉበት ቀን ይመጣል፡ ነገር ግን አታዩም።”²³ ሰዎች ‘እነሆ ክርስቶስ እዚህ ነው! ወይም እዚያ ነው!’ ይሉአችኋል፤ ነገር ግን እነርሱ የሚሉትን አትመኑ፤ አትከተሉአቸውም።²⁴ መብረቅ በሰማይ ላይ ሲበርቅ ከዳር እስከ ዳር እንደሚያበራ የሰው ልጅ በሚመጣበት ጉም ቀን እንዲሁ ይሆናል።²⁵ ነገር ግን የሰው ልጅ አስቀድሞ ብዙ መከራ ሊቀበል፡ በዚህ ዘመን ሰዎችም ሊናቅና ሊነቀፍ ግድ ነው።²⁶ በኖሳ ዘመን እንደሆነው ዐይነት የሰው ልጅ በሚመጣበት ጊዜም እንዲሁ ይሆናል።²⁷ ኖሳ ወደ መድከብ እስክገባበት ቀን ድረስ ሰዎች ሲበሉና ሲጠጡ፡ ሲጋቡም ነበር፤ በዚያን ጊዜ የጥፋት ውሃ መጣና አጥለቅልቆ ሁሉንም አጠፋቸው።²⁸ እንዲሁም ደግሞ በሎጥ ዘመን እንደሆነው ዐይነት ይሆናል፤ በዚያን ጊዜ ሰዎች ሲበሉና ሲጠጡ፡ ሲሸጡና ሲገዙ፡ አትክልት ሲተክሉና ቤትም ሲሠሩ ነበር።²⁹ ነገር ግን ሎጥ ከሰዎም በመጣበት ቀን እሳትና ዲን ከሰማይ ዘንጥ ሁሉንም አጠፋ፤³⁰ የሰው ልጅ በሚገለጥበት ቀንም እንዲሁ ይሆናል።

31 “በዚያን ቀን በዚህ ጣራ ላይ ያለ ሰው በቤቱ ውስጥ ያለውን ሰቃ ለመውሰድ አይውረድ፤ በእርሻም ቦታ ያለ ሰው ወደ ቤቱ አይመለስ።” 32 የሱቃስን ሚስት አስታውሱ! 33 ሕይወቱን ለማዳን የሚፈልግ ሁሉ ያጣታል፤ ሕይወቱን አሳልፎ የሚሰጥ ሁሉ ያድናታል። 34 በዚያች ሌሊት ሁለት ሰዎች በአንድ አልጋ ይተኛሉ፤ ከአንርሱም አንዱ ይወሰዳል፤ ሌላው ይቀራል እላችኋለሁ። 35 ሁለት ሴቶች በአንድ ቦታ አብረው ይፈጫሉ፤ አንድዋ ትወሰዳለች ሌላዋ ትቀራለች። [36 ሁለት ሰዎች በአንድ እርሻ ቦታ ይሠራሉ፤ አንዱ ይወሰዳል፤ ሌላው ይቀራል።]”

37 ደቀ መዛሙርቱም አያሱስን “ጌታ ሆይ! ወዴት ነው የሚወሰዱት?” ሲሉ ጠየቁት። አርሱም “በድን ባለበት አምራዎች ይሰበሰባሉ” ሲል መለሰላቸው።

ምዕራፍ 18

ድኻዎ መበሉትና ዐመፀኛው ጻኛ

1 ከዚህ በኋላ አያሱስ ሳይታክቱ ዘወትር መጸለይ እንደሚገባቸው ለማስተማር ይህን ምሳሌ ነገራቸው። 2 “በአንዲት ከተማ እግዚአብሔርን የማይፈራ፤ ሰውንም የማያፍር አንድ ጻኛ ነበረ። 3 እንዲት መበለትም በዚያች ከተማ ትኖር ነበር፤ እርሱም ወደ ጻኛው እየመጣች ከባላጋራዬ ጋር ስላለኝ ክርክር ፍርድ ስጠኝ ትለው ነበር። 4 እርሱም ፍርድ ሳይሰጣት ብዙ ጊዜ ቆየ፤ በኋላ ግን እንዲህ ሲል አሰበ፤ ‘ምንም እንኳ እግዚአብሔርን ባልፈራ፤ ሰውንም ባለፍር፤ ይህች መበለት ስለነዘነዘኝ እፈርድላታለሁ፤ አለበለዚያ ግን ዘወትር እየተመላለሰች ታሰለቸኛለች።’”

6 ቀጥሎም ጌታ አያሱስ እንዲህ አለ። “ዐመፀኛው ጻኛ የተናገረውን አስተውሉ፤ 7 እግዚአብሔር ታዲያ ቀንና ሌሊት እየሙኹ ለሚለምኑት ሕዝቦቹ አይፈርድላቸውምን? ችላ በማለት ስርዓታችንን ያዘገይባቸዋልን? 8 ሳይዘገይ በፍጥነት ይፈርድላቸዋል እላችኋለሁ። ነገር ግን የሰው ልጅ በሚመጣበት ጊዜ በምድር ላይ እምነትን ያገኝ ይሆን?”

ትዕቢተኛው ፈሪሳዊና ትሑቅ ቀራጭ

9 ቀጥሎም አያሱስ ጸድቃን ነን እያሉ ለሚመኩና ሌሎችንም ለሚገቁ ሰዎች ይህን ምሳሌ ተናገረ። 10 “ሁለት ሰዎች ለመጸለይ ወደ ቤተ መቅደስ ሄዱ፤ አንዱ ፈሪሳዊ ሲሆን ሌላው ቀራጭ ነበር።”

11 “ፈሪሳዊው ቆሞ እንዲህ ሲል በልቡ ጸለየ፤ ‘እግዚአብሔር ሆይ! እኔ እንደ ሌሎች ሰዎች ቀማኛ፣ ዐመፀኛ፣ አመንገራ ስላልሆንኩ አመሰግንሃለሁ፤ ይልቁንም እንደዚህ እንደ ቀራጭ ስላልሆንኩ አመሰግንሃለሁ።’ 12 እኔ በሳምንት ሁለት ቀን እጸማለሁ፤ ከማገኘው ሁሉ ዐሥራት እየወጣሁ እሰጣለሁ።”

13 “ቀራጭ ግን በሩቅ ቆመና፣ ቀና ብሎ ወደ ሰማይ ለማየት እንኳ አልደፈረም፤ ነገር ግን በእጁ ደረቱን እየመታ ‘አምላክ ሆይ! እኔን ኃጢአተኛውን ማረኝ!’ ይል ነበር። 14 ጽድቅን አግኝቶ ወደ ቤቱ የተመለሰው ይህ ቀራጭ ነው እንጂ ፈሪሳዊው አይደለም እላችኋለሁ። ምክንያቱም ራሱን ከፍ የሚያደርግ ሁሉ ዝቅ ይላል፤ ራሱን ዝቅ የሚያደርግ ግን ከፍ ይላል።”

አያሱስ ሕፃናትን ባረከ

(ማቴ. 19:13-15፣ ማር. 10:13-16)

15 አያሱስ እንዲጻገሰላቸው ሰዎች ሕፃናትን ወደ እርሱ አመጡ፤ ደቀ መዛሙርቱ ግን ይህን ባዩ ጊዜ ሰዎቹን ተቈጥሎቸው። 16 አያሱስ ግን ሕፃናትን ወደ እርሱ ጠርቶ እንዲህ አለ። “የእግዚአብሔር መንግሥት እንደእነዚህ ላሉት ስለሆነች ሕፃናት ወደ እኔ ይምጡ፤ እትከልክሉኝ ላሉት።” 17 በእውነት እላችኋለሁ፤ የእግዚአብሔርን መንግሥት እንደ ሕፃን በየዋህነት ያልተቀበላት ሰው ከቶ አይገባባትም።”

የሀብታሙ ሰው ጥያቄ

(ማቴ. 19:16-30፣ ማር. 10:17-31)

18 ከአይሁድ አለቆች አንዱ አያሱስን “ደግ መምህር ሆይ! የዘላለም ሕይወትን ለማግኘት ምን ማድረግ ይገባኛል?” ብሎ ጠየቀው።

19 አያሱስም እንዲህ ሲል መለሰ። “ለምን ደግ ትልኛለህ? ከአንዱ ከእግዚአብሔር በቀር ማንም ደግ የለም። 20 ትእዛዛትን ታውቃለህ፤ እነርሱም ‘አታመንዝር፣ አትግደል፣ አትሰረቅ፣ በሐሰት አትመሰክር፣ አባትህንና እናትህን አክብር’ የተባሉት ናቸው።”

21 ሰውየውም “እነዚህን ማ ትእዛዛት ከሕፃን ነቴ ጀምራ ጠብቁአለሁ” አለው።

22 አያሱስ ይህን በሰማ ጊዜ ሰውየውን እንዲህ አለው። “እንግዲያውስ ገና አንድ ነገር ማድረግ ይቀርሃል፤ ያለህን ሁሉ ሸጠህ ገንዘቡን ለድኻ ሰጥ፤ በመንግሥተ ሰማያትም የሀብት መዝገብ ታገኛለህ፤ ከዚያም በኋላ መጥተህ ተከተለኝ።” 23 ሰውየው ግን በጣም ሀብታም ስለነበረ ይህን በሰማ ጊዜ እጅግ አዘነ። 24 አያሱስም

ሰውየው እንዳዘነ አይቶ እንዲህ አለ። “ለሀብታሞች ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት እንዴት አስቸጋሪ ነው! 25 እንዲያውም ሀብታም ሰው ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ከሚገባ ይልቅ ግመል በመርፈ ቀዳዳ ቢያልፍ ይቀልላል።”

26 ይህን የሰሙ ሰዎች “ታዲያ በዚህ ሁኔታ ማን ሊድን ይችላል?” አሉ።

27 አያሱስ ግን “በሰው ዘንድ የማይቻል ነገር በእግዚአብሔር ዘንድ ይቻላል” አለ።

28 ዲጥሮሲም “እነሆ እኛ ያሰንን ሁሉ ትተን ተከትለንሃል” አለው።

29 አያሱስም እንዲህ አላቸው። “በእውነት እላችኋለሁ፤ ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ብሎ ቤቱን ወይም ሚስቱን ወይም ወንድሞቹን ወይም ወላጆቹን ወይም ልጆቹን የሚተው ሰው የበለጠ ያገኛል። 30 ይኸውም አሁን በዚህ ዓለም በብዙ እጥፍ ይቀበላል፤ በሚመጣውም ዓለም የዘላለምን ሕይወት ያገኛል ማለት ነው።”

አያሱስ ስለሞቱ ሦስተኛ ጊዜ ተናገረ

(ማቴ. 20:17-19፣ ማር. 10:32-34)

31 አያሱስ ዐሥራ ሁለቱን ወደ እርሱ አቅርቦ እንዲህ አላቸው። “እነሆ ወደ አያሩሳሌም መሄዳችን ነው፤ ስለ ሰው ልጅ በነበያት የተጸፈው ሁሉ በዚያ ይፈጸማል።” 32 እርሱ ለአረማውያን ተላላጭ ይሰጣል፤ እነርሱም ያላግጡበታል፤ ይሰድቡታል፤ ይተፉበታል። 33 ከገረፉትም በኋላ ይገድሉታል፤ ነገር ግን በሦስተኛው ቀን ከሞት ይነሣል።”

34 ደቀ መዛሙርቱ ግን ከዚህ ሁሉ ነገር አንዱንም አልተረዱም፤ የንግግሩም ምስጢር ተሰውርባቸው ስለ ነበር ምን ማለቱ እንደሆነ አላወቁም።

አያሱስ በአያሪኮ አንድ ዐይነ ሰውር ፈጠሰ

(ማቴ. 20:29-34፣ ማር. 10:46-52)

35 አያሱስ ወደ አያሪኮ በቀረበ ጊዜ አንድ ዐይነ ሰውር ምጽዋት እየለሰሰ በመንገድ ጻር ተቀምጦ ነበር፤ 36 በአጠገቡ የሚያልፉትን የብዙ ሰዎች ድምፅ በሰማ ጊዜ ዐይነ ሰውር “ይህ ምንድን ነው?” ብሎ ጠየቀ።

37 ሰዎቹም “እነሆ የናዝሬቱ አያሱስ በዚህ በኩል እያለፈ ነው” ብለው ነገሩት።

38 በዚያን ጊዜ ዐይነ ሰውር “የጻዊት ልጅ አያሱስ ሆይ! እባክህ ማረኝ” እያለ ጮኸ።

39 ቀድመው እፊት እፊት ይሄዱ የነበሩት ሰዎች “ዝም በል!” ብለው ገሠዱት። እርሱ

ግን ድምፁን በይበልጥ ከፍ አድርጎ “የጻዊት ልጅ ሆይ! እባክህ ራራልኝ!” ይል ነበር።

40 ስለዚህ አያሱስ ቆመና “ወደ እኔ አምጡት” ብሎ አዘዘ። ዐይነ ሰውርም ወደ እርሱ በመጣ ጊዜ፤ አያሱስ እንዲህ ሲል ጠየቀው። 41 “ምን እንዳደርግላለህ ትፈልጋለህ?”

ዐይነ ሰውርም “ጌታ ሆይ! ማየት እፈልጋለሁ” አለው።

42 አያሱስም “እይ! እምነትህ አድናሃል” አለው።

43 ዐይነ ሰውርም ወዲያውኑ ማየት ቻለ፤ እግዚአብሔርንም እያመሰገነ አያሱስን መከተል ጀመረ፤ ሕዝቡም ሁሉ ይህን ባዩ ጊዜ እግዚአብሔርን አመሰገኑ።

ምዕራፍ 19

አያሱስና ዘኪያስ

1 አያሱስ ጉዞውን በመቀጠል ወደ አያሪኮ ከተማ ገባ፤ በከተማውም መካከል አልፎ ሄደ። 2 በዚያም ዘኪያስ የሚገልጸው ሰው ነበረ፤ እርሱ የቀራጮች አለቃና ሀብታም ሰው ነበረ። 3 እርሱ አያሱስ የቱ እንደሆነ ለማየት ይፈልግ ነበር፤ ነገር ግን ቁመቱ አጭር በመሆኑ ከሕዝቡ ብዛት የተነሣ ሊያየው አልቻለም። 4 አያሱስ በዚያ በኩል ያልፍ ስለነበር ዘኪያስ አያሱስን ለማየት ብሎ ከሕዝቡ ፊት ቀደመና በአንድ ሾላ ዛፍ ላይ ወጣ። 5 አያሱስም ወደዚያ ስፍራ በደረሰ ጊዜ ቀና ብሎ ተመለከተና ዘኪያስን “ዘኪያስ ሆይ! ዛሬ በአንተ ቤት መዋል ይገባኛልና ፈጥነህ ከዛፉ ውረድ” አለው። 6 ዘኪያስም ቶሎ ብሎ ወረደና በደስታ አያሱስን በቤቱ ተቀበለው። 7 ይህን የተመለከቱ ሰዎች ሁሉ “ይህ ሰው ወደ ኃጢአተኛ ቤት ሊጋበዝ ገባ!” ብለው በአያሱስ ላይ አጎረመረሙ።

8 ዘኪያስ ግን ቆሞ ጌታ አያሱስን እንዲህ አለው። “ጌታ ሆይ! እነሆ ካለኝ ሀብት ሁሉ እኩሌታውን ለድኻች እሰጣለሁ፤ በማታለል ከሰው ላይ የወሰድኩትም ገንዘብ ቢኖር፣ አራት እጥፍ አድርጎ እመላለሁ።”

9 አያሱስም እንዲህ አለ። “ይህ ሰው ደግሞ የአብርሃም ዘር ነውና ዛሬ ደገንነት ለዚህ ቤት ሆኖአል፤ 10 ምክንያቱም የሰው ልጅ የጠፋውን ሲፈልግና ሊያድን መጥቶአል።”

የሶሥሩ አገልጋዮች ምሳሌ

(ማቴ. 25:14-30)

11 ሰዎቹ ይህን በመስማት ላይ ሳሉ አያሱስ አንድ ምሳሌ ደግሞ ነገራቸው፤ ምክንያቱም

9 17:36 አንዳንድ ቅጂዎች ቀ. 36 ይጨምራሉ፤ ቃሉም በማቴ. 24:40 ያለውን ይመስላል።
17:31 - ማቴ. 24:17-18፣ ማር. 13:15-16። 17:32 - ዘፍ. 19:26። 17:33 - ማቴ. 10:39፣ 16:25፣ ማር. 8:35፣ ሉቃ. 9:24፣ ዮሐ. 12:25። 18:14 - ማቴ. 23:12፣ ሉቃ. 14:11። 18:20 - ዘፍ. 20:12-16፣ ዘፍ. 5:16-20።

19:10 - ማቴ. 18:11። 19:11-27 - ማቴ. 25:14-30።

እርሱ ወደ ኢየሩሳሌም ስለተቃረበ ሰዎቹ የእግዚአብሔር መንግሥት አሁኑኑ የምትገለጥ መስሎ አቸው ነበር።¹² ስለዚህ ኢየሱስ እንዲህ አለ፡ “የንጉሥነትን ሥልጣን ተቀብሎ ለመመለስ ወደ ሩቅ አገር የሄደ አንድ ክቡር ሰው ነበር።¹³ እርሱ ከመሄዱ በፊት ከአገልጋዮቹ ዐሥሩን ጠርቶ ለእያንዳንዱ መቶ ጠብ ብር ሰጣቸውና ‘ተመልሼ እስከመጣ ድረስ በዚህ ገንዘብ ነግዱ’ አላቸው።¹⁴ የአገሩ ሰዎች ግን ይጠሱት ስለነበር ይህ ሰው በእኛ ላይ እንዴት ግሥ አንፈልግም ሲሉ እርሱ ከሄደ በኋላ መልእክተኞችን ላከባቸው።

¹⁵ “ያ ሰው ንጉሥ ሆኖ በተመለሰ ጊዜ በተሰጣቸው ገንዘብ ነግደው ምን ያህል እንዳተረፉ ለማወቅ አገልጋዮቹን አስጠራቸው።¹⁶ የመጀመሪያው አገልጋይ ቀርቦ ‘ጌታ ሆይ! በሰጠኸኝ ገንዘብ ነግጄ እነሆ ዐሥር እጥፍ አትርፈኋለሁ’ አለው።¹⁷ ጌታውም ‘አንተ ታማኝ አገልጋይ! መልካም አደረግህ! በትንሽ ነገር ስለታመንህ እኔ ደግሞ በዐሥር ከተሞች ላይ ስሚሃለሁ’ አለው።¹⁸ ሁለተኛውም አገልጋይ ቀርቦ ‘ጌታ ሆይ! በሰጠኸኝ ገንዘብ ነግጄ እነሆ አምስት እጥፍ አትርፈኋለሁ’ አለው።¹⁹ ጌታው ይህኛውንም ‘አንተንም ደግሞ በአምስት ከተሞች ላይ ስሚሃለሁ’ አለው።

²⁰ “ሌላውም አገልጋይ ቀርቦ እንዲህ አለ፡ ‘ጌታዬ ሆይ! የሰጠኸኝ ገንዘብ ይኸውልህ፤ በጨርቅ ቋጥሬ አስቀምጬው ነበር።²¹ ምክንያቱም አንተ ያላስቀመጥከውንና የራሱን ያልሆነውን የምትወስድ፤ ያልዘራኸውንም የምትሰብስብ፤ ጨካኝ ሰው መሆኑን ማሳወቅ ስለፈራሁ ነው።²² ጌታውም እንዲህ አለው፡ ‘አንተ መጥፎ አገልጋይ! በአነጋገርህ እፈርድብሃለሁ፤ እኔ የራሴ ያልሆነውን የምወስድና ያልዘራሁትን የምሰበሰብ ጨካኝ ሰው መሆኑን ማሳወቅ ስለሁ ብለህ የለምን? ²³ ታዲያ ገንዘቡን ትርፍ በሚያስገኝልኝ በባንክ ለምን አሳስቀመጥከውም ነበር? እኔ ተመልሼ ስመጣ ከነትርፋ እወስደው ነበር።’²⁴ ከዚህ በኋላ ጌቶቹ በዚያ ቆመው የነበሩትን ‘የዚህን ሰው ገንዘብ ወስዳችሁ ዐሥር ጊዜ እጥፍ ላተረፈው አገልጋይ ስጡት’ አላቸው።²⁵ እነርሱም ‘ጌታ ሆይ! እርሱ እኮ ዐሥር ጊዜ እጥፍ ትርፍ ገንዘብ አለው’ አሉት።²⁶ ጌቶቹ እንዲህ አላቸው፡ ‘ላለው ሁሉ ይበልጥ ይሰጠዋል፤ ከሌለው ሰው ግን ያው ያለው እንኳ ይወስድበታል እላችኋለሁ።²⁷ እንደነግሥ ያልፈለጉትን እነዚያን ጠላቶቹን ግን እዚህ አምጥታችሁ በፊቱ ግደሉ አቸው።’²⁸ እየሱስ ይህን ምሳሌ ከተናገረ በኋላ ጉዞውን ወደ ኢየሩሳሌም በመቀጠል ከደቀ መዛሙርቱ ፊት ፊት ይሄድ ነበር።

ኢየሱስ በታላቅ ክብር ወደ ኢየሩሳሌም ገባ (ማቴ. 21:1-11; ማር. 11:1-11; ዮሐ. 12:12-19)

²⁹ ኢየሱስ በደብረ ዘይት ተራራ አጠገብ ወደሚገኙት ወደ ቤተ ፋጌና ወደ ቤታንያ በቀረበ ጊዜ ከደቀ መዛሙርቱ ሁለቱን እንዲህ ሲል ላካቸው፡³⁰ “በሬታችሁ ወደምትገኘው መንደር ሂዱ፤ እዚያም በደረሳችሁ ጊዜ ገና ማንም ሰው ያልተቀመጠበትን የአሁያ ውርንጫ ታስቦ ታገኛላችሁ፤ ፈትታችሁ ወዲህ አምጡት።³¹ ማንም ሰው ‘ለምን ትፈቱታላችሁ?’ ብሎ ቢጠይቃችሁ ‘ጌታ ስለሚያስፈልገው ነው’ ብላችሁ መልሱለት።”

³² የተላኩትም ሄደው ሁሉም ነገር ልክ ኢየሱስ እንዳላቸው ሆኖ አገኙ።³³ ውርንጫውን በሚፈቱበት ጊዜ ባለቤቶቹ “ስለምን ትፈቱታላችሁ?” አሉአቸው።³⁴ እነርሱም “ጌታ ስለሚያስፈልገው ነው” አሉ።³⁵ ውርንጫውንም ወደ ኢየሱስ አመጡ፤ ልብሳቸውንም በውርንጫው ጀርባ ላይ አንጥፈው ኢየሱስ እንዲቀመጥ በት አደረጉ።³⁶ ኢየሱስ ሲሄድ ሳለ፤ ሰዎች ሸማቸውን በመንገዱ ላይ ያነጥፉለት ነበር።

³⁷ ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም ከተማ ሊደርስ በተቃረበ ጊዜ የደብረ ዘይትን ተራራ ቁልቁል በመውረድ ላይ ነበር፤ በዚያን ጊዜ ኢየሱስን ይከተሉት የነበሩት ሰዎች ሁሉ ስላይቶቹ ተአምራት በደስታ ተሞልተው ስለነበር ድምፃቸውን ከፍ አድርገው እግዚአብሔርን ማመስገን ጀመሩ።³⁸ እንዲህ ይሉም ነበር፡ “በእግዚአብሔር ስም የሚመጣ ንጉሥ የተሰረዘ ነው! ሰላም በሰማይ፤ ክብርም ለእግዚአብሔር በእርም ይሁን!”

³⁹ በሕዝቡ መካከል የነበሩት ፈረሳውያን ግን ኢየሱስን “መምህር ሆይ! ደቀ መዛሙርት ሆነ ስም አስኛቸው” አሉት።

⁴⁰ ኢየሱስም “እነርሱ እንኳ ስም ቢሉ ድንጋዮች ይፈጠሩ አላችኋለሁ” ሲል መለሰላቸው።

ኢየሱስ ስለ ኢየሩሳሌም ከተማ አለቀሰ

⁴¹ ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም ከተማ ቀርቦ ከተማይቱን በተመለከተ ጊዜ አለቀሰላት።⁴² እንዲህም አለ፡ “አንቺ እንኳ ለሰላምሽ የሚያስፈልገውን ነገር ዛሬ ምንው ዐውቀሽ ቢሆን ኖሮ! አሁን ግን ይህ ነገር ከዐይንሽ ተሰውሮብኻል።⁴³ ጠላቶቹሽ በቀሪያሽ ህጥር ህጥረውና ከብብው በዚህም በዚያም አንቺን የሚያስጨንቁበት ቀን ይመጣል።⁴⁴ አንቺንና በውስጥሽ ያሉትንም ልጆቹሽን በመሬት ላይ ጥለው ያወድማሉ፤ ሳይፈርስ የሚቀር አንድ ድንጋይ እንኳ

በቦታው አይተውልሽም፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር አንቺን ሊጉበኝኛ ሊያድን የመጣበትን ጊዜ ባለማወቅሽ ነው።”

ኢየሱስ በቤተ መቅደስ የሚገበያዩትን ሰዎች አባረረ (ማቴ. 21:12-17; ማር. 11:15-19; ዮሐ. 2:13-22)

⁴⁵ ኢየሱስ ወደ ቤተ መቅደስ ገብቶ በዚያ የሚገበያዩትን ሰዎች ማባረር ጀመረ፤⁴⁶ እንዲህም አላቸው፡ “ቤቴ የጸሎት ቤት ይሆናል’ ተብሎ ተጽፎአል፤ እናንተ ግን የሌሎች ዋሻ አደረጋችሁት።”

⁴⁷ ኢየሱስ በየቀኑ በቤተ መቅደስ ያስተምር ነበር፤ የካህናት አለቆችና የሙሴ ሕግ መምህራን ሌሎችም የሕዝብ መሪዎች ሊገድሉት ይፈልጉ ነበር።⁴⁸ ነገር ግን ይህን ለመፈጸም ምን ማድረግ እንደሚገባቸው አላወቁም፤ ምክንያቱም ሰዎች ሁሉ ኢየሱስን ለመስማት በመፈለግ ልባቸው ተሰቅሎ ስለነበር ነው።

ምዕራፍ 20
ስለ ኢየሱስ ሥልጣን የቀረበ ጥያቄ (ማቴ. 21:23-27; ማር. 11:27-33)

‘አንድ ቀን ኢየሱስ በቤተ መቅደስ ተገኝቶ ሕዝቡን ያስተምርና ወንጌልንም ያበሥር ነበር፤ በዚያን ጊዜ የካህናት አለቆችና የሙሴ ሕግ መምህራን ሸማጫዎችም ወደ እርሱ መጡ፤² እንዲህም ሲሉ ጠየቁት፡ “በል እስቲ ንገረን! እነዚህን ነገሮች የምታደርገው በምን ሥልጣን ነው? ወይስ እነዚህን እንድታደርግ ሥልጣን የሰጠህ ማን ነው?”³ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፡ “እኔም አንድ ጥያቄ እጠይቃችኋለሁ፤ በሉ እስቲ መልሱልኝ፤⁴ የኾሐንስ ጥምቀት ከእግዚአብሔር ነበረን ወይስ ከሰው?”⁵ እነርሱም እንዲህ እያሉ እርስ በርሳቸው ተነጋገሩ፡ “‘ከእግዚአብሔር ነው’ ብንል፤ ‘ታዲያ ለምን አላመናችሁበትም?’ ይለናል፤ ‘ከሰው ነው’ ብንል ደግሞ፡ ሕዝቡ በድንጋይ ይወግሩናል፤ ምክንያቱም ሁሉም የኾሐንስ ነቢይ መሆኑን ያምናሉ።’⁷ ስለዚህ “ከየት እንደሆነ አናውቅም” ሲሉ መለሱለት።⁸ ኢየሱስም “እንግዲያውስ እኔም በምን ሥልጣን እነዚህን ነገሮች እንደማደርግ አልነግራችሁም” አላቸው።

የወይት አትክልት ገበሬዎች ምላሴ (ማቴ. 21:33-46; ማር. 12:1-12)

⁹ ቀጥሎም ኢየሱስ ይህንን ምሳሌ ለሕዝቡ ተናገረ፡ “አንድ ሰው የወይት አትክልት ተክለ፤ ለገበሬዎች እከረየውና ወደ ሌላ አገር

ሄደ፤ ሳይመለስም ብዙ ጊዜ ቆየ።¹⁰ ወይት ባፈራ ጊዜ የወይት አትክልት ባለቤት ከፍሬው ድርሻውን እንዲቀበልለት አንድ አገልጋይ ወደ ገበሬዎቹ ላከ፤ ገበሬዎቹ ግን አገልጋዩን ደብደቡው ባዩ እጁን ሰደዱት።¹¹ እንዲሁም ሌላ አገልጋይ ቢልክ እርሱንም ደበደቡት፤ አዋርዶውም ባዩ እጁን ሰደዱት።¹² እንደገናም ሦስተኛ አገልጋይ ቢልክ እርሱንም ደብደቡው አቆሰሉትና አውጥተው ጣሉት።¹³ ከዚህም በኋላ የወይት አትክልት ባለቤት ‘እንግዲህ ምን ላድርግ? የምወድሬውን ልጄን ልላክዋ! እርሱን ምናልባት ያከብሩት ይሆናል’ አለ።¹⁴ ነገር ግን ገበሬዎቹ ባዩት ጊዜ እርስ በርሳቸው እንዲህ ተባባሱ፡ ‘ይህም ወራሹ ነው፤ ኑ እንግደለው፤ ርስቱም ለእኛ ይሆናል።’¹⁵ ስለዚህ ልጁን ከወይት አትክልት ቦታ ወደ ውጪ አውጥተው ገደሉት። ታዲያ እንግዲህ የወይት አትክልት ጌታ በእነዚህ ገበሬዎች ላይ ምን የሚያደርግ ይመስላችኋል? ¹⁶ የወይት አትክልት ባለቤት ራሱ ይመጣል፤ ገበሬዎቹንም ይገድላል፤ የወይትንም አትክልት ለሌሎች ገበሬዎች ይሰጣል።” ሰዎቹም ይህን በሰሙ ጊዜ “ይህስ ከቶ አይሁን!” አሉ።

¹⁷ ኢየሱስ ግን ወደ እነርሱ ተመልክቶ እንዲህ አለ፡

“ታዲያ፡ ‘ግንበኞች የናቁት ድንጋይ የማእዘን ራስ ሆነ’

ተብሎ የተጻፈው ምንን ያመለክታል? ¹⁸ በዚያ ድንጋይ ላይ የሚወድቅ ሁሉ ይሰበራል፤ ድንጋዩ በላዩ ላይ የሚወድቅበት ሰው ግን ይጨፈልቃል።”

ግብር ስለመክፈል የቀረበ ጥያቄ (ማቴ. 22:15-22; ማር. 12:13-17)

¹⁹ የሙሴ ሕግ መምህራንና የካህናት አለቆች ይህን ምሳሌ በእነርሱ ላይ እንደተናገረ ሀውቀው በዚያን ሰዓት ሊይዙት ፈልገው ነበር። ነገር ግን ሕዝቡን ፈሩ።²⁰ ስለዚህ ኢየሱስን ለመያዝ ምቹ ጊዜ ይጠብቁ ነበር። ለገዥው ሥልጣንና ፍርድ አሳልፈው ለመስጠት የሚያስችላቸውን ቃል ከእርሱ ለማግኘት ይፈልጉ ነበር፤ ስለዚህ ጻድቃን መሰለው በንግግሩ የሚያጠምዱትን ሰላዮች ላከባቸው።²¹ ሰላዮቹም ወደ ኢየሱስ ቀርበው እንዲህ ሲሉ ጠየቁት፡ “መምህር ሆይ! አንተ የምትናገረውንና የምታስተምረውን እውነት መሆኑን እናውቃለን፤ የእግዚአብሔርን መንገድ በእውነት ታስተምራለህ እንጂ ለማንም አታዳላም።²² እስቲ ንገረን! በሕጎችን መሠረት ለሮም ቁሳር ግብር መክፈል ተፈቅዶአልን ወይስ አልተፈቀደም?”

23 እ.የሱስ ግን ተንኩሳቸውን ሀውቆ እንዲህ አላቸው፡፡ 24 “እስኪ ገንዘቡን አሳዩኝ፤ በዚህ ገንዘብ ላይ የተቀረጸው መልክና የተጻፈው ስም የማን ነው?”

እነርሱም “የቄሳር ነው” አሉት። 25 እ.የሱስም “እንግዲያውስ የቄሳርን ስቄ ሳር፡ የእግዚአብሔርን ለእግዚአብሔር ስጡ” አላቸው።

26 እነርሱም በሕዝቡ ፊት በንግግር ሊያጠምዱት አልቻሉም፤ ስለዚህ በመልሱ ተደንቀው ዝም አሉ።

ስለሙታን መነሳት የቀረበ ጥያቄ (ግብ. 22፡23-33፤ ግር. 12፡18-27)

27 “ሙታን አይነሡም” የሚሉ ሰዶቃውያን ወደ እ.የሱስ ቀርበው እንዲህ ሲሉ ጠየቁት፡፡ 28 “መምህር ሆይ! ሙሴ እንዲህ ሲል ጽፎልናል፡ “እንድ ሰው ልጅ ሳይወልድ ከሚሰቱ በሞት ለላይ ወንድሙ ሴትየሞን አግብቶ ለሚኾ ባር ያትርፍለት”። 29 ሰዎች ወንድማማችች ነበሩ፤ የሁሉም ታላቅ ሚስት አግብቶ ልጅ ሳይወልድ ሞተ። 30 ተከታይ ወንድሙም ያችኑ ሴት አገባት፤ 31 ሦስተኛውም አገባት፤ በዚህ አኳኋን ሰባቱም አግብተዋት ልጆች ሳይወልዱ ሞቱ። 32 ከሁሉም በኋላ ሴትየሞ ሞተች። 33 ሰባቱም በየተራ አግብተዋታልና ታዲያ ሙታን በሚነሡበት ጊዜ ለየትኛው ሚስት ትሆናለች?”

34 እ.የሱስም እንዲህ ሲል መለሰላቸው፡ “የዚህ ዓለም ሰዎች ያገባሉ ይጋባሉ፤ 35 ከሙታን ተነሥተው በሚመጣው ዓለም ለመኖር የተገባቸው ሰዎች ግን አይጋቡም። 36 ምክንያቱም እንደ መላእክት ስለሚሆኑ አይሞቱም፤ ከሞት ስለተነሡም የእግዚአብሔር ልጆች ናቸው። 37 ስለሙታን ትንሣኤ ግን ሙሴም ስለ ቊጥቋጦው እሳት በተናገረው ታሪክ ውስጥ ገልጦታል፤ በዚያም ታሪክ ውስጥ ሙሴ እግዚአብሔርን የከብርሃም አምላክ፤ የይስሐቅ አምላክ፤ የያዕቆብ አምላክ ስሙ ጠርቶታል። 38 ስለዚህ እግዚአብሔር የሕያዋን አምላክ ነው እንጂ የሙታን አምላክ አይደለም፤ ምክንያቱም ሁሉም ለእርሱ በሕይወት ይኖራሉ።”

39 ከሙሴ ሕግ መምህራንም አንዳንዶቹ “መምህር ሆይ! መልክም ተናገርህ!” አሉ። 40 ከዚያም ወዲህ ለእ.የሱስ ጥያቄ ሊያቀርብለት የደፈረ ማንም የለም።

እ.የሱስ ስለ ራሱ የቀረበው ጥያቄ (ግብ. 22፡41-46፤ ግር. 12፡35-37)

41 ከዚህም በኋላ እ.የሱስ እንዲህ አላቸው፡ “እንዴት መሲሕን የዳዊት ልጅ ነው ይሉ

ታል? 42-43 ዳዊት እኮ ራሱ በመዝሙር መጽሐፍ ውስጥ

“እግዚአብሔር ለጌታዬ (ለመሲሔ) ጠላቶችህን በሥልጣን ሥር እስኪደርግልህ ድረስ በቀኝ ተቀመጥ አለው” ይላል።

44 እንግዲህ ዳዊት ራሱ ጌታ ብሎ ከጠራው ታዲያ መሲሔ ለዳዊት እንዴት ልጁ ሊሆን ይችላል?”

እ.የሱስ ከሙሴ ሕግ መምህራን ተጠንቀቁ አለ (ግብ. 23፡1-36፤ ግር. 12፡38-40)

45 ሕዝቡ ሁሉ ሲሰሙት ሳሉ እ.የሱስ ደቀመዛሙርቱን እንዲህ አላቸው፡ “46 “ረዣዥም ልብስ ለብሰው ወዲያና ወዲህ መዘርን፤ በገቢያም የክብር ሰላምታ መቀበልን፤ በምክራብ የክበራትን ወንበር፤ በግብዣም የክብር ስፍራን ከሚወድዱ ከሙሴ ሕግ መምህራን ተጠንቀቁ። 47 እነርሱም ለታይታ በሚያቀርቡት ረዣዥም ጸሎት እያመካኙ የመበሉቶችን ቤት ይበዘብዛሉ፤ ስለዚህ እነርሱ የሰበ ፍርድ ያገኛቸዋል።”

ምዕራፍ 21 የመበሉቱ ስጦታ (ግር. 12፡41-44)

1 እ.የሱስ ቀና ብሎ ሲመለከት ሀብታሞች መባቸውን በምጽዋት መቀበያ ሣጥን ውስጥ ሲያገቡ አየ። 2 እንዲሁም አንዲት ድኻ መበለት ሁለት ሳንቲም የሚያህል የናስ ገንዘብ በሣጥኑ ውስጥ ስታስገባ አየ። 3 እንዲሁም አለ፡ “በእውነት እላችኋለሁ፤ ይህች ድኻ መበለት ከሁሉም ይልቅ አብልጣ ሰየታለች። 4 ምክንያቱም እነርሱ የሰጡት ከሀብታቸው የተረፉት ውን ነው፤ እርሷም ግን ድኻ ሆና ሳለች ምንም ሳታስቀር ያላትን ሁሉ ሰጠች።”

ስለ ቤተ መቅደስ መኖሪያ የእ.የሱስ ትንቢት (ግብ. 24፡1-2፤ ግር. 13፡1-2)

5 አንዳንድ ሰዎች “ይህ ቤተ መቅደስ እንዴት ውብ ነው፤ በክብር ድንጋዮችና ለእግዚአብሔር በቀረቡ ስጦታዎች አገጣጠሙ” እያሉ ይነጋገሩ ነበር። 6 እ.የሱስ ግን “ይህ የምታዩት ሁሉ፤ ድንጋይ በድንጋይ ላይ ተነባብሮ የማይቀርበት ጊዜ ይመጣል፤ እነዚህ ድንጋዮች ሁሉ አንድ ቀን ይፈረሳሉ።”

7 እነርሱም “መምህር ሆይ! ይህ የሚሆነው መቼ ነው? ይህስ የሚሆንበት ጊዜ መቃረቡን የምናውቅበት ምልክት ምንድን ነው?” ሲሉ ጠየቁት።

እ.የሱስ የመከራና የደስታ ጊዜ እንደሚመጣ ተናገረ (ግብ. 24፡3-14፤ ግር. 13፡3-13)

8 እ.የሱስ እንዲህ ሲል መለሰላቸው፡ “እንዳትሰባቱ ተጠንቀቁ፤ ብዙዎች “እኔ ክርስቶስ ነኝ! እነሆ ጊዜው ቀርቦአል!” እያሉ በሰሜ ይመጣሉ፤ እነርሱን አትከተሉአቸው። 9 ስለ ጦርነትና ስለ ሁከት በምትሰሙበት ጊዜም አትደንግጡ፤ አስቀድሞ ይህ ይሆን ዘንድ ይገባል፤ ይሁን እንጂ ፍጻሜው ወዲያው አይሆንም።”

10 ቀጥሎም እ.የሱስ እንዲህ አለ፡ “ሕዝብ በሕዝብ ሳይ፤ መንግሥት በመንግሥት ላይ ይነሣል። 11 በየቦታውም ብርቱ የምድር መናወጥ፤ ረሀብና በሽታ ይሆናል። የሚያስፈሩ ነገሮችና ታላላቅ ምልክቶች በሰማይ ላይ ይታያሉ። 12 ነገር ግን ይህ ሁሉ ከመሆኑ በፊት ሰዎች እናንተን ይይዙአችኋል። 13 የሳድዱ አችኋል፤ ወደ ምክራብና ወደ ወህኒ ቤትም አሳልፈው ይሰጡአችኋል፤ ስለ ስሜም ወደ ነገሥታትና ወደ ገዥዎች ይወስዱአችኋል። 14 ይህም ስለ ስሜ ለመመስከር መልካም አጋጣሚ ይሆንላችኋል። 15 ስለዚህ በሚቀርብባችሁ ክስ ስለምትሰጡት መልስ መጠይቅ እንደ ማይገባችሁ አስቀድማችሁ ልብ አድርጉ። 16 ምክንያቱም ከጠላቶቻችሁ ማንም ሊቋቋመውና ሊቃወመው የማይችለውን ቃልና ጥበብ እኔ እሰጣችኋለሁ። 17 ወላጆቻችሁና ወንድሞቻችሁ ዘመዶቻችሁና ወዳጆቻችሁም ሳይቀሩ አሳልፈው ይሰጡአችኋል፤ ከእናንተ አንዳንዶቹ ይገደላሉ። 18 ስለ ስሜም በሰው ሁሉ ዘንድ የተጠላችሁ ትሆናላችሁ። 19 ነገር ግን ከራሳችሁ ጠገር አንዲት እንኳ አትጠፋም። 20 በትዕግሥታችሁ ነፍሳችሁን ታድናላችሁ።”

እ.የሱስ ስለ ኢየሩሳሌም መጥፋት ተናገረ (ግብ. 24፡15-21፤ ግር. 13፡14-19)

20 ቀጥሎም እ.የሱስ እንዲህ አለ፡ “ኢየሩሳሌም በጠላት ወታደሮች ተከብባ ባያችሁ ጊዜ ለመጥፋት እንደተቃረኑት ዕውቁ፤ 21 በዚያን ጊዜ በይሁዳ አገር ያሉ ወደ ተራራዎች ይሸጡ፤ በከተማይቱ ውስጥ ያሉ ከዚያ ይውጡ፤ ከከተማ ውጪ ያሉትም ወደ ከተማ ይቱ አይግቡ። 22 ምክንያቱም ስለዚህ ጥፋት የተጻፈው ትንቢት እንዲፈጸም ይህ የበቀልና የቅጣት ጊዜ ነው። 23 በዚያን ጊዜ ለነፍሰጦሮችና ለሚያጠቡ እመጫቶች ወዮላቸው! ምክንያቱም በምድር ላይ ታላቅ መክራ ይሆናል፤ በዚህም ሕዝብ ላይ የእግዚአብሔር ቊጣ ይመጣል። 24 ከእነርሱም ብዙዎች በሰይፍ ይገደ

ላሉ፤ ሌሎችም ተማርከው ወደየአገሩ ይወሰዳሉ። የአረማውያን ዘመን እስኪፈጸም ድረስ ኢየሩሳሌም በአረማውያን የተረገጠች ትሆናለች።”

የክርስቶስ ዳግመኛ መምጣት (ግብ. 24፡29-31፤ ግር. 13፡24-27)

25 ቀጥሎም እ.የሱስ እንዲህ አለ፡ “በፀሐይና በጨረቃ፤ በከዋክብትም ላይ ድንቅ ምልክቶች ይታያሉ፤ በምድርም ላይ ሕዝቦች ሁሉ ከባሕርና ከማዕበሉ አስደንጋጭ ድምፅ የተነሣ ፈርተው ይጨነቃሉ። 26 በዓለም ላይ የሚመጣውን ነገር በመጠባበቅ ሰዎች በፍርሃት ይሸበራሉ፤ ምክንያቱም በዚያን ጊዜ የሰማይ ጎይቶች ይኖራሉ፤ 27 ከዚህም በኋላ የሰው ልጅ በታላቅ ጎይልና ክብር በደመና ላይ ሆኖ ሲመጣ ይታያል። 28 ይህ ሁሉ መሆን በሚጀምርበት ጊዜ ደገንታችሁ ቀርቦአልና ቀና ብላችሁ ወደ ላይ ተመልከቱ።”

የበለስ ዛፍ ምሳሌ (ግብ. 24፡32-35፤ ግር. 13፡28-31)

29 ቀጥሎም እ.የሱስ ይህንን ምሳሌ ነገራቸው፡ “የበለስን ዛፍና የሌሎችንም ዛፎች ሁኔታ ልብ ብላችሁ ተመልከቱ፤ 30 ቅጠሎቻቸው ሲያቁጠቁጡ ባያችሁ ጊዜ ጸደይ እንደቀረበ ታውቃላችሁ። 31 በዚህ ዐይነት ይህ ሁሉ ነገር መሆን ሲጀምር ባያችሁ ጊዜ የእግዚአብሔር መንግሥት ልትመጣ መቃረብዎን ዕውቁ። 32 “በእውነት እላችኋለሁ፤ ይህ ሁሉ እስኪፈጸም ድረስ ይህ ትውልድ አያልፍም። 33 ሰማይና ምድር ያልፋሉ፤ ቃይ ግን ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።”

ተግባራዊ ስለመጠበቅ

34 ቀጥሎም እ.የሱስ እንዲህ አለ፡ “በመብልና በመጠጥ ብዛት በሰካርም በመባከንና ስለ ዓለማዊ ኑሮ በመጨነቅ ልባችሁ እንዳይዘል ተጠንቀቁ። እስኪደገብ ያ ቀን እንደ ወጥመድ በድንገት ይመጣባችኋል። 35 ምክንያቱም ያ ቀን በምድር ላይ የሚገኙትን ሰዎች ሁሉ በድንገት ያጠምዳቸዋል። 36 ስለዚህ ከሚመጣው ክፉ ነገር ሁሉ ለማምለጥ ጎይል እንድታገኙና በሰው ልጅ ፊት ለመቆም እንድትችሉ እየጸለያችሁ ዘወትር ትጉ።”

37 እ.የሱስ በየቀኑ በቤተ መቅደስ ያስተምር ነበር፤ ሲመሽ ግን ደብረ ዘይት ወደምትባል ተራራ ላይ እየወጣ ያድር ነበር። 38 ሰዎቹ ሁሉ እ.የሱስን ለመስማት ጠየቀው በማለታ ወደ ቤተ መቅደስ ወደ እርሱ ይሄዱ ነበር።

21፡14-15 ፡ ሉቃ. 12፡11-12 ፡ 21፡22 ፡ ሆሌ 9፡7 ፡ 21፡25 ፡ ኢሳ. 13፡10 ፡ ሕዝ. 32፡7 ፡ አዶ. 2፡31 ፡ ራሴ. 6፡12-13 ፡ 21፡27 ፡ ጳጳ. 7፡13 ፡ ራሴ. 1፡7 ፡ 21፡37 ፡ ሉቃ. 19፡47 ፡

ምዕራፍ 22

በክርስቶስ ላይ የተደረገ ሜራ

(ማቴ. 26:1-5፣ ማር. 14:1-2፣ ዮሐ. 11:45-53)

1 ፋሲካ የተባለው የቂጣ በዓል የሚከበርበት ቀን ተቃርቦ ነበር። 2 የካህናት አለቆችና የሙሴ ሕግ መምህራን ሕዝቡን ስለፈሩ ኢየሱስን ይዘው የሚገድሉበትን ዘዴ በሰው ርዕይ ለፈሉ ነበር።

ይሁዳ ኢየሱስን አሳልፎ ለመስጠት ተስማማ (ማቴ. 26:14-16፣ ማር. 14:10-11)

3 በዚያን ጊዜ ከዐሥራ ሁለቱ አንዱ በሆነው በአስቆሮታዊው ይሁዳ ሰይጣን ገባበት። 4 ስለ ዚህ ይሁዳ ወደ ካህናት አለቆችና ወደ ቤተ መቅደስ ዘብ አዛዦች ሄዶ ኢየሱስን እንዴት አሳልፎ እንደሚሰጣቸው ከእነርሱ ጋር ተነጋገረ። 5 እነርሱም በነገሩ ተደስተው ገንዘብ ሊሰጡት ተዋዋሉ። 6 በውሉ ተሰማምቶ ሕዝቡ ሳያውቅ ኢየሱስን አሳልፎ ለመስጠት ምቹ ጊዜ ይፈልግ ነበር።

ኢየሱስ የአይሁድን የፋሲካ ራት ለመብላት ተዘጋጀ (ማቴ. 26:17-25፣ ማር. 14:12-21፣ ዮሐ. 13:21-30)

7 ከዚህ በኋላ የፋሲካ በግ የሚታረድበት የቂጣ በዓል ደረሰ። 8 ኢየሱስ “የፋሲካውን ራት እንድንበላ ሄዳችሁ እዘጋጃለን” ቢል ጴጥሮስንና ዮሐንስን ላካቸው።

9 እነርሱም “የፋሲካውን ራት የት እንድናዘጋጅ ትፈልጋለህ?” ቢሉ ጠየቁት።

10 እርሱም እንዲህ አላቸው፡ “በፈታችሁ ወዳለችው ከተማ ስትገቡ እነሆ የውሃ እንሥራ የተሸከመ ሰው ታገኛላችሁ፤ እርሱን ተከትላችሁ ወደሚገባበት ቤት ሂዱ።” 11 የቤቱን ጌታ መምህራችን ካደቀ መዛሙርቱ ጋር የፋሲካን ራት የምበላበት ቤት የት ነው? ይልሃል! በሉት። 12 እርሱም በሰገነት ላይ ያለውን ተነገሮ የተዘጋጀ ሰፊ አዳራሽ ያሳያችኋል፤ በዚያ አዘጋጅ።”

13 ሁለቱ ደቀ መዛሙርትም ሄደው ሁሉ ነገር ልክ ኢየሱስ እንዳላቸው ሆኖ አገኙ፤ የፋሲካውን ራት በዚያ አዘጋጁ።

የቅዱስ ቅርባን ሥርዓት (የጌታ ራት) (ማቴ. 26:26-30፣ ማር. 14:22-26፣ 1. ቆሮ. 11:23-25)

14 የራት ሰዓት በደረሰ ጊዜ ኢየሱስ ከሐዋርያት ጋር በማለድ ተቀመጠ። 15 እንዲሁም አላ

ቸው፡ “መከራ ከመቀበሉ በፊት ከእናንተ ጋር ይህን የፋሲካ ራት ለመብላት እጅግ እመኝ ነበር።” 16 የዚህ ነገር እውነተኛ ምስጢር በእግዚአብሔር መንግሥት ፍጹም ሆኖ እስኪገለጥ ድረስ ከእንግዲህ ወዲህ ይህን የፋሲካ ራት ከቶ አልበላም እላችኋለሁ።”

17 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ጽዋውን አንሥቶ የምስጋና ጸሎት አደረገ፤ እንዲሁም አለ፡ “እንካችሁ ይህንን ተክረሉ፤ 18 በእውነት እላችኋለሁ ከአሁን ጀምሮ የእግዚአብሔር መንግሥት እስክትመጣ ድረስ ከዚህ የወይን ፍሬ ጭማቂ አልጠጣም።”

19 ቀጥሎም ኢየሱስ ገብሶት አንሥቶ የምስጋና ጸሎት አደረገ፤ ቁርዕም ለደቀ መዛሙርቱ “እንካችሁ፤ ይህ ለእናንተ የሚሰጥ ሥጋዬ ነው፤ ይህን ለመታሰቢያ አድርጉት” ብሎ ሰጣቸው። 20 እንዲሁም ከራት በኋላ ጽዋውን አንሥቶ ሰጣቸውና እንዲህ አላቸው፡ “ይህ ጽዋ ስለ እናንተ በሚፈሰሰው ደሜ የሚፈጸም አዲስ ኪዳን ነው።”

21 “ነገር ግን አሳልፎ የሚሰጠኝ ሰው እጅ እነሆ ከእኔ ጋር በማለድ ነው።” 22 የሰው ልጅ ስለ እርሱ አስቀድሞ በተወሰነው መሠረት ወደ ሞት መሄዱ አይቀርም፤ ጻፍ ግን የሰውን ልጅ አሳልፎ ለሚሰጠው ለዚያ ጻፍ ወዋለት።”

23 እነርሱም “ከእኛ መካከል ይህን ነገር የሚያደርግ የትኛው ነው!” በማለት እርስ በርስ ሳቸው ተጠያየቁ።

ከሁሉ የሚበልጥ ማን ነው?

24 ቀጥሎም እነርሱ “ከሁላችን የሚበልጥ ማን ነው?” እያሉ እርስ በርሳቸው ይከራከሩ ጀመሩ። 25 ኢየሱስ ግን እንዲህ አላቸው፡ “የዚህ ዓለም ነገሥታት በሕዝቡ ላይ ሥልጣን አላቸው፤ ገዥዎችም የሕዝቡ በነ አድራጊዎች ይባላሉ፤ 26 እናንተ ግን እንደ እነርሱ ልትሆኑ አይገባም፤ ይልቅስ ከእናንተ መካከል ትልቅ የሆነ እንደ ትንሽ ይሁን፤ አለቃ የሆነም እንደ አገልጋይ ይሁን።” 27 በማለድ ተቀምጦ ከሚመግበውና ቆሞ ከሚያገለግለው የትኛው ነው ትልቅ? ትልቅ የሚባለው በማለድ የተቀመጠው አይደለም? እኔ ነኝ በመካከላችሁ እንደ አገልጋይ ነኝ። 28 እናንተ በመከራዬ ጊዜ ሁሉ ከእኔ ጋር ጸንታችሁ ቆይታችኋል። 29 ስለዚህ አባቱ እኔን እንደሾመኝ እኔም እናንተን እሾማችኋለሁ። 30 በመንግሥቱም በማለድ ተቀምጣችሁ ትበላላችሁ፤ ትጠጣላችሁ፤ በዙፋን ላይ ተቀምጣችሁ፤ በዐሥራ ሁለቱም የእስራኤል ነገዶች ላይ ተሾማችሁ ትፈርዳላችሁ።”

ኢየሱስ የኢጥሮስን መካድ አስቀድሞ ተናገረ (ማቴ. 26:31-35፣ ማር. 14:27-31፣ ዮሐ. 13:36-38)

31 ቀጥሎም ኢየሱስ እንዲህ አለ፡ “ሰምዎን! ሰምዎን! እነሆ ገበሬ ስንደራውን ከገለባ አስጥሮ እንደሚለይ እንዲሁም ሰይጣን እናንተን ሊያበጥራችሁ ወይም ሊፈትናችሁ ተመኙ።” 32 ነገር ግን የአንተ እምነት እንዳይጠፋ እኔ ጸልያለሁ፤ እንተም ተጸድተህ ወደ እኔ በተመለስህ ጊዜ ወንድሞችህን አጽኖ።”

33 ጴጥሮስም “ጌታ ሆይ! ለእስራትም ሆነ ለሞት ከአንተ ጋር አብሬ ለመሄድ ዝግጁ ነኝ!” አለ።

34 ኢየሱስ ግን “ጴጥሮስ ሆይ! ዛሬ ዶሮ ሳይሆን ‘አላውቀውም’ ብለህ ሦስት ጊዜ ትከደኛለህ እልሃለሁ” አለው።

35 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን “የገንዘብ በርሳ ከፈጠት፤ ጭማም ሳትይዙ በላ ከሁለችሁ ጊዜ የጎደለባችሁ ነገር ነበርን?” አላቸው።

እነርሱም “ምንም የጎደለብን ነገር አልነበረም” ቢሉ መለሱለት።

36 ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፡ “አሁን ግን የገንዘብ በርሳም ሆነ ከፈጠት ያለው ይያዝ፤ ሰይፍም የሌለው ልብሱን ሽጦ ሰይፍ ይግዛ።”

37 ካዘመዎች ጋር ተቁጠረ! የሚለው የመጽሐፍ ቃል በእኔ ላይ መፈጸም አለበት፤ እላችኋለሁ፤ ምክንያቱም ስለ እኔ አስቀድሞ የተጻፈው ሁሉ መፈጸም ስለሚገባው ነው።”

38 ደቀ መዛሙርቱም “ጌታ ሆይ! እነሆ እዚህ ሁለት ሰይፍች አሉ!” አሉት። እርሱም “ይበቃል!” አላቸው።

ኢየሱስ በደብረ ዘይት ጸለየ (ማቴ. 26:36-46፣ ማር. 14:32-42)

39 ኢየሱስ ከከተማ ወጥቶ እንደ ልማዱ ወደ ደብረ ዘይት ሄደ፤ ደቀ መዛሙርቱም አብረውት ሄዱ። 40 እዚያም በደረሱ ጊዜ ኢየሱስ “ወደ ፈተኛ እንዳትገቡ ጸልዩ” አላቸው።

41 ከዚህ በኋላ የድንጋይ ውርወራ ያህል ከእነርሱ ራቅ ብሎ ሄደ፤ ተንበርክኮም እንዲህ ቢሆን ይህን የመከራ ጽዋ ከእኔ አርቅልኝ፤ ግን የአንተ ፈቃድ ይሁን እንጂ የእኔ ፈቃድ አይሁን።” 43 በዚያን ጊዜ የሚያበረታው መልአክ ከሰማይ መጥቶ ታየው። 44 ልቡም በጣም ተጨንቆ በብርቱ ይጸልይ ነበር፤ ላቡም እንደ ደም ሆኖ ወደ መሬት ይንጠባጠብ ነበር።

45 ከጸሎቱ ተነሥቶ ወደ ደቀ መዛሙርቱ መጣ፤ ከሕዝን ብዛት የተነሣ ተኝተው አገኛቸውና እንዲህ አላቸው፡ “ስለምን ትተኛላችሁ? ይልቅስ ወደ ፈተኛ እንዳትገቡ ተነሥኛጸልዩ።”

ኢየሱስ በጠላቶቹ እጅ ተያዘ (ማቴ. 26:47-56፣ ማር. 14:43-50፣ ዮሐ. 18:3-11)

47 ኢየሱስ ይህን ሲናገር ሳለ እነሆ ብዙ ሰዎች መጡ፤ መሪዎቸው ከዐሥራ ሁለቱ አንዱ የሆነው ይሁዳ ነበር፤ ይሁዳ ሊስመው ወደ ኢየሱስ ቀረበ። 48 ኢየሱስ ግን “ይሁዳ ሆይ! የሰውን ልጅ በመሳም አሳልፈህ ትሰጣለህን?” አለው።

49 ከኢየሱስ ጋር የነበሩት ደቀ መዛሙርት የነገሩን ሁኔታ ባዩ ጊዜ “ጌታ ሆይ! በሰይፍ እንምታቸውን?” አሉ። 50 ከእነርሱም አንዱ የሊቀ ካህናትን አገልጋይ በሰይፍ መታና ቀኝ ጀሮውን ቁረጠ።

51 ኢየሱስ ግን “ይህስ አያስፈልግም! ተዉ!” አለ፤ የሰውየውንም ጀሮ ዳስሶ አዳነው።

52 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ሊይዙት የመጡትን የካህናት አለቆች የቤተ መቅደስ አዛዦችንና የሕዝብ ሽማግሌዎችንም እንዲህ አላቸው፡ “እኔን እንደ ወገበይ ልትይዙ ሰይፍና ጻላ ይዛችሁ መጣችሁን? 53 በየቀኑ በቤተ መቅደስ ከእናንተ ጋር ስንኝ አልያዛችሁኝም ነበር፤ አሁን ግን የእናንተ ጊዜ የጨለማ ሥልጣን ጊዜ ነው።”

ጴጥሮስ ኢየሱስን ካደ (ማቴ. 26:57-58፣ 69-75፣ ማር. 14:53-54፣ 66-72፣ ዮሐ. 18:12-18፣ 25-27)

54 ከዚህ በኋላ ሰዎቹ ኢየሱስን ይዘው ወሰዱትና ወደ ሊቀ ካህናቱ ቤት አመጡት፤ ጴጥሮስም ራቅ ብሎ ይከተለው ነበር። 55 ሰዎቹ በግቢው ውስጥ እሳት አቀጣጥለው በአንድነት ተቀምጠው ነበር። ጴጥሮስም መጥቶ አብሮ ተቀመጠ። 56 ጴጥሮስ በእሳቱ አጠገብ ተቀምጦ ሳለ አንዲት ልጃገረድ አየችው፤ ወደ እርሱ ትኩርብላ ተመልክታም “ይህም እኮ ከኢየሱስ ጋር ነበር!” አለች። 57 ጴጥሮስ ግን “እንቺ ሴት! እኔ አላውቀውም” ቢል ካደ። 58 ከጥቂት ጊዜ በኋላ አንድ ሌላ ሰው ጴጥሮስን አየውና “አንተም እኮ ከእነርሱ አንዱ ነህ!” አለው።

ጴጥሮስ ግን “አንተ ሰው! አይደለሁም!” አለ።

22:1 - ማር. 12:1-27፣ 22:20 - ሉቃ. 31:31-34፣ 22:21 - ማር. 41:9፣ 22:24 - ማቴ. 18:1፣ ማር. 9:34፣ ሉቃ. 9:46፣ 22:25-26 - ማቴ. 20:25-27፣ ማር. 10:42-44፣ 22:26 - ማቴ. 23:11፣ ማር. 9:35፣ 22:27 - ዮሐ. 13:12-15፣ 22:30 - ማቴ. 19:28።

22:35 - ማቴ. 10:9-10፣ ማር. 6:8-9፣ ሉቃ. 9:3፣ 10:4፣ 22:37 - ሉቃ. 53:12፣ 22:53 - ሉቃ. 19:47፣ 21:37።

39 እንደ ሰዓት ያህል ቆይቶም አንድ ሌላ ሰው ጳጳርሱን “ይህ ሰው ገሊላዊ ነውና በእር ግጥ ከእርሱ ጋር ነበረ!” በማለት አጥብቆ ተናገረ።

60 ጳጳርሱ ግን “አንተ ሰው! የምትለውን አላውቅም!” አለ።

ይህን ሲናገር ሳለ ወዲያውኑ ዶሮ ጮኸ።

61 በዚህ ጊዜ ጌታ ኢየሱስ ዞር ብሎ ጳጳርሱን አየው፤ ጳጳርሱም “ዛሬ ዶሮ ሳይጮኸ ሦስት ጊዜ ትክክልኛለህ” በማለት ጌታ ኢየሱስ የተናገረውን ቃል አስታወሰ። 62 ወደ ውጪ ወጥቶም ምርር ብሎ አለቀሰ።

63 በዚያን ጊዜ ኢየሱስን ይዘውት የነበሩ ሰዎች በኢየሱስ ላይ ያፈኩበትና ይደበድቡትም ነበር። 64 ፊትንም እየሸፈኑ “ማን ነው የመታህ? ነቢይ ከሆንህ እስቲ ዕውቅ” ይሉት ነበር። 65 ብዙ ነገር እየተናገሩ ይሰድቡት ነበር።

ኢየሱስ ወደ ፍርድ ሸንጎ ቀረበ (ግቴ. 26:59-66 ግር. 14:55-64) ዮሐ. 18:19-24)

66 በነጋ ጊዜም የሕዝብ ሽማግሌዎች፣ የካህናት አለቆችና የመሳሪ ሕግ መምህራን በአንድ ነት ተሰበሰቡ፤ ኢየሱስንም ወደ ሸንጎአቸው አመጡት። 67 እንዲሁም አሉት፣ “እስቲ ንገረን! አንተ መሲሕ ነህን?”

እርሱ ግን እንዲህ አላቸው፡ “ብንግራችሁ አታምኑኝም፤ 68 ጥያቄም ባቀርብሳችሁ አትመልሱልኝም፤ 69 ነገር ግን ከእሁን ጀምሮ የሰው ልጅ በንገሱ እግዚአብሔር ቀኝ ይቀመጣል።”

70 ሁሉም በአንድነት “ታዲያ አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ነህን?” ሲሉ ጠየቁት።

እርሱም “አዎ እናንተ እንዳላችሁት ነኝ” አላቸው።

71 እነርሱም “እንግዲህ ምን ምስክር ያስፈልገናል? እነሆ ከእሩ የወጣውን ቃል እኛ ራሳችን ስምተናል!” አሉ።

ምዕራፍ 23

ኢየሱስ በጳላሞስ ፊት ቀረበ (ግቴ. 27:1-2 ገ11-14 ግር. 15:1-5) ዮሐ. 18:28-38)

1 የሸንጎው አባሎች ሁሉ ተነሥተው ኢየሱስን ወሰዱትና በጳላሞስ ፊት አቀረቡት፤ 2 እንዲህ እያሉም ይከሰሱት ጀመር፡ “ይህ ሰው ሕዝባችንን ሲያስት እንኾነው፤ ለሮም ንጉሠ ነገሥት ለቄሳር ግብር እንዳይሰጥ ይከለክላል፤ ደግሞ ‘እኔ ንጉሥ መሲሕ ነኝ’ እያለ ይናገራል።”

3 ጳላሞስም “አንተ የአይሁድ ንጉሥ ነህን?” ሲል አየሱስን ጠየቀው።

ኢየሱስም “አዎ አንተ እንዳልሻው ነኝ” አለው።

4 በዚያን ጊዜ ጳላሞስ ለካህናት አለቆችና ለሕዝቡም “በዚህ ሰው ምንም በደል አላገኘሁ በትም!” አለ።

5 እነርሱ ግን “ይህ ሰው ከገሊላ ጀምሮ እስከ ዘዚህ ድረስ በይሁዳ አገር ሁሉ እያስተማረ ሕዝቡን ለሁከት ያስነሣል” እያሉ በጥብቅ ከሰሱት።

ኢየሱስ በሄሮድስ ፊት ቀረበ

6 ጳላሞስም ገሊላ የሚለውን ቃል በሰማ ጊዜ “ይህ የገሊላ ሰው ነውን?” ብሎ ጠየቀ። 7 ኢየሱስ የመጣው ከሄሮድስ ግዛት መሆኑን ጳላሞስ ባወቀ ጊዜ ወደ ሄሮድስ ላከው፤ ሄሮድስም በዚያን ጊዜ በአየሩሳሌም ነበር። 8 ሄሮድስ ኢየሱስን ባየ ጊዜ እጅግ ደስ አለው፤ ምክንያቱም ስለ ኢየሱስ ይሰማ ነበርና ሊያየው ብዙ ጊዜ ይመኝ ነበር፤ እንዲሁም ኢየሱስ ተአምር ሲያደርግ ለማየት ተስፋ ያደርግ ነበር። 9 ስለዚህ ሄሮድስ ኢየሱስን ብዙ ጥያቄ ጠየቀው፤ ኢየሱስ ግን ምንም አልመለሰለትም። 10 የካህናት አለቆችና የሙሴ ሕግ መምህራን እዚያ ቆመው በብርቱ ይከሰሱት ነበር። 11 ሄሮድስም ከጭፍሮቹ ጋር ሆኖ በንቀት አፈዘበት፤ ጌጠኛ ልብስ አልብሰም ወደ ጳላሞስ መልሶ ላከው። 12 በዚያን ቀን ሄሮድስና ጳላሞስ ወዳጆች ሆኑ፤ ከዚያ በፊት ግን ጠበቆች ነበሩ።

ኢየሱስ የሞት ፍርድ ተፈረደበት (ግቴ. 27:15-26 ግር. 15:6-15) ዮሐ. 18:39-40 ገ19-1-16)

13 ከዚህ በኋላ ጳላሞስ የካህናት አለቆችን፣ የሕዝብ መሪዎችንና ሕዝቡንም ጭምር በአንድ ነት ጠራ። 14 እንዲሁም አላቸው፡ “ሕዝቡን ለሁከት ያነሣላል!” ብላችሁ ይህን ሰው ወደ እኔ አመጣችሁት፤ እኔም እነሆ በፊታችሁ መርምራው ካቀረባችሁበት ክስ ሁሉ በዚህ ሰው ላይ ምንም በደል አላገኘሁበትም። 15 እንዲሁም ሄሮድስ ምንም በደል ስላገኘበት ወደ እኛ መልሶ ልኩታል፤ እንግዲህ ይህ ሰው ለሞት የሚያደርሰው ምንም ነገር አላደረገም። 16 ስለዚህ በግርፋት እንዲቀጣ አድርጌ እለቅቀዋለሁ።” [17 በየግመቱ በፋሲካ በዓል ጳላሞስ አንድ እስረኛ ለሕዝቡ መፍታት ነበረበት።]

18 ስለዚህ ሕዝቡ ሁሉ “ይህን ሰው አስወግደው! በርባን ግን ትታልን!” እያሉ ጮኹ። 19 በርባን በከተማ ውስጥ ብጥብጥ በማስነሣትና

ሰው በመግደል ምክንያት በወህኒ ቤት የታሰረ ሰው ነበር።

20 ጳላሞስ ኢየሱስን ፈትቶ ሊለቀው ፈልጎ እንደገና ለሕዝቡ ተናገረ። 21 ሕዝቡ ግን “ሰቀለው! ሰቀለው!” እያሉ ጮኹ።

22 ጳላሞስም ሦስተኛ ጊዜ እንዲህ አላቸው፡ “ይህ ሰው የደረገው በደል ከቱ ምንድን ነው? እኔ ለሞት የሚያደርስ ምንም ነገር አላገኘሁበትም፤ ስለዚህ በግርፋት እንዲቀጣ አድርጌ እለቅቀዋለሁ።”

23 እነርሱ ግን ድምፃቸውን ከፍ አድርገው “ሰቀለው!” እያሉ ጮኹ፤ ጨኸታቸውም በረታ። 24 በዚህም ምክንያት የጠየቁት እንዲደረግላቸው ጳላሞስ ፈረደ። 25 ብጥብጥ በማስነሣትና ሰው በመግደል ታስሮ የነበረውን በርባንን በጥያቄአቸው መሠረት ሰቀቀው፤ ኢየሱስን ግን እንደፈለጉት አሳልፎ ሰጣቸው።

ኢየሱስ ተሰቀለ (ግቴ. 27:32-44 ግር. 15:21-32) ዮሐ. 19:17-27)

26 ስለዚህ ኢየሱስን ወሰዱት፤ ይዘውት ሲሄዱ ሳሎም የቀሬና ሰው የሆነውን ስምምንን ከገጠር ወደ ከተማ ሲገባ አገኙት፤ እርሱን ይዘው የኢየሱስን መስቀል አሸክሙትና ኢየሱስን እንዲከተል አደረጉት።

27 ብዙ ሰዎችም ኢየሱስን ይከተሉ ነበር፤ ከእነርሱም መካከል በብርቱ አገነው የሚያለቅሱለት ሴቶች ነበሩ። 28 ኢየሱስ ግን ወደ እነርሱ የአየሩሳሌም ሴቶች! ስለ ራሳችሁና ስለ ልጆቻችሁ አልቅሱ እንጂ ስለ እኔ አታልቅሱ! 29 ምክንያቱም ‘መኻኛች የሆኑ ሴቶች፣ ያልወለዱ ማሕፀኖችና ያለጠቡ ጡቶች እንዴት የታደሉ ናቸው!’ የሚባልበት ቀን ይመጣል። 30 በዚያን ጊዜ ሰዎች ተራራዎችን፣ በላያችን ወደቁ! 31 እንግዲህ ይህ ሁሉ ነገር በእርጥብ እንጨት ላይ የሚደረግ ከሆነ በደረቅ እንጨት ላይ ማን ይደረግ ይሆን?” 32 እንዲሁም ከኢየሱስ ጋር የሚገደሉትን ሁለት ወንጀለኞች ይዘው ሄዱ። 33 ቀራንዮ ወይም የራስ ቅል ወደ ተባለ ስፍራም በደረሱ ጊዜ በዚያ ኢየሱስን ሰቀሉት፤ እንዲሁም ሁለቱን ወንጀለኞች በኢየሱስ ግራና ቀኝ ሰቀሉአቸው። 34 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ “አባት ሆይ! የሚያደርጉትን ስለማያውቁ ይቅር በላቸው!” አለ።

ወታደሮቹም ዕጣ ተጣጥለው የኢየሱስን ልብስ ተከፋፈሉ። 35 ሕዝቡ ቆሞ ይመለከት ነበር፤ የአይሁድ አለቆችም “ሌሎችንህ አዳነ

እንግዲህ እርሱ በእግዚአብሔር የተመረጠው መሲሕ ከሆነ እስቲ ራሱን ያድን!” እያሉ ያፈኩበት ነበር።

36 ወታደሮቹም እንዲሁ አፈኩበት፤ ወደ እርሱም ቀርበው ሆምጣጤ ሰጡት። 37 እንዲሁም “አንተ የአይሁድ ንጉሥ ከሆንህ እስቲ ራስህን አድን?” ይሉት ነበር።

38 “ይህ የአይሁድ ንጉሥ ነው!” የሚል ጽሑፍም በኢየሱስ ራሱን በመስቀሉ ላይ አኖሩ።

ከኢየሱስ ጋር የተሰቀሉት ሁለት ወንጀለኞች (ግቴ. 27:38-44 ግር. 15:27-32)

39 ከኢየሱስ ጋር ከተሰቀሉት ወንጀለኞች አንዱ ኢየሱስን “አንተ መሲሕ አይደለህምን? እስቲ በል ራስህንና እኛን አድን!” እያለ ይሰድቡ ነበር።

40 ሌላው ወንጀለኛ ግን እንዲህ ብሎ ገሠጸው፡ “አንተ ደግሞ በሞት ፍርድ ላይ እያለህ እንኳ እግዚአብሔርን አትፈራምን? 41 እኛ ባደረግነው በደል ምክንያት ቅጣት መቀበላችን የተገባ ፍርድ ነው፤ ይህ ሰው ግን ምንም ጥፋት አላደረገም።” 42 ቀጥሎም ኢየሱስን “እታ ሆይ! ወደ መንግሥትህ ስትገባ አስታውሰኝ!” አለው።

43 ኢየሱስም “በእውነት እልሃለሁ፤ ዛሬ ውኑ ከእኔ ጋር በገነት ትሆናለህ!” አለው።

ኢየሱስ ሞተ (ግቴ. 27:45-56 ግር. 15:33-41) ዮሐ. 19:28-30)

44 እነሆ ይህ የሆነው ከቀኑ ስድስት ሰዓት ገደማ ነበር፤ ከዚያን ጊዜም ጀምሮ እስከ ዘጠኝ ሰዓት ድረስ የፀሐይ ብርሃን ተጋርዶ በምድር ሁሉ ላይ ጨለማ ሆነ። 45 የቤተ መቅደስ መጋረጃም ከመካከሉ ተቀድሶ ከሁለት ተከፈለ። 46 ኢየሱስም ድምፁን ከፍ አድርጎ “አባት ሆይ! እነሆ ነፍሴን በእጅህ አስረክባለሁ!” አለ፤ ይህንንም ካለ በኋላ ነፍሱ ከሥጋው ተለየች።

47 በዚያ የነበረው መቶ አለቃ የሆነውን ነገር ባየ ጊዜ “በእርግጥ ይህ ሰው ጸድቅ ኖሮ አል!” ብሎ እግዚአብሔርን አከበረ።

48 ነገሩን ለመመልከት እዚያ ተሰብስበው የነበሩ ሰዎች ሁሉ የሆነውን ነገር ባዩ ጊዜ በማዘን ደረታቸውን እየመቱ ወደየቦታቸው ተመለሱ። 49 ኢየሱስን በቅርብ ያውቁት የነበሩ ሰዎች ሁሉና ከገሊላ ጀምሮ ይከተሉት የነበሩ ሴቶችም በሩቅ ቆመው ይህን ነገር ይመለከቱ ነበር።

23:30 ስ-ሆስ 10:8 ረ. 6:16 ። 23:34 ስ-ሆ. 22:18 ። 23:35 ስ-ሆ. 22:7 ። 23:36 ስ-ሆ. 69:21 ። 23:45 ስ-ሆ. 26:31-33 ። 23:46 ስ-ሆ. 31:5 ። 23:49 ስ-ሆ. 8:2-3 ።

7* 23:17 አንዳንድ ቅጂዎች ተ. 17 ይህም ራሱ፣ ታላም በግር. 15:6 ያለውን ይመስላል።

ኢየሱስ ተቀበረ

(ማቴ. 27:57-61፣ ማር. 15:42-47፣ ዮሐ. 19:38-42)

50 የአይሁድ ከተማ በሆነችው በእርማትያስ የሚኖር የሰዓ፣ የሚባል ሰው ነበረ፤ እርሱ ጻድቅና ደግ ሰው ነበረ፤ የአይሁድ ሸንጎ አባልም ነበረ። 51 ይሁን እንጂ በአይሁድ ምክርና ሜራ አልተባበረም፤ የእግዚአብሔርን መንግሥት በተስፋ የሚጠባበቅ ሰው ነበረ። 52 ይህ ሰው ወደ ጲላሞስ ፊት ቀርቦ የኢየሱስን አስከሬን እንዲሰጠው ጠየቀ። 53 አስከሬንንም አውርዶ በቀጭን ሐር ልብስ ከፈነው፤ ማንም ሰው ባልተቀበረበት ከአለት ተወቅሮ በተዘጋጀ መቃብር ውስጥ ቀበረው። 54 ይህንንም ያደረገው ዓርብ ማታ ለሰንበት ዝግጅት በሚደረግበት ጊዜ ነበር።

55 ከገሊላ ኢየሱስን ተከትለው የመጡ ሴቶች ከየሴፍ ጋር ሄደው መቃብሩን አዩ፤ አስከሬኑም እንዴት እንደተቀበረ ተመለከቱ። 56 ወደ ቤታቸውም ተመልሰው ለአስከሬን የሚሆኑ ክርቤና ሽቶ አዘጋጁ፤ በሙሴ ሕግ መሠረት በሰንበት ቀን ዐርፈው ሞሉ።

ምዕራፍ 24

ኢየሱስ ከሞት ተነሣ

(ማቴ. 28:1-10፣ ማር. 16:1-8፣ ዮሐ. 20:1-10)

1 ሴቶቹ ያዘጋጁትን ሽቶ ይዘው እሑድ ጠዋት በማለፍ ወደ መቃብሩ ሄዱ፤ 2 መቃብሩ የተዘጋበትን ድንጋይ ከመቃብሩ ወዲያ ተነክሰው አገኙት። 3 ወደ ውስጥ በገቡ ጊዜ ግን የጌታ ኢየሱስን አስከሬን አላገኙም። 4 ስለዚህም ነገር በመገረም ላይ ሳሉ እነሆ የሚያንጸባርቅ ብሩህ ልብስ የለበሱ ሁለት ሰዎች በድንገት መጥተው በአጠገባቸው ቆሙ። 5 ሴቶቹም እጅግ ፈርተው ወደ መሬት አቀርቀረው ሳሉ ሰዎቹ እንዲህ አሉአቸው፤ “ሕያው የሆነውን ኢየሱስን በሙታን መካከል ስለምን ትፈልጉታላችሁ? 6 እርሱ እዚህ የለም፤ ተነሥቶአል፤ በገሊላ በነበረበት ጊዜ የነገራችሁን አስታውሱ፤ 7 የሰው ልጅ ለኃጢአተኞች ተላልፎ መሰጠት፤ መሰቀልና በምስተኛውም ቀን ከሞት መነሣት ይገባል” ብሎአችሁ ነበር።

8 ሴቶቹም የኢየሱስን ቃል አስታወሱ፤ 9 ከመቃብርም ተመልሰው ይህን ሁሉ ለዐሥራ አንዱና ለቀሩትም ነገሩአቸው። 10 ይህን ለሐዋርያት የተናገሩት መግደላዊት ማርያም፤ ዮሐናና የያዕቆብ እናት ማርያም እንዲሁም ሌሎች ሴቶች ነበሩ። 11 እነርሱ ግን ይህ ነገር ቅዠት ስለመሰኘቱ አላመኑአቸውም። 12 ነገር ግን

ጴጥሮስ ተነሥቶ ወደ መቃብሩ ሮጠ፤ እዚያም ሲደርስ ጉንበስ ብሎ በተመለከተ ጊዜ አስከሬኑ የተከፈነበትን ቀጭን የሐር ልብስ ብቻ አየ፤ በሆነውም ነገር እየተደነቀ ወደ ቤት ተመለሰ።

ኢየሱስ ለሁለት ደቀ መዛሙርት ተገለጠ (ማር. 16:12-13)

13 በዚያ ቀን ከኢየሱስ ደቀ መዛሙርት ሁለቱ ወደ ኢማሁስ ይጓዙ ነበር፤ ኢማሁስ ከኢየሩሳሌም ዐሥራ አንድ ኪሎ ሜትር ያህል ርቃ የምትገኝ መንደር ናት። 14 እነርሱም ይህን የሆነውን ነገር ሁሉ አንሥተው እርስ በእርሳቸው ይወያዩ ነበር። 15 ይህንንም በሚያወሩ በትና በሚወያዩበት ጊዜ ኢየሱስ ራሱ ወደ እነርሱ ቀርቦ አብሮአቸው ይጓዝ ጀመር። 16 ነገር ግን በዐይናቸው አያዩት ማን እንደሆነ ማወቅ አልቻሉም። 17 እርሱም “በጉዞው ላይ ሳላችሁ የምትነጋገሩበት ይህ ነገር ምንድን ነው?” አላቸው።

እነርሱም እያዙ ቀጥ ብለው ቆሙ። 18 ከእነርሱም አንዱ ቀለዮሳ የሚባለው “በአየሩሳሌም ከተማ ሆነህ በእነዚህ ቀኖች በዚያ የተፈጸመውን ነገር ሁሉ የማታውቅ አንተ ብቻ ነህን?” አለ።

19 ኢየሱስም “ምንድን ነው እርሱ?” አላቸው። እነርሱም እንዲህ ሲሉ መለሱለት፤ “በናዝሬቱ ኢየሱስ ላይ ስለተፈጸመው ነገር ነዋ! እርሱ በእግዚአብሔርና በሰዎች ሁሉ ፊት ቢቃልና በሥራ ብርቱ የሆነ ነቢይ ነበር። 20 የከሀናት አለቆችን መሪዎቻችን ለሞት ፍርድ አሳልፈው ከሰጡት በኋላ ሰቀሉት። 21 እኛ ግን ‘እስራኤልን የሚያድን እርሱ ነው’ ብለን ተስፋ አድርገን ነበር። ይሁን እንጂ ይህ ሁሉ ነገር ከተፈጸመ እነሆ ዛሬ ሦስተኛ ቀኑ ነው። 22 እንዲያውም በእኛ መካከል ያሉ አንዳንድ ሴቶች አስገርመውናል፤ እነርሱ ዛሬ በማለፍ ወደ መቃብሩ ሄደው ነበር። 23 ነገር ግን የእርሱን አስከሬን አላገኙም፤ ‘ሕያው ሆኖ አል!’ የሚሉ የመላእክትን መልክ አየን እያሉም ተመልሰው መጡ። 24 ከእኛም አንዳንዶቹ ወደ መቃብሩ ሄደው ልክ ሴቶቹ እንዳሉት ሆኖ አገኙ፤ ኢየሱስን ግን አላዩትም።”

25 ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፤ “እናንተ የማታሰተውሉና ነቢያት የተናገሩትንም ሁሉ ከማመን የዘገያችሁ! 26 መሲሕ ይህንን ሁሉ መከራ መቀበልና ወደ ክብሩ መግባት ይገባው የለምን?” 27 ከዚህ በኋላ ከሙሴና ከነቢያት መጻሕፍት ጀምሮ በቅዱሳት መጻሕፍት ሁሉ ስለ እርሱ የተነገረውን እየጠቀሰ አስፈጻሚው።

28 እነርሱ ወደሚሄዱበት መንደር በቀረቡ ጊዜ ኢየሱስ አልፎ የሚሄድ መሰለ። 29 እነርሱ ግን “ቀኑ መሽቶአል፤ ፀሐይም መጥለቅዋ ነው፤ ስለዚህ ከእኛ ጋር እዚህ እደር” ብለው አጥብቀው ለመኑት፤ በዚህ ምክንያት ከእነርሱ ጋር ሊያድር ወደ ቤት ገባ። 30 ከእነርሱም ጋር በማእድ ተቀመጠ፤ እንጂራ አንሥቶ የምሲጋና ጸሎት ካደረገ በኋላ ቁርሶ ሰጣቸው። 31 በዚያን ጊዜ ዐይናቸው ተከፈተና ኢየሱስ መሆኑን ዐውቁ፤ እርሱ ግን ወዲያው ከዐይናቸው ተሰወረ። 32 እነርሱም እርስ በርሳቸው “በመንገድ ሳለን ሲነግረንና ቅዱሳት መጻሕፍትንም እየጠቀሰ ሲያስረዳን ልባችን እንደ እሳት ይቃጠል አልነበረምን?” ተባባሉ።

33 እነርሱም በዚያችው ሰዓት ተነሡና ወደ ኢየሩሳሌም ተመልሰው ሄዱ፤ በዚያም ዐሥራ አንዱን ከገደኞቻቸው ጋር በአንድነት ተሰብስበው አገኙአቸው። 34 በዚያን ጊዜ ዐሥራ አንዱ የምትነጋገሩበት ይህ ነገር ምንድን ነው?” አላቸው።

35 ሁለቱም ደቀ መዛሙርት በከተላቸው በመንገድ ላይ የሆነውን ነገርና ጌታ ኢየሱስ እንጂራውን በቁረሰ ጊዜ እንዴት እንዳወቁትም ተረኩላቸው።

ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ ተገለጠ (ማቴ. 28:16-20፣ ማር. 16:14-18፣ ዮሐ. 20:19-23፣ ሐ.ሥ. 1:6-8)

36 እነርሱም ይህን ሲናገሩ ሳሉ ኢየሱስ ራሱ በመካከላቸው ቆሞ “ሰላም ለእናንተ ይሁን!” አላቸው።

37 እነርሱ ግን መንፈስ የሚያዩ መስሎአቸው ደንግጠው በፍርሃት ተዋጡ። 38 ኢየሱስ ግን እንዲህ አላቸው፤ “ስለምን ትደንግጧላችሁ፤ ስለምን ስለባችሁ ትጠራጠራላችሁ?”

24:49 - ሐ.ሥ. 1:4 - 24:50-51 - ሐ.ሥ. 1:9-11

39 እጆቹንና እግሮቹን አይታችሁ እኔ ራሴ መሆኔን ዕውቁ፤ ዳስሳችሁም እዩኝ፤ በእኔ እንደምታዩት መንፈስ ሥጋና አጥንት የለውም።”

40 ይህንንም ብሎ እጆቹንና እግሮቹን አላያቸው፤ 41 እነርሱም ከደስታና ከአድናቆት ብዛት የተነሣ ገና አላሳችሁም ነበር። ኢየሱስም “አንዳች የሚበላ ነገር አላችሁን?” ሲል ጠየቃቸው። 42 እነርሱም ትንሽ የተጠበሰ ዓሣ ሰጡት። 43 እርሱም ተቀብሎ በፈታቸው በላ።

44 እንዲሁም አላቸው፤ “ከእናንተ ጋር በነበርሁ ጊዜ በሙሴ ሕግ፣ በነቢያትና በመዝሙር መጻሕፍት ስለ እኔ የተጻፈው ሁሉ መፈጸም አለበት ብዬ የነገርሁአችሁ ቃል ይህ ነው።”

45 ከዚህ በኋላ ቅዱሳት መጻሕፍትን ማስተዋል እንዲችሉ አእምሮአቸውን ከፈተላቸው። 46 እንዲሁም አላቸው፤ “መሲሕ መከራ እንደሚቀበልና በምስተኛው ቀን ከሞት እንደሚነሣ አስቀድሞ ተጽፎአል፤ 47 እንዲሁም በሰሙ የንስሐና የኃጢአት ይቅርታ ወንጌል ከኢየሩሳሌም ጀምሮ በየአገሩ ለሕዝብ ሁሉ እንደሚሰበክ ተነግሮአል። 48 እናንተም የዚህ ሁሉ ነገር ምስክሮች ናችሁ፤ 49 እነሆ እኔ የአባቴን የተሰፋ ስጦታ አልከላችኋለሁ፤ እናንተም ጎይል ከላይ እስኪሰጣችሁ ድረስ በኢየሩሳሌም ከተማ ቆይ።”

ኢየሱስ ወደ ሰማይ ወጣ (ማር. 16:19-20፣ ሐ.ሥ. 1:9-11)

50 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ እነርሱን ከኢየሩሳሌም ከተማ አውጥቶ እስከ ቤታንያ ወሰዳቸው፤ በዚያም እጆቹን ዘርግቶ ባረከቸው። 51 ሲባርክቸውም ሳለ ከእነርሱ ተለይቶ ወደ ሰማይ ወጣ። 52 እነርሱም ሰንዳለትና በታላቅ ደስታ ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሱ። 53 እግዚአብሔርንም እያመሰገኑ ዘወትር ከቤተ መቅደስ አይልዩም ነበር።